

ΟΙΣΟΥΜΕΝΙΣΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ "ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ"
ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΟΙΝΟΤΗΣ
ΝΙΣΑΙΑΣ - ΞΥΑΝΗΣ ΑΒΤΗΣ - ΜΟΝΑΧΟ

2, AVENUE DESAMBROIS
06000 NICE

e-mail : communaute.ca.mc@grece-cotedazur-monaco.fr
st.spyridon.ca.mc@grece-cotedazur-monaco.fr
ecole.grecque.ca.mc@grece-cotedazur-monaco.fr

<http://ST-SPYRIDON-NICE.COM>
<http://st-spyridon.over-blog.com>

Tel : 04 93 85 21 16
Tel : 06 13 24 18 92
Fax: 04 93 92 46 22

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΣΗ ΕΒΔΟΜΙΑ
ÉΤΟΣ 11^ο - Τεύχος 30^ο
ΜΑΡΤΙΟΣ 2014 - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014
BULLETIN DE PERIODE
MARS 2014 - JUIN 2014

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ

● ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ	2
INFORMATIONS GÉNÉRALES	
● « ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ... »	4
(« LA CHRONIQUE DE LA VISITE... »)	
● « ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ »	12
(« ... REMERCIEMENTS DE ... »)	
● (« ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ... »)	14
« LA CHRONIQUE DE LA VISITE... »	
● « ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΕΝΑΣ... »	17
(« AU BOUT DE LA PLUME... »)	
● « ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ »	20
(« REMERCIEMENTS »)	
● « ΒΡΑΔΙΝΟ ΚΟΝΣΕΡΤΟ »	26
(« CONCERT DINATOIRE »)	
● « ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ »	29
« PROGRAMME DES OFFICES »	
● « ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ »	32
« UN GRAND PROJET »	
● « ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ »	38
« LE CONSULAT DE GRECE »	
● « Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ »	41
(« 25 MARS 1821 »)	
● « ΚΑΘ'ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ ΚΑΙ... »	45
(« VERS LE GOLGOTHA ET... »)	
● « ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ »	47
(« NOTRE ECOLE »)	
● « ΓΙΑΤΙ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ »	49
« POURQUOI NOUS APPRENONS LE GREC »	
● (« ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ »)	53
« LES EXPOSITIONS »	
● « ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ... »	55
« EN VOYAGEANT... »	
● « ΠΑΣΧΑ 2014 » - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ	59
« PÂQUES 2014 » - ANNONCE	

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΟΙ ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΓΙΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ»
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

SUIVEZ TOUS LES OFFICES EN DIRECT

SUR : www.st-spyridon-nice.com

ΕΒΔΟΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΟΡΙΑ - ΚΟΙΝΟΤΗΣ
«ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ»
ΝΙΚΑΙΑΣ - ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ - ΜΟΝΑΚΟ

2, avenue DESAMBROIS
06000 NICE

E-mail : contact@St-spyridon-nice.com
http : //ST-SPYRIDON-NICE.COM

Tel : 04 93 85 21 16
Tel : 06 13 24 18 92
Fax : 04 93 92 46 22

ΕΔΙΤΕΥΡ

ASSOCIATION CULTUELLE
DE LA COMMUNAUTÉ GRECQUE - ORTHODOXE
«SAINT SPYRIDON »
NICE - CÔTE D'AZUR - MONACO

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΒΔΟΧΗΣ

Πρωτ. Μιχαήλ ΣΕΛΗΝΙΩΤΑΚΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΤΟΙΧΗ

Μαρία ΧΟΧΛΑΚΗ - ΣΕΛΗΝΙΩΤΑΚΗ

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Je profite de l'occasion qui m'est offerte pour mettre en valeur
notre école et l'engagement de ses enseignants.

J'ai été très ému de voir nos enfants chanter les Kalenda de
Noël, sous la direction de leur professeur de musique, en
présence de Sa Sainteté le Patriarche Bartholomée.

J'ai été très ému de voir ces mêmes enfants costumés, entourés
par leurs enseignants à l'occasion de la fête de l'école, nous
prouver à travers des poésies et des chansons qu'il existe
toujours l'Espoir et l'Amour.

Je les félicite tous chaleureusement pour leur enthousiasme.

Je félicite leurs parents qui font l'effort de les pousser dans
l'étude de notre langue et de nos coutumes.

Je félicite les enseignants qui sont toujours présents et qui
s'investissent dans leur mission sans compter.

Continuez tous et toutes dans cette voie car l'Ecole doit être
notre fierté et notre priorité, pour nous les Grecs de la
Diaspora.

Prochainement, se réunira l'Assemblée Générale de notre
Communauté. Nous avons besoin de la présence de tous nos
membres actifs pour pouvoir poursuivre nos efforts.

Σας εύχομαι καλή Σαρακοστή.

Γιώργος ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑΤΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

Λαμπρή υποδοχή επεφύλαξαν, κλήρος και λαός της Κοινότητας-Ενορίας του Αγίου Σπυριδωνος Κυανής Ακτής - Μονακό στην Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ και την τιμία συνοδεία Του η οποία αποτελείτο από, τον Εντιμολογιώτατο επιχειρηματία Παντελεήμονα ΒΙΝΤΚΑ, Άρχοντα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και εκπρόσωπο των μειονοτικών ιδρυμάτων στην Τουρκική Κυβέρνηση, τον Ιερολογιώτατο Διάκονο κ. Γρηγόριο ΦΡΑΤΚΑΚΗ και τον κ. Κάρολο ΤΑΡΙΝΑ. Εις την Νίκαια προσετέθη και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.

Η Α.Θ. Παναγιώτης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, αποδεχθείς διά τρίτη συνεχή φορά πρόσκληση του Γαλλικού Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων (IFRI), μετέβη διά το διάστημα μεταξύ 12ης-16ης Δεκεμβρίου εις Μονακό, δια να συμμετάσχει εις το Διεθνές Συνέδριο με θέμα «World Policy – global governance». Με την ίδια ευκαιρία η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης συμμετείχε στις εκδηλώσεις δια τον εορτασμό του προστάτου της Ελληνορθόδοξου Κοινότητος-Ενορίας, Νικαιας-Κυανής Ακτής και Μονακό «Αγίου Σπυριδωνος», της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας και Εξαρχίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τη συνοδεία του υποδέχτηκαν εις τον διεθνή Αερολιμένα της Νικαιας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Παροικίας π. Μιχαήλ ΣΕΛΙΝΙΩΤΑΚΗΣ, Άρχοντες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας με επί κεφαλής τον Πρόεδρον της Αδελφότητας των Οφφικιάλων της Μ.Ε.Κ. «Παναγία Παμμακάριστος» κ. Οδυσσέα ΣΑΣΑΤΙΑΝΝΗ, Εντιμολογιώτατος κ. Στυλιανός Γαβριήλ, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος εις Μασσαλία, ο Εντιμολογιώτατος κ. Παναγιώτης ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος εις Μονακό, ο Πρόξενικός Λιμενάρχης της Ελλάδος εις την Μασσαλία κ. Δημοσθένης ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, Άρχοντες του Θρόνου εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας και άλλοι τοπικοί παράγοντες. Εκείθεν ο Πατριάρχης μετά της Συνοδείας Αυτού μετέβη οδικώς εις το Πριγκηπάτο του Μονακό, καταλύσας εις το ξενοδοχείο Fairmont, όπου και ο χώρος διεξαγωγής του διαληφθέντος Συνεδρίου.

Την πρωίαν της ίδιας ημέρας ετελέσθη Παναγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυριδωνος, Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας και εξάρχου Ευρώπης

κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, εις την οποίαν παρευρέθησαν, ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Παροικίας της Μασσαλίας Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, εκπρόσωποι των άλλων Ορθοδόξων ομολογιών, (Ρωσικών, Ρουμανικών Ενοριών, της περιοχής), Άρχοντες του Οικουμενικού Θρόνου και του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, με επί κεφαλής τον Πρόεδρον της Αδελφότητας των Οφφικιάλων της Μ.Ε.Κ. «Παναγία Πάμμακάριστος» κ. Οδυσσέα ΣΑΣΑΤΙΑΝΝΗ, ο Εντιμ. κ. Στυλιανός Γαβριήλ, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος εις Μασσαλία, ο Εντ. κ. Παναγιώτης ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος εις Μονακό, ο Προξενικός Λιμενάρχης της Ελλάδος εις την Μασσαλία κ. Δημοσθένης ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, Άρχοντες του Θρόνου εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας και άλλοι τοπικοί παράγοντες και αρκετοί πιστοί.

Το εσπέρας της ίδιας ημέρας ο Οικουμενικός Πατριάρχης ηυλόγησε το προς τιμήν Αυτού υπό των Αρχόντων Οφφικιάλων της Ι. Μητροπόλεως παρατεθέν επίσημον δείπνον εις το ξενοδοχείο Hermitage, κατά το οποίον ηγέρθησαν προπόσεις υπό του Προέδρου αυτών κ. ΣΑΣΑΤΙΑΝΝΗ και του Πατριάρχου, των οποίων αποσπάσματα σας παραθέτουμε ακολούθως:

Προσφωνήσις του Άρχοντος Πρωτεκδικίου Οδυσσέως ΣΑΣΑΤΙΑΝΝΗ

Παναγιώτατε,

Σας καλωσορίζουμε στο Μονακό, έμπλεοι χαράς και ευγνωμοσύνης. Είναι όντως ξεχωριστή ευλογία να Σας έχουμε ανάμεσά μας. Η συνάντηση μαζί Σας είναι πάντοτε αξέχαστη εμπειρία, μας ανοίγει νέους ορίζοντες, μας εμπνέει. Μας δίνει δύναμη ο δικός Σας ο δυναμισμός, η αγωνιστικότητα Σας και η παρρησία Σας μας εμπυχώνουν.

Μας διδάσκετε συνεχώς με το παράδειγμά Σας, τις παρεμβάσεις Σας, με το Θυσιαστικό ήθος Σας. Μας υπενθυμίζετε ότι ο χριστιανός δεν μπορεί να είναι αδρανής, αδιάφορος και παθητικός απέναντι στις προκλήσεις των καιρών, απέναντι στη σύγχρονη οικονομική, την καταρράκωση του προσώπου του κατ' εικόνα Θεού πλασθέντος ανθρώπου. Ως χριστιανοί, δεχθήκαμε πολλά, «τα πάντα», και καλούμαστε να δώσουμε πολλά, «τα πάντα τοις πάσι». Η αληθινή αγάπη δεν είναι συγκίνηση και συναισθηματισμός, αλλά θυσιαστική και σταυρική εμπειρία, με πηγή και ορίζοντα την Ανάσταση.

Την ίδια υφή έχει και το πνεύμα του διαλόγου που εκφράζετε με την ανοιχτοσύνη και τις πρωτοβουλίες Σας. Με τον διάλογο καλλιεργείται η εμπιστοσύνη, όλοι εμπλουτίζονται, αφού ο ειλικρινής διάλογος έχει μόνο κερδισμένους, κανένα χαμένο.

Βλέπουμε στο πρόσωπό Σας τον Απόστολο της ειρήνης μεταξύ των Εκκλησιών, των θρησκειών και των πολιτισμών, μεταξύ των λαών και μεταξύ των ατόμων, μεταξύ ανθρώπου και φύσης. Ουμώμαστε την εμπνευσμένη πρωτοβουλία Σας να ανακηρύξετε το τρέχον έτος, «έτος πανανθρώπινης αλληλεγγύης», τις πολλές παρεμβάσεις Σας για καταλλαγή και συμφιλίωση. . .

. . . Είμαστε αφοσιωμένα τέκνα της Μητρός Εκκλησίας, ταπεινοί αρωγοί στο έργο Σας, όπου και όταν Εσείς κρίνετε και μας καλείτε. Αισθανόμαστε δεμένοι στενά, υπαρξιακά, βαθύτατα πνευματικά, με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και είμαστε υπερήφανοι που κρατάτε Εσείς, στα στιβαρά Σας χέρια, το πηδάλιο της Ορθοδοξίας! Έρρωσθε Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα!

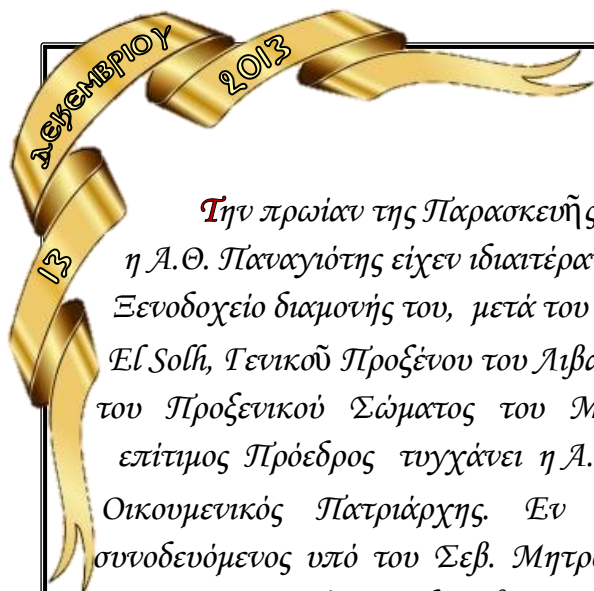
Αντιφωνήσις της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου

Η εὐγενής πρόσκλησις σας, έντιμολογιώτατοι Άρχοντες, δέν ήτο δυνατόν νά μή γίνη εύχαρίστως άποδεκτή υπό τής ήμετέρας Μετριότητος, άφού γνωρίζομεν, έξ όσων μάς μεταφέρει ό Ιερώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κύριος Έμμανουήλ, τήν προσφοράν σας εις τό έργον τής Ιεράς Μητροπόλεως, τό όποιον έχει ανάγκην πολλαπλής στηρίξεως υπό πάντων, προκειμένου νά έπιτελήται άπροσκόπτως εις τούς δυσκόλους καιρούς τούς όποιους διέρχεται σήμεραν ή Εὐρώπη με τήν γενικήν οικονομικήν ύφεσιν. . .

. . . Οὕτως, οἱ διακονοῦντες εἰς τὴν ἱστορικὴν ἔδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀγωνιζόμεθα ὑπερανθρώπως διὰ τὰ ἀνταποκρινώμεθα εἰς τὰ καθαρῶς πνευματικὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν. Θὰ συνεχίσωμεν εὐαγγελικῶς τὰ ἐκδαπανώμεθα διὰ τὴν παγκόσμιον προβολὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖ οὔτε πολιτικὸν μὶμρῶμα οὔτε φιλοσοφικὴν ἰδέαν ἢ ἔννοιαν, ἀλλὰ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία λυτρώνει καὶ σώζει.

Εἰς τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν ἔχομεν ἀνάγκην τὴν στήριξιν καὶ συμπαράστασιν ὅλων σας. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας ἅπαντας διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τὰ συγκαλέσετε τὴν ὠραίαν ταύτην καὶ ἐποικοδομητικὴν συνάντησιν καὶ ἐκφράζομεν τὴν εἰλικρινῆ χαρὰν μας διότι ἐγνωρίσαμεν νέους καὶ ἐκλεκτοὺς φίλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι τὰ συνδράμουν τὸ ἔργον τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ αὐτὶς ὀφειλετικῶς τὸν Ἐντιμολογιώ-τατον κύριον Ὀδυσσεᾶ Ζασαγιάννην, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ὀφφικιάλων, καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἅπαντας τοὺς ἄρχοντας ὀφφικιάλους τῆς Γερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας.

**Η Α.Θ. Παναγιώτης
εἰς τὸν Πρίγκηπα τοῦ Μονακῶ ΑΛΒΕΡΤΟΝ Β΄**

Τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς, 13ης Δεκεμβρίου ἡ Α.Θ. Παναγιώτης εἶχεν ἰδιαιτέραν συνάντησιν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο διαμονῆς του, μετὰ τοῦ Ἐντιμ. κ. Mustafa El Solh, Γενικοῦ Προξένου τοῦ Λιβάνου καὶ Προέδρου τοῦ Προξενικοῦ Σώματος τοῦ Μονακῶ, τοῦ οὐοίου ἐπίτιμος Πρόεδρος τυγχάνει ἡ Α.Θ. Παναγιώτης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἐν συνεχείᾳ, Οὗτος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ὁδηγήθη εἰς τὸ Παλάτι τοῦ Πρίγκηπάτου ὅπου καὶ συναντήθη ἐπὶ ημίωρον μετὰ τῆς Αὐτοῦ Γαληνοτάτης Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Μονακῶ ΑΛΒΕΡΤΟΥ Β΄, με τοῦ οὐοίου συνδέεται ἀπὸ μακροῦ χρόνου μετὰ δεσμῶν ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως καὶ φιλίας. Μετὰ τὴν συνάντησιν ἡ Α.Θ. Παναγιώτης ὁ Πατριάρχης, παρεκάθησε εἰς ἐπίσημο γεῦμα παρατεθέν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἐξοχ. κ. Michel ROGER, με τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ὑψηλοτάτου Πρίγκηπος καὶ τῶν Ομιλητῶν τοῦ Συνεδρίου.

Στὴ συνέχεια ὁ Παναγιώτατος ἐπέστρεφεν εἰς τὸ κατάλυμα Αὐτοῦ διὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Διεθνούς Συνεδρίου, τὸ οὐοίου ἐκήρυξεν αυτοπροσώπως ὁ Πρίγκηπας ΑΛΒΕΡΤΟΣ Β΄, με τὴν παρουσία πολλῶν προσωπικοτήτων τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς, οικονομικῆς καὶ διπλωματικῆς σκηνῆς. Μετὰ τὴν Α. Ὑψηλότητα ὁμιλήσαν ὁ Ἐξοχ. κ. Αἰ ΒΑΒΑΚΑΝ, Ἀντιπρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ θέματα Οικονομίας, καὶ ὁ Ἐλλογ. κ. Thierry de MONTBRIAL, Πρόεδρος καὶ Ἰδρυτὴς τῆς World

Policy. Μετά την ευαρκτήρια αυτή συνεδρία ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος είχε ιδιαίτερα συνάντηση μετά του Εξοχ. κ. Αἰ ΒΑΒΑΣΑΝ εις μία ατμόσφαιρα ειλικρινείας και εγκαρδιότητας.

Τὸ εσπέρας της ἴδιας ἡμέρας ο Πατριάρχης μετέβη μετά της συνοδείας Αὐτοῦ εις την Νίκαια, ὅπου και παρεκάθησε εις δείπνον εις το ξενοδοχεῖον «Palais de Méditerranée» παρατεθέν ὑπὸ της «Ἑλληνορθόξου Κοινότητος Νικαίας - Κρανῆς Ἀκτῆς - Μονακό» ἐπ' ευκαιρίᾳ της διαγενομένης πανηγύρεως του Ἱεροῦ αὐτῆς Ναοῦ του Ἁγίου Σπυρίδωνος, μετ' ἐκτελέσεως καλλιτεχνικοῦ προγράμματος, εις το ὁποῖο ομίλησε πρὸς τους πολυπληθεῖς συνδαιτυμόνας, επιδαφιεύσας τὴν εὐλογίαν της Μητρὸς Ἐκκλησίας. Εἰς το δείπνον παρεκάθησαν ἐπίσης ο Εξοχ. κ. Θεόδωρος ΠΑΣΣΑΣ, Πρέσβυς της Ἑλλάδος εις Γαλλία, οἱ Ἐντιμ. κ.κ. Στυλιανὸς ΓΑΒΡΙΗΛ, Παναγιώτης ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ, Γενικοὶ Πρόξενοι της Ἑλλάδος Μασσαλία καὶ Μονακό ἀντιστοιχῶς καὶ Πασχάλης ΚΑΡΦΑΣ Πρόξενος εις Νίκαια, ο Πρόξενικὸς Λιμενάρχης της Ἑλλάδος εις την Μασσαλία κ. Δημοσθένης ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, κληρικοὶ ἄλλων Ὀρθοδόξων Ὁμολογιῶν, ο Σεβ. Τοποτηρητῆς της Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς Νικαίας, ο Ἀντιδήμαρχος της Νικαίας (Nice) Ἐντιμ. κ. J-M GALT, ο Πρόεδρος της Ἑλληνορθόξης Κοινότητος Ἐντιμ. κ. Γεώργιος ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ, ἡ Πρόεδρος της Ἑλληνικῆς Κοινότητος του Μονακό Ἐντιμ. Κ. Ελένη ΤΖΑΡΑ-ΑΥ-ROSSI, Ἄρχοντες του Θρόνου ἄλλοι παράγοντες της ὁμογένειας. Πλήθος λαοῦ, Ἑλλήνων και Φιλελλήνων συμμετείχε στη γιορτῆ. Τὸ καλλιτεχνικὸ μέρος παρουσίασε ἡ «νεοσύστατη μουσικὴ ομάδα νέων της Πάροικίας» με τη συμμετοχὴ και του Ἑλληνικοῦ Σχολείου Νικαίας Κ. Ἀκτῆς-Μονακό.

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικὸς Πατριάρχης, ἐμφανῶς συγκινημένος, στο χαιρετισμὸ του ἀφοῦ ευχαρίστησε γιὰ τη θερμὴ ὑποδοχὴ που του ἐπεφύλαξαν ζήτησε ἀπὸ τους Ἑλληνας Χριστιανοὺς νὰ παραμείνουν σταθεροὶ στὴν πίστη τους στο Θεό.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ του χαιρετισμοῦ του Παναγιωτάτου:

Γερώτατε Μητροπολίτα Γαλλίας κύριε Ἐμμανουήλ,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἴδου καὶ πάλιν εὐρισκόμεθα μετὰ πολλῆς χαρᾶς κοντὰ σας, εἰς τὰ ἐν Νικαία προσφιλῆ τέκνα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ μεταφέρωμεν πρὸς ὅλους ἐσᾶς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογίαν της, δηλαδὴ τῆς ἐν Φαναρίῳ μαρτυρικῆς ἀλλὰ καὶ πάντοτε μαρτυρούσης πρὸς πάντας Χριστὸν Μητρὸς Ἐκκλησίας. Χαίρομεν διότι καὶ σεῖς ζῶντες καὶ ἐργαζόμενοι ἐνταῦθα δίδετε τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην πόλιν, τὴν ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τῶν Φωκαέων καὶ παραπέμπουσαν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς εἰς τὴν βιθυνικὴν Νίκαιαν. Ἡ ἱστορία καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεώς σας καθιστᾶ τὸν σύνδεσμον τῆς ἐνταῦθα ἔδρευσης Κοινότητός σας μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φυσικὸν καὶ αὐτονόητον, ἐνισχυόμενον διὰ τοῦ συνδέσμου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, καθὼς εὐρίσκεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας, μιᾶς ἐκ τῶν θεοσώστων Ἐπαρχιῶν τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν Εὐρώπῃ. . .

. . . Ὡς ἀσφαλῶς γνωρίζετε, ἡ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ὑπόθεσις προσωπικῆ ἀλλὰ συλλογικῆ. Ὁ ἄνθρωπος αὐξάνει τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ ἐνούμενος καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τῶν συνανθρώπων του, θέτων κοινούς μετ' αὐτῶν στόχους καὶ ἐπιδιώκων κοινούς ἀγαθοὺς σκοπούς. Εἰς τοῦτο ἀπεσκόπει ἀνέκαθεν, ἄλλωστε, ἡ ἰδρυσις κοινοτήτων συγκροτουμένων ὑπὸ ἀνθρώπων

τῆς ἰδίας προελεύσεως καὶ καταγωγῆς, οἱ ὅποιοι ἔχουν καὶ κοινούς στόχους καὶ ὄραματισμούς. Προϋπόθεσις ὁμῶς διὰ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν ἐκάστης κοινότητος εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐνότης. Ἄνευ τῆς ἐνότητος οὐδὲν συντελεῖται καὶ οὐδὲν ἐπιτυγχάνεται, διότι ἕκαστος ἐπιζητεῖ τὸ ἴδιον συμφέρον καὶ οὐχὶ τὸ τοῦ ἑτέρου καὶ τὸ τῆς κοινότητος. Ἐκαστος ἐπιδιώκει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν πρωτοκλησίαν καὶ οὐχὶ τὴν πρόοδον τοῦ συνόλου. Ἐκαστος ἐπιζητεῖ τὸ συμφέρον τοῦ μέλους καὶ οὐχὶ τοῦ σώματος, ἀγνοῶν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μέλος χωρὶς τὸ σῶμα οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ σύνολον ἂν ὁ καθείς ἐνεργῇ ὡς ἄτομον.

Καὶ ἂν ταῦτα ἰσχύουν δι' ἐκάστην ἀνθρωπίνην κοινότητα ἰσχύουν κατὰ μείζονα λόγον διὰ μίαν Ὁρθόδοξον κοινότητα, ἡ ὁποία ἔχει ὡς πρότυπον καὶ πηγὴν ἐμπνεύσεως τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συνυπάρχουν ἐν ἀπολύτῳ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Τὸ τοιοῦτον ὑπενθυμίζει καὶ ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος προστάτης τῆς Ὁρθοδόξου Κοινοτήτός σας, ὁ ἅγιος Σπυρίδων, διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ περιστατικοῦ τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεχείρησε χρησιμοποιῶν ἐν κεράμιον νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡ ὁποία ἀποτελουμένη ὑπὸ τριῶν ἀνεξαρτήτων καὶ ἀύθυποστάτων προσώπων, ὡς τὸ κεράμιον ὑπὸ τριῶν ὑλικῶν, εἶναι ἠνωμένη εἰς ἓν.

Τὴν ἐνότητα ταύτην θὰ πρέπει νὰ καλλιεργῆτε καὶ σεῖς πάση θυσίᾳ, διότι οὐδὲν ὑπάρχει πολυτιμότερον αὐτῆς, οὐδαμοῦ δὲ δίδεται ἀφθονωτέρα ἢ Χάρις τοῦ Θεοῦ παρὰ εἰς τοὺς ἐν ἐνότητι πίστεως καὶ πνεύματος ἀγωνιζομένους ἀδελφούς.

Σεῖς ἠὲ ἠυλογήθητε ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ ἔχετε μίαν ἱστορικὴν κοινότητα καὶ νὰ ἀνήκετε πνευματικῶς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Νὰ χαίρεσθε καὶ νὰ καυχᾶσθε δι' αὐτὸ καὶ νὰ ἀξιοποιῆτε τὴν εὐλογίαν ταύτην πολιτευόμενοι ἀξίως αὐτῆς καὶ καλλιεργοῦντες τὴν ἐνότητα τῆς Κοινοτήτος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, ὥστε νὰ μὴ προξενῶνται διχοστασίαι καὶ διαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ὠφελοῦν καὶ οὐδένα χαροποιοῦν. Ἀντιθέτως δέ, ἐπιδιώκοντες τὴν συμφωνίαν καὶ ἀγαστὴν συνεργασίαν ἐντὸς τῆς Κοινοτήτος θὰ προοδεύετε ἐν παντὶ πρὸς χαρὰν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πάντοτε προσεύχεται διὰ τὴν προκοπὴν σας τόσο ὡς ἀτόμων ὅσον καὶ ὡς συνόλου. Εὐχόμεθα δὲ πατρικῶς νὰ συνεχίσετε ἐργαζόμενοι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὑπὸ τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ Μητροπολίτου Γαλλίας κυρίου Ἐμμανουήλ, μένοντες πάντοτε πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα τῆς τροφοῦ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ σὰς εὐλογοῦμεν ἀπὸ καρδίας πατρικῶς. Ἐπὶ δὲ ταῖς ἐγγιζούσαις ἑορταῖς τῆς κοσμοσωτηρίου ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον εὐχόμεθα εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς εἰρήνης νὰ σὰς εἰρηνεῦῃ πάντοτε καὶ νὰ σὰς χαρίξῃ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.

Ο πρόεδρος της Κοινοτήτας Γεώργιος Καββαδίας, αφού καλωσόρισε τους εκλεκτούς συνδαιτημόνες ἔκανε σύντομη αναδρομὴ στη γαλλικὴ, στην ἱστορία τῆς Κοινοτήτας, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, μίλησε με θέρμη για το Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὸν Πάτριάρχη τοῦ Γένους ἀλλὰ καὶ για τις προσπάθειες καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ

του λαοῦ τῆς που διακρίνεται για τὸ αγωνιστικὸ φρόνημά του καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησία. Βαρυσήμαντο ἐπίσης λόγο με φιλελληνικὸ περιεχόμενον ἐξεφώνησε ὁ Ἀντιδήμαρχος τῆς πόλεως τῆς Νίκαιας Jean- Michel GALY.

Δεκεμβρίου
2013

Ορθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ετελέσθη εις το Παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκέπτρια » εις το Μονακό, Χοροστατούντος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου και ιερουργούντων του Πρωτοπρεσβυτέρου Μιχαήλ ΣΕΛΙΝΙΩΤΑΚΗ μετά του Ιερολογιωτάτου Διακόνου Γρηγορίου ΦΡΑΤΚΑΚΗ .

Παρευρέθησαν επίσης: Ο Εξοχ. Πρωθυπουργός του Μονακό, ο Υπουργός των Εσωτερικών, ο Καθολικός Αρχιεπίσκοπος του Πριγκιπάτου Bernard BARSI, ο Εξοχ. κ. Θεόδωρος ΠΑΣΣΑΣ Πρέσβυς της Ελλάδος εις Γαλλία, οι Εντιμ. Στυλιανός ΓΑΒΙΗΛ και Παναγιώτης ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος εις Μασσαλία και Μονακό αντιστοίχως, ο Πρόξενικός Λιμενάρχης της Ελλάδος εις την Μασσαλία κ. Δημοσθένης ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΣ, ο Πρόεδρος των Αδελφότητας των Οφφικιάλων της Μ.Ε. Κωνσταντινουπόλεως κ. Οδυσσεύς ΣΑΣΣΑΤΙΑΝΝΗΣ αρκετοί Άρχοντες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ. Σ. της Ορθόδοξης Ελληνικής Κοινότητας Νίκαιας Κ. Ακτής-Μονακό, η Πρόεδρος και τα μέλη του Δ. Σ. της Ελληνικής Κοινότητας Μονακό, αρκετοί επιφανείς Έλληνες και Φιλέλληνες του Πριγκιπάτου, οι Εκπρόσωποι όλων των άλλων Χριστιανικών Δογμάτων του Πριγκιπάτου και πλήθος Ορθοδόξων πιστών όλων των δικαιοδοσιών του Πριγκιπάτου παρακολούθησαν την Θ. Λειτουργία και μετέλαβαν της Θ. Κοινωνίας.

Στο μεστό νοημάτων κήρυγμά του ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε, εγκάρδιες πατρικές ευχές και θερμές και σε όλους όσους συνέβαλαν και συνεχίζουν να συμβάλουν ηθικά και υλικά στο γενικότερο ποιμαντικό, φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο της Ευορίας αλλά και της Μητροπόλεως, παρακινώντας όλους να μιμούνται και παραδειγματίζονται από τον ζήλο των Ευεργετών.

Συναντώμεθα σήμερα,

... Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

εἰς τό Μονακό, εἰς μίαν περιοχὴν ἢ ὁποῖα παραδοσιακῶς συνδέεται πρὸς τό εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, διότι ἀπὸ τούς ἀρχαιοτάτους ἀκόμη χρόνους καὶ πρὶν ἀκόμη αὐτὴ δεχθῆ τό φῶς τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, οἱ πρόγονοί μας ἀπὸ τὴν Φώκαιαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀνίδρυσαν ἀποικίαν εἰς τὴν περιοχὴν, προκειμένου νά εὗρουν εἰς τόν νέον τόπον τους ἐν καλλίτερον μέλλον ἀλλά καὶ διὰ νά ἰκανοποιήσουν τόν ἐσώτερον ἀνθρώπινον πόθον διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἀγνώστου καὶ τὴν ἀπόκτησιν νέων ἐμπειριῶν. Μά μήπως δέν εἶναι ὁ ἴδιος αὐτός πόθος, οἱ ἴδιοι λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὠδήγησαν τὰ βήματα καὶ τῶν ἰδικῶν σας προγόνων εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν πρὶν ἀπὸ ὀλίγας δεκαετίας; ...

... Ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν θά ἐορτάσωμεν, συμπλέκεται μέ τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ὁποῖαν ἐξ ἄλλου ἐντὸς ἐκάστης Θείας Λειτουργίας ζῶμεν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα ὄχι μόνον νά ἐνθυμούμεθα ἱστορικῶς τὰ θεῖα γεγονότα, ὅπως εἶναι ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἢ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, ἀλλά νά τα ζῶμεν αὐτὰ ὡσάν νά εἶναι παρόντα.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, παρά τὰς κοσμογονικὰς ἀλλαγὰς τὰς ὁποῖας ἐπέφερον ἡ Ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου εἰς τό ρεῦμα τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, πολλαὶ ἀκόμη βαρβαρότητες ἐπιτελοῦνται.

Δέν πτοούμεθα ὅμως οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί: μήπως, ἄλλωστε, αὐτός δέν ἦταν καὶ ὁ δρόμος τοῦ Κυρίου; Ὁ Κύριος ἦλθεν «εἰς τὰ ἴδια», εἰς τόν ἐκλεκτόν λαόν Του, εἰς τὰ πλάσματά Του, ἀλλά δέν Τόν ἐδέχθησαν ὅλοι, δέν Τόν ἐπίστευσαν. Δέν Τόν δεχόμεθα καὶ σήμερον. Δέν Τόν πιστεύομεν. Καὶ ἂν Τόν πιστεύωμεν, ὅπως διακηρύττομεν, συνεχῶς ἀμφιβάλλομεν. Ἄν καὶ συμπορευόμεθα μαζί Του, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι Λουκᾶς καὶ Κλεόπας, δέν Τόν συναντῶμεν ἀκόμη καὶ ὅταν κοινωνῶμεν τό Σῶμα καὶ τό Αἷμα Του. Ἀμφιβάλλομεν. Ἡ ἀμφιβολία μᾶς σπαράσσει καὶ μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὰ πάθη... .

... Ὁ φιλόθεος Κύριος Ἰησοῦς θά ἔλθῃ καὶ ἐφέτος τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων καὶ ὅλα θά γεμίσουν ἀπὸ τό φῶς Του: οἱ Ἄγγελοι θά Τόν δοξολογήσουν, οἱ ποιμένες θά τρέξουν νά Τόν συναντήσουν, οἱ Μάγοι θά Του προσφέρουν τὰ δῶρα των, ὀλόκληρος ἡ φύσις θά Τόν διακονήσῃ.

Δι' αὐτό καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εὐλογημένοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τοῦ Μονακό καὶ τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, ἔχομεν χρέος καὶ καθῆκον νά ἐτοιμάσωμεν τὰς καρδίας μας διὰ νά Τόν ὑποδεχθῶμε. Καὶ ἡ ἐτοιμασία γίνεται μέ τόν καθαρισμόν τῶν καρδιῶν μας, μέ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν αὐτοσυγκέντρωσιν καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν λαθῶν μας, διότι περιφρονήσαμε τόν ἄνθρωπον, τόν ὁποῖον καλούμεθα νά ἐπανεύρουμε. Θά Τόν εὗρουμε εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, προσφερόμενον καὶ διαδιδόμενον, διότι φάτνη εἶναι ἡ κάθε Ἁγία Προσκομιδὴ, ὅπως αὐτὴ εἰς τὴν ὁποῖα ἠτοιμάσθησαν τὰ Τίμια Δῶρα διὰ νά τελεσθῆ ἡ Θεῖα Λειτουργία σήμερον· φάτνη, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναπαύεται ὁ Κύριος. Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν πού τελεῖ καθ' ἐκάστην Κυριακὴν εἰς τὰς διαφόρους Κοινότητες τῆς Μητροπόλεως τοῦ ὁ Ποιμενάρχης σας ἀδελφός ἅγιος Γαλλίας κύριος Ἐμμανουήλ, τόν ὁποῖον εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, διότι θυσιάζεται διὰ τόν λαόν του, διὰ τό ποιμνιόν του, διὰ τὰς ψυχὰς σας, διὰ τὰς ὁποῖας λόγον θά δώσῃ εἰς τόν Κύριον. Εὐρίσκεται ὁ Χριστός εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τὴν ὁποῖαν τελοῦν οἱ καλοὶ κληρικοὶ σας. Εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς προσφοράς πρὸς τόν συνάνθρωπον πού ἐπιτελεῖ ἀθορύβως ἢ εὐλογημένη αὐτὴ ἐκκλησιαστικὴ Κοινότης μέ τούς ἐπιτρόπους καὶ τούς προσφέροντας ἀθορύβως ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους, τούς ὁποῖους εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς διὰ τό ἔργον των καὶ τούς κόπους των τούς πολλούς. . .

... Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης θερμῶς τόν ἱερατικῶς προϊστάμενόν σας Αἰδεσιμολογιώτατον καὶ ἀγαπητόν π. Μιχαήλ, τόν ὁποῖον ἀνυψώνομεν καὶ προάγομεν σήμερον εἰς Πρωτοπρεσβύτερον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς εὐόρκου καὶ ἀφωσιωμένης διακονίας του ἀνάμεσά σας καὶ τῆς πιστότητός του εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ τὴν Μητέραν Ἐκκλησίαν. Εὐχαριστοῦμεν καὶ τόν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὰ ἐκλεκτὰ μέλη αὐτῆς διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν σας, ἢ ὁποῖα πραγματικῶς μᾶς ἀνέπασε καὶ μᾶς ἐδρόσισε καὶ ἀνανέωσε τὰς δυνάμεις μας, διὰ νά συνεχίσωμεν τὴν πολυεύθυνον διακονίαν μας ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. . .

... Καλὰ Χριστούγεννα! Καλὲς ἐορτές! Θαρσεῖτε, ὁ ἀδύναμος καὶ μικρὸς Χριστός τῶν Χριστουγέννων εἶναι ὁ μόνος κραταιός καὶ δυνατός. Ἐκεῖνος «νενίκηκε τόν κόσμον». Ἀμήν.

Με το πέρας της Θ. Λειτουργίας ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, απένειμε το Οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου στον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Παροικίας Πρωτοπρεσβύτερο Μιχαήλ ΣΕΛΙΝΙΩΤΑΚΗ. Ο Πατριάρχης κάλεσε τον νέο Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου να βρίσκεται πάντα κοντά στο μαρτυρικό Φανάρι στηρίζοντάς το με όλες του τις δυνάμεις, όπως έχει κάνει μέχρι σήμερα.

Στην αντιφώνησή του ο Ιερατικώς Προϊστάμενος, πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ ΣΕΛΙΝΙΩΤΑΚΗΣ αφού εξέφρασε τις ευγνώμονες ευχαριστίες προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη δια την μεγάλη τιμητική αυτή διάκριση βαθύτατα συγκινημένος μεταξύ άλλων είπε: «... Ευχάριστη έκπληξη επιφυλάξατε σήμερα Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα εις την ελαχιστότητά μου, γεγονός το οποίο συνηθίζει να πράττει από καιρού εις καιρόν η μεγάλη σας καρδιά και η απέραντη αγάπη του Πατέρα προς τα παιδιά του. Δυσβάστακτο φορτίο επιθέσατε εις τους αδυνάμους ώμους μου Παναγιώτατε και παρακαλώ τον Πανάγαθο Θεό να με ενισχύει δια να φανώ αντάξιος των προσδοκιών Σας. Η αφοσίωση, ο σεβασμός και η αγάπη μου προς το τίμιο πρόσωπό σας, αλλά και στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο είναι δεδομένη...» Ευχαρίστησε επίσης και τον Σεβ. Μητροπολίτη Γαλλίας, καθώς υπό το άγρυπνο και ανύσταχτο βλέμμα του, συντελείται το ταπεινό αλλά αποτελεσματικό ποιμαντικό έργο στην Ένορία.

Στη συνέχεια ο νέος Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου συνεχίζοντας τις ευχαριστίες του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη ανέφερε:

«... Σας ευχαριστούμε, ότι ηκούσατε της φωνής της δεήσεώς μας, και ήλθατε εις τον αγρόν Σας,

‘του σπείραι τον σπόρον Αυτού’. Ευλογητός ει ο Θεός ημών ότι σήμερον ηξίωσας ημάς τους ταπεινούς δούλους τιαύτης τιμής, πατρικής ευλογίας, κατανυκτικής μυσταγωγίας και θερμής παρηγορέως. Ηκούσατε, Παναγιώτατε Δέσποτα, της φωνής των πεφλημένων τέκνων Σας και ήλθατε και πάλιν. Καλώς ήλθατε εις τον τόπον Σας. Ήλθατε και πάλιν ως ο Ποιμήν ο Καλός, όστις ενσαρκώνει το ταυτόσημο ιστορικό μήνυμα: πίστη και τόλμη, αφιέρωση και αγώνας διά την Φωμοσύνη και την Ορθοδοξία. Σας ευχαριστούμε που θυσιάζετε για όλους εμάς, μεγάλο τμήμα του πολυτίμου χρόνου Σας συμπεριλαμβάνοντας και την εδώ ποιμαντική επίσκεψη Σας, σε ένα ευρύτερο εκτεταμένο και βεβαρημένο πρόγραμμα.

Ιδού, Κλήρος και Λαός, με επικεφαλή τον Ποιμενάρχη μας Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γαλλίας κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Άρχοντες και αρχόμενοι, ατενίζομεν το τίμιο πρόσωπό Σας, ως Πατέρα στοργικότατον, φορέα εθνικής Μνήμης και Ιστορίας, πλοηγόν επιδεξιότατον «υποθέσεων ψυχικών», όπως θα έλεγεν και ο Έθνικός μας βάρδος.

Παναγιώτατε,

Πέραν και πάνω από λαούς, κράτη και εποχές, πέραν από ανθρώπινες αδυναμίες και σύνορα, πέραν από νεκρούς κι άκαμπτους τύπους και κανόνες, ο χριστιανισμός μόνον ενωμένος κι οικουμενικός μπορεί να διαπεράσει τον κόσμο με το μήνυμα της αγάπης. Μόνον ενωμένος μπορεί ν’ ανοίξει διάπλατα τις ανθρώπινες ψυχές και να συμβάλει αποφασιστικά σ’ έναν καλύτερο κόσμο. Κι αυτή την ενότητα, Παναγιώτατε, την συμβολίζετε Έσείς! Έστε βέβαιος πως, όπου κι αν πάτε, η αγάπη, η στήριξη και η αφοσίωση της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας και της ταπεινής Ένορίας μας, θα Σας ακολουθεί.

Πόσα θα ήθελα ακόμη να πω, αλλά ο Ευαγγελικός Λόγος ‘ου πας ο λέγων μοι Κύριε Κύριε, αλλ’ ο ποιών το θέλημα του Πατρός’, με ελέγχει.

‘Βόσχετε τα αρνία μας’, λοιπόν, Παναγιώτατε, ‘ποιμαίνετε τα πρόβατά μας’». Αμήν.

Στη συνέχεια όλο το εκκλησιασμα έλαβε από τον Παναγιώτατο εκτός από την πατριαρχική πατρική Του ευλογία το αντίδωρο κι ένα αναμνηστικό σταυρουδάκι.

Τέτοιες ιστορικές στιγμές μένουν πράγματι ανεξάλειπτες στη μνήμη μας...

ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τοῖς Ἐντιμολογιωτάτοις Ἄρχουσιν Ὀφφικιάλοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας, τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καί εἰρήνην παρά Θεοῦ.

Διά τῶν μετά χεῖρας Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχετικῶν Γραμμάτων προαγόμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς διά τήν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων σας ἐνδιαφέροντος πρὸς αὐτήν, διά τῆς ὑφ' ἡμῶν γενομένης προσφορᾶς ποσοῦ τριάκοντα χιλιάδων (αριθμ. 30.000.-) Εὐρώ, διατεθείσης ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ εὐγενής χειρονομία ὑμῶν, ἡ ὁποία ἐνεθίμισεν ἡμῖν τοὺς ἀνά τοὺς αἰῶνας δωρητὰς καί εὐεργέτας αὐτοῦ τε καί τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἐγένετο ἀφορμὴ δοξολογίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, ἐξ Οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καί πᾶν δῶρημα τέλειον, πανσόφως προνοοῦντος διά τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ καί ἀγαθὰ ἐπινεύσαντος καί εἰς τὴν ὑμετέραν εὐγενῆ καρδίαν.

Μνήμονες τῆς γνυσίας ταύτης ἀγάπης ὑμῶν καί τῆς ἐκθύμου συμβολῆς ὑμῶν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ συγκεκριμένη ὑμετέρα χειρονομία, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποβαίνει εἰς τὸν Ἄρχηγόν τῆς Πίστεως ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς πνευματικὴ κατάθεσις εἰς τὰ οὐράνια ταμεῖα καί εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Διαπύρως δέ εὐχόμεθα ὅπως αἱ ἀκοίμητοι εὐχαί καί εὐλογίαι τῶν ἀπὸ αἰῶνος ἀγίων Πατριαρχῶν, τῶν ἰδιαίτερος μοχθησάντων διά τὴν δόξαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, καί τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαλαμπάντων Ἁγίων χαρίζονται εἰς ὑμᾶς πλουσίως ἀγαθὰς ἀντιδόσεις, ρῶσιν σώματος καί ψυχῆς, ὑγίαν πολυετῆ καὶ πᾶσαν εὐλογίαν ἐν τῇ συνεχίσει τῆς ζωῆς καί τῆς προσφορᾶς ὑμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καί τὰ καθ' ἡμᾶς ἐν γένει.

Ἐσωκλείοντες δέ τὴν κατὰ τὴν τάξιν ἀπόδειξιν εἰσπράξεως τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, εὐχαριστοῦμεν καί αὐθις καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

βίγ Δεκεμβρίου ιη'

Ἐπισημοῦς
Ἐκ μέρους τῆς Μητρός Ἐκκλησίας
Ἐκ μέρους τῆς Μητρός Ἐκκλησίας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ ΓΕΒΛΩΜΕΝΟΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

MÉTROPOLE GREC-ORTHODOXE DE FRANCE
EXARCHAT DU PATRIARCAT OECUMÉNIQUE
7, rue Georges Bizet, 75116 PARIS
tel. 01.47.20.82.35 - fax 01 47.20.83.15
e. mail: eglise.orthodoxe.grecque@wanadoo.fr

+ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

a.ά. 006881.140218

Πρός
τόν Αιδεσιμολογιώτατον
Πρωτοπρεσβύτερον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
κ. Μιχαήλ Σεληνωτάκη,
τούς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντας
Ὁφφικιάλους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γαλλίας,
τόν Πρόεδρον καί τά μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου
Εἰς Νίκαιαν.

Παρίσιοι, τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 2014.

Δια τῆς παρούσης καί μετ' αἰσθημάτων πλείστης τιμῆς καί χαρᾶς ἐπικοινωνῶ μεθ' ἀπάντων ὑμῶν τῶν Ἐντιμολογιωτάτων Ἄρχόντων Ὁφφικιάλων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καί τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν μελῶν τῆς Ὁμογενείας μας προκειμένου νά ἐκφράσω τάς θερμάς εὐχαριστίας καί τήν εὐαρέσκειαν τῆς τε Σεπτῆς Κορυφῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου καί ἐμοῦ προσωπικῶς διά τήν προθυμίαν καί ὑποστήριξιν, ὑλικήν τε καί ἠθικήν τόσον πρός τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν ὅσον καί πρός τήν Μητρόπολιν μας κατά τήν Πατριαρχικήν Ἐπίσκεψιν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Ἐπιπλέον, διεφάνη ἡ ἐκφρασθεῖσα ἀγάπη πρός τε τόν θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καί πρός τόν Αὐθέντη καί Δεσπότην τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην, ἀλλά καί πρός τόν Ἐπισκοπόν Σας, ὅστις πάντοτε καυχᾶται καί μνημονεύει πάντων ὑμῶν εἰς τό Ἱερόν Θυσιαστήριον.

Ἰδιαιτέρως ἀπειθύνομαι πρός τον Πρόεδρον καί τά μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος Νικαίας, Κυανῆς Ακτῆς καί Μονακό καθώς καί πρός τόν Ἐντιμ. Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος Ἄρχοντα κ. Παναγιώτην Τουλιᾶτον, τούς ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντας κ.κ. Ὀδυσσεάν Σασαγιάννην, Νικόλαον Στασινόπουλον, Σπύρον Βαχάρην, Γεώργιον Κατσιάπην καί Σπύρον Κομνηνάκην ὅπως καί τούς κ.κ. Παράσχον Σαββίδην, Δημήτριον Γαλάνην, Ἡλίαν Στασινόπουλον, Ἀθανάσιον Χατζηπαυλῆν, Γεώργιον Τζακαμίλην, Θεόδωρον Γιαννοῦσιν, Σπύρον Παζινόν, Χρήστον Τζάραν καί Γεώργιον Βρέντζον.

Ἐπί δέ τούτοις διατελῶ

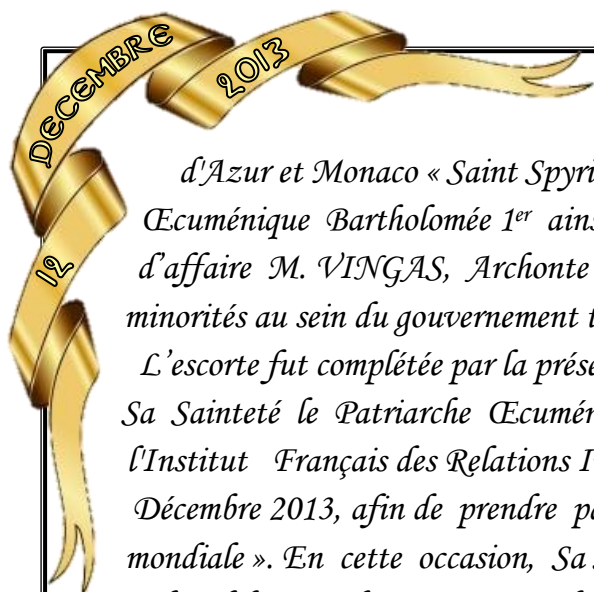
Μετά πολλῆς ἀγάπης καί εὐχῶν

+ὁ Γαλλίας Ἐμμανουήλ

SA SAINTETÉ LE PATRIARCHE OECUMENIQUE EN VISITE SUR LA CÔTE D'AZUR ET LA PRINCIPAUTÉ DE MONACO

Le clergé et les membres de la paroisse-communauté de Nice Côte d'Azur et Monaco « Saint Spyridon » ont réservé un chaleureux accueil à sa Sainteté le Patriarche Œcuménique Bartholomée 1er ainsi qu'à sa prestigieuse escorte composée de son Excellence l'homme d'affaire M. VINGAS, Archonte du Patriarcat Œcuménique, du représentant des institutions des minorités au sein du gouvernement turc le révérend diacre M. FRAGKAKI, et enfin de M. TARINA. L'escorte fut complétée par la présence de Son Eminence le Métropolitain de France Emmanuel à Nice. Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique a accepté pour la troisième fois consécutive l'invitation de l'Institut Français des Relations Internationales (IFRI). Il se rendit dès lors à Monaco, du 12 au 16 Décembre 2013, afin de prendre part à la Conférence internationale « World Policy - la gouvernance mondiale ». En cette occasion, Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique participe aux manifestations pour la célébration du saint patron de la « communauté-paroisse grecque orthodoxe de Nice-Côte d'Azur et Monaco » de la Métropole de France et Exarchat du Patriarcat Œcuménique, Saint Spyridon.

Le Patriarche Œcuménique et son escorte ont été accueillis à l'aéroport international de Nice par Son Eminence le Métropolitain de France Emmanuel, le Prêtre de la paroisse de Saint Spyridon et Archiprêtre du Trône Œcuménique Michel SELINIOTAKIS, le président de la Fraternité des Archontes M.E.K « Panagia Pammakaristos » M. SASSAYIANNIS, l'Archonte du Patriarcat d'Alexandrie M. KOMNINAKIS, son Excellence M. GABRIEL, Consul Général de Grèce à Marseille, son Excellence M. TOULIATOS, Consul général de Grèce à Monaco et Archonte du Patriarcat Œcuménique, le capitaine responsable des affaires consulaires du port de Marseille M. PAPALEONARDOS, des Archontes du Trône de la Métropole de France et autres acteurs locaux. De là, le Patriarche se rendit en voiture à la Principauté de Monaco, plus précisément à l'hôtel Fairmont, lieu d'accueil de la dite conférence et de séjour de Sa Sainteté.

Au cours de la matinée du même jour, une Divine Liturgie eut lieu en l'église de Saint-Spyridon, présidée par Son Eminence le Métropolitain de France et Exarque en Europe Emmanuel, et à laquelle ont assisté le prêtre de la paroisse de Marseille l'Archimandrite Grégoire IOANNIDIS, des représentants d'autres confessions orthodoxes de la région (paroisses roumaines, russes), le président de la Fraternité des Archontes de la M.E.K "Panagia Pammakaristos" M. SASSAYIANNIS, l'Archonte du Patriarcat

d'Alexandrie M. KOMNINAKIS, son Excellence M. GABRIEL, Consul général de Grèce à Marseille son Excellence M. TOULIATOS, Consul général de Grèce à Monaco et Archonte du Patriarcat Œcuménique, le capitaine responsable des affaires consulaires du port de Marseille M. PAPALAEONARDOS, des Archontes du Trône de la Métropole de France et autres personnalités locales ainsi que de très nombreux fidèles.

Le soir du même jour, le Patriarche Œcuménique bénit le dîner de gala organisé en son honneur à l'Hôtel Hermitage par les Archontes du Patriarcat Œcuménique de la Métropole de France, dîner durant lequel des discours ont été tenu par le Président M. SASSAYIANNIS ainsi que par Sa Sainteté le Patriarche.

Sa Sainteté visite le Prince Albert II de Monaco

Vendredi 13 Décembre au matin, une entrevue privée eut lieu entre Sa Sainteté le Patriarche au sein de l'hôtel Hermitage et son Excellence M. Mustafa EL SOLH, Consul Général du Liban et Président du corps consulaire de Monaco, Corps dont le président d'honneur est Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique. Par la suite, accompagné de Son Eminence le Métropolite de France Emmanuel, il fut conduit au Palais Princier pour un entretien d'environ une demi-heure avec Son Altesse Sérénissime le Prince Albert II de Monaco, ces derniers étant liés par une relation d'amitié et de respect mutuel de longue date. A la suite de cette rencontre, Sa Sainteté le Patriarche pris part à un déjeuner organisé par le Premier ministre Son Excellence. M. Michel ROGER, en présence de Son Altesse Sérénissime le Prince Albert II et les conférenciers.

Par la suite, Sa Sainteté est retourné à l'Hôtel pour l'ouverture de la Conférence Internationale ouverture accompagnée d'un discours de Son Altesse le Prince Albert II en personne en présence de nombreuses personnalités du monde politique, économique et diplomatique. Ont été entendus ultérieurement son Excellence M. Ali BABACAN, Vice-Premier ministre du gouvernement turc en charge des affaires économiques et financières et M. Thierry de MONTBRIAL, président et fondateur

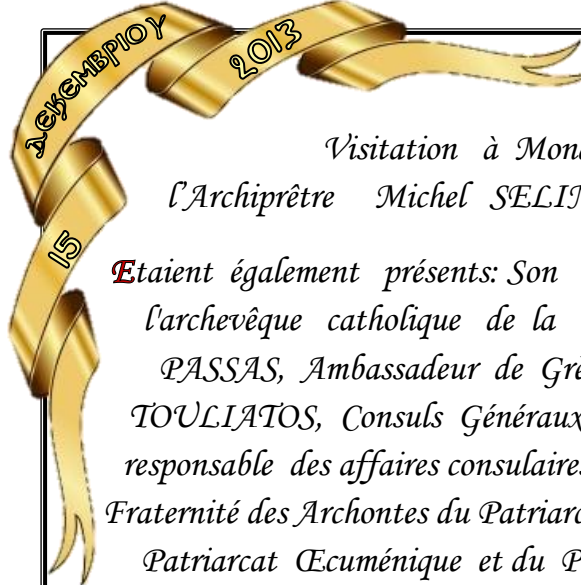
de « World Policy ». Après la séance introductive, le Patriarche Œcuménique eut un entretien privé avec M. Ali BABACAN dans une atmosphère cordiale et sincère.

Le soir du même jour, le patriarche accompagné de son escorte, se rendit au concert dinatoire organisé à l'hôtel «Palais de Méditerranée» à Nice par la "communauté grecque orthodoxe de Nice Côte d'Azur et Monaco" en hommage au Saint patron de cette Sainte Paroisse grecque orthodoxe Saint Spyridon.

Un discours fut tenu accordant la bénédiction de la Sainte Mère Église. Au dîner furent présents son Excellence M. PASSAS Ambassadeur de Grèce en France, son Excellence M. CARRAS, son Excellence M. GABRIIL et son Excellence M. TOULIATOS, Consuls Généraux de Grèce à Nice, Marseille et Monaco respectivement le capitaine responsable des affaires consulaires du port de Marseille M. PAPALEONARDOS, des représentants d'autres Églises orthodoxes, le Vénérant Vicaire du diocèse catholique de Nice, l'adjoint au maire de Nice son Excellence M. GALY, le président de la communauté grecque orthodoxe de Nice M. KAVVADIAS, la présidente de la communauté grecque de Monaco Mme. TZARA-AY-ROSSI, et enfin des Archontes du Trône Œcuménique. De nombreuses personnes, Grecques et Philhellènes honorèrent l'événement par leur présence. Le programme artistique fut pris en charge par le "nouveau groupe de musique de la communauté" avec la participation de l'école grecque de Nice Côte et Monaco.

Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique, visiblement ému, a tenu à remercier, par son discours l'accueil chaleureux qui lui a été réservé, demandant aux chrétiens grecs à rester fermes dans leur foi en Dieu, avec la conviction que « les passions éphémères et les temps malheureux disparaissent tels un rêve et que ces temps difficiles se doivent d'être source de motivation pour servir et aider son prochain. Les Grecs se distinguent par leur foi et leurs traditions, par leurs merveilleuses coutumes. C'est la raison pour laquelle je tenais à vous féliciter pour votre persévérance et amour envers la patrie. C'est le chemin tracé par nos pères, nos ancêtres, et celui que nous nous devons de suivre, sans être influencé par des mœurs autres » souligna notamment le Patriarche Œcuménique.

Le président de la Communauté grecque de Nice M. KAVVADIAS, après avoir accueilli les convives de cette soirée, présenta brièvement en français l'histoire de la Communauté. Son Eminence le Métropolitte de France Emmanuel, s'est adressé avec ferveur pour le Patriarcat Œcuménique et Sa Sainteté le Patriarche, ainsi que pour les efforts et le travail de l'Église locale et ses membres dont l'esprit combatif et l'amour pour la Mère Église les distinguent. A noter également le discours remarquable délivré de l'adjoint au maire de la ville de Nice, Jean-Michel GALY, révélant une fois de plus son estime envers les grecs.

Les matines et Divine Liturgie furent célébrées, à la chapelle de la Visitation à Monaco, présidées par Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique, par l'Archiprêtre Michel SELINIOTAKIS et le très révérend Diacre Grégoire FRAGKAKI.

Étaient également présents: Son Excellence le Premier ministre de Monaco, le ministre de l'Intérieur l'archevêque catholique de la Principauté de Monaco Bernard BARSÌ, Son Excellence Theodore PASSAS, Ambassadeur de Grèce en France, Son Excellence M. GAVRIL et son Excellence M. TOULIATOS, Consuls Généraux de la Grèce à Marseille et Monaco respectivement, le capitaine responsable des affaires consulaires du port de Marseille M. PAPALEONARDOS, le président de la Fraternité des Archontes du Patriarcat de Constantinople M. SASAGIANNIS, plusieurs Archontes du Patriarcat Œcuménique et du Patriarcat d'Alexandrie, le Président et les membres du Conseil de la Communauté grecque orthodoxe de Nice Côte d'Azur et Monaco, le Président et les membres du Conseil de la Communauté grecque de Monaco, plusieurs Grecs éminents et philhellènes de la Principauté, les représentants de toutes les autres foi chrétiennes de la Principauté, de nombreux fidèles orthodoxes de la Principauté et de nombreux fidèles sont venus assister à la Divine Liturgie.

Dans un sermon significatif, le Patriarche Œcuménique exprima ses sincères salutations à tous ceux qui ont contribué et continuent de contribuer moralement et matériellement à l'ensemble des actions caritatives et sociales de la paroisse et de la Métropole de France, incitant tout le monde à prendre exemple et à imiter le zèle des bienfaiteurs.

Allocution

*Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique Bartholomée 1er
Monaco, le 15 décembre 2013*

Monsieur le Ministre d'Etat

Éminence,

Excellences,

Bien chers Pères,

Mesdames et Messieurs,

Enfants bien-aimés dans le Seigneur,

Presque une année jour pour jour après notre dernière visite en Principauté de Monaco, la divine providence a voulu que nous nous trouvions de nouveau parmi vous. Nous tenons à remercier très chaleureusement son Excellence, Monseigneur Bernard Barsi, Archevêque de Monaco, ainsi que les autorités de la Principauté, de permettre aux orthodoxes de ce prestigieux Etat, d'avoir un lieu de prière particulier.

Ce geste de fraternelle amitié s'inscrit le long du chemin de rapprochement, entrepris entre l'Église catholique romaine et l'Église orthodoxe. Sachez que depuis l'élection de Sa Sainteté le Pape François, nous avons l'impression qu'un nouveau souffle est en train d'inspirer le monde. Ce souffle, certainement celui du très Saint Esprit, ne s'arrête pas aux limites de l'Église catholique. Nous le voyons, nous l'entendons, notre monde crie après une vie nouvelle, une vie en Christ, qui élève et grandit l'âme. Or, cette élévation nous ne pourrions l'obtenir que par le dialogue, un dialogue avec Dieu par la prière, et un dialogue avec les autres. Dans le dialogue se cache le mystère de communion que l'humanité contemporaine cherche sans le connaître. Elle en a l'intuition, sans avoir encore réussi à trouver son nom. Voilà pourquoi nous poursuivons, mettant nos pas dans ceux de nos prédécesseurs, le dialogue de vérité, si important pour le christianisme tout entier, avec l'Église catholique romaine. L'année prochaine nous célébrerons la rencontre historique à Jérusalem de Sa Sainteté le Pape Paul IV et de Sa Sainteté le Patriarche Œcuménique Athenagoras. Cinquante années plus tard notre espoir reste intact.

Les efforts seront encore nombreux. Mais l'unité est un commandement du Christ. «Que tous soient un» (Jn 17, 21). Prenons la mesure de ces paroles de notre Seigneur et poursuivons avec acharnement l'unité d'amour, qui nous fait encore tellement défaut.

Le dialogue est la marque de notre attachement, à la recherche de l'unité. Plus qu'un simple échange de paroles, de mots, il s'agit d'un véritable engagement, à témoigner de l'unité du corps du Christ dans le monde. Le dialogue nécessite courage et honnêteté, persévérance et clairvoyance, mais aussi amour et fraternité. C'est d'ailleurs dans cet esprit que fut rédigé le texte de la levée des anathèmes de 1054. Les mots sont puissants par leur sens. La déclaration de 1965 se termine ainsi: Il s'agit de «l'expression d'une sincère volonté réciproque de réconciliation et comme une invitation à poursuivre, dans un esprit de confiance, d'estime et de charité mutuelles, le dialogue, qui les amènera, Dieu aidant, à vivre de nouveau, pour le plus grand bien des âmes et l'avènement du règne de Dieu, dans la pleine communion de foi, de concorde fraternelle et de vie sacramentelle, qui exista entre elles au cours de premier millénaire de la vie de l'Église». C'est dans cet esprit que nous formons le vœu de pouvoir célébrer solennellement la rencontre de Jérusalem, en nous retrouvant avec le Pape François au cours de l'année 2014.

Chers amis,

Nous vous remercions de nouveau très chaleureusement pour l'amitié que vous nous faites d'offrir aux orthodoxes un lieu, où la divine liturgie peut être dignement célébrée. Nous prions pour que ce lieu soit un espace de rencontre spirituelle entre l'Occident et l'Orient et qu'il raffermisse les liens entre nos Églises pour le témoignage vivant du Christ et de son Évangile.

En cette période de l'Avent, nous vous souhaitons un bon cheminement spirituel, et nous vous souhaitons une lumineuse et joyeuse fête de la Nativité !

Que Dieu vous bénisse !

Αριθμ. Πρωτ. 1016

Η Μετρούπολις ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ Εὐεργετηρίου Γράμματος δῆλον ποιεῖται καὶ βεβαίω, ὅτι τιμῆσαι βουλομένη, κατ' ἰδίαν Πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν καὶ προαιρέσιν, τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον κύριον Μιχαὴλ Σελινιωτάκη, Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ἁγίου Σπυριδῶνος Κυανῆς Ἀκτῆς - Μονακοῦ, ἀνδρὰ κόσμιον τοῖς ἡθεσι καὶ ἱεροσρεπῆ, εὐσυνειδήτως δέ καὶ ἐν ἀφοσίωσει πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκπληροῦντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἔγνω ἀπονεύειν αὐτῷ τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἐφ' ᾧ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ εἰρημένος Πρωτοπρεσβύτερος κύριος Μιχαὴλ Σελινιωτάκης ὑπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, σταυρόν ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἐπιγονάτιον ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις φέρων καὶ πάσης τῷ ὀφφικίῳ τούτῳ προσηκούσης τιμῆς πάντοτε καὶ παρὰ πάντων ἀπολαύων καὶ ἀξιούμενος.

Ὅθεν, εἰς ἔνδειξιν, βεβαίωσιν καὶ διαρκῆ μαρτυρίαν ἀπελύθη μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ἡμῶν ἐγκαρδιῶν τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικόν Εὐεργετήριον Γράμμα τῷ ἔξονομασθέντι κυρίῳ Μιχαὴλ Σελινιωτάκη, Πρωτοπρεσβυτέρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

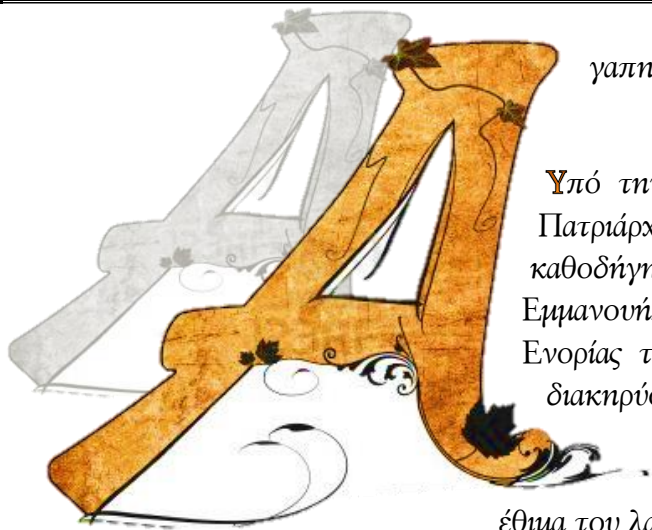
Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βιγ', κατὰ μῆνα Δεκέμβριον (ιε')
Ἐπινεμήσεως Ζ'

À la fin de la Divine Liturgie, le Patriarche Œcuménique Bartholomée, a décerné la distinction d'«Archiprêtre du Trône Œcuménique» au Prêtre de la paroisse de Saint Spyridon l'archiprêtre Michel SELINIOTAKIS. Le Patriarche a incité le désormais « Archiprêtre du Trône Œcuménique» à toujours être aux côtés du Patriarcat de Constantinople en l'appuyant de toutes ses forces comme il l'a fait jusqu'à présent.

Dans sa réponse, l'archiprêtre Michel SELINIOTAKIS profondément ému, exprima ses remerciements envers le Patriarche Œcuménique pour cette grande distinction honorifique.

texte en français par G.K.S.

γαμπροί μου συνεργάτες

Υπό την δικαιοδοσία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου και την ποιμαντική ευθύνη και καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας μας κ. Εμμανουήλ, η αποστολή της Ελληνικής Ορθοδόξου Κοινότητας-Ενορίας του Αγίου Σπυρίδωνος ήταν και είναι να κρατά και να διακηρύσσει, καθαρή και αμόλυντη, την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη, τη λατρεία και τις παραδόσεις της Πατρίδας μας σύμφωνα με τα δόγματα, τους κανόνες, τα ήθη και τα έθιμα του λαού μας.

Αυτό δε κατέστη δυνατό χάριν και στην αγαθή θέληση και συνεργασία των εκάστοτε Προέδρων και των εκλεκτών μελών των Διοικητικών Συμβουλίων αλλά των υπολοίπων καλών συνεργατών, τους οποίους και επιθυμώ για μια φορά ακόμη να ευχαριστήσω από τη στήλη αυτή του περιοδικού μας.

Αν και είναι κοινά αποδεκτό, πως είναι σχεδόν αδύνατον να εκφράσει κανείς εξολοκλήρου, το βάθος των πραγματικών αισθημάτων του, με ένα από τα πιο κοντινά ως προς την ύλη μέσα επικοινωνίας των ανθρώπων, όπως είναι η γραφή, διότι τούτα περισσότερο εκφράζονται με τους κραδασμούς της καρδιάς τους αλάνθαστους, που δένουν τους ανθρώπους σφικτότερα και αρμονικότερα, εντούτοις ας μου επιτραπεί να το τολμήσω με λόγια απλά αλλά ειλικρινή.

Θερμές ευχαριστίες επομένως σε κάθε μέλος του Δ. Συμβουλίου, που αγκάλιασε την ιδέα από την αρχή και εργάστηκε σκληρά για να γίνει πραγματικότητα το πρόγραμμά μας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον απερχόμενο φίλιτο Πρόεδρο Γεώργιο Καββαδία για την αμέριστη αφοσίωσή του στη Μητρόπολή μας και το Οικουμενικό Πατριαρχείο αλλά και για την πολύτιμη συμβολή και βοήθειά του επί 20 και πλέον συναπτά έτη, ως μέλος και τα τελευταία 4 χρόνια ως Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου της Κοινότητάς μας. Θα ήταν μεγάλη παράληψη αν δεν ευχαριστούσα και τη συμπαθέστατη σύζυγό του Αικατερίνη για την πολύτιμη ανιδιοτελή προσφορά της στην ενορία και την Κοινότητα. Εκτίμησα ιδιαίτερα τις θυσίες που έκαναν καταναλώνοντας πολύτιμο χρόνο από την οικογένεια και τις εργασίες τους, για να βοηθήσουν στην λήψη αποφάσεων και να δρομολογήσουν τις δραστηριότητες της Κοινότητας-Ενορίας μας. Τους είμαι πολύ ευγνώμων και θα τους ενθυμούμαι για πάντα στις προσευχές μου.

Ευχαριστώ επίσης τον απερχόμενο ταμία Μιχάλη Γεωργιάδη για τη φιλότιμη προσπάθειά του, για τις αμέτρητες ώρες που «ξόδευε» στην εκκλησία για να διεκπεραιώσει όλες τις οικονομικές υποθέσεις εκκρεμότητες και ρυθμίσεις.

Όλα αυτά απαίτησαν και απαιτούν καλό σχεδιασμό, δέσμευση όλων και πολλή σκληρή δουλειά.

Ευχαριστώντας τα απερχόμενα μέλη, θα ήθελα επίσης να καλωσορίσω και τα νέα μέλη του Κοινοτικού Δ. Συμβουλίου μας, προσβλέποντας σε μια καλή συνεργασία και μαζί τους. Τους ενθαρρύνω όλους να συμμετάσχουν σε μια τουλάχιστον «διακονία» αυτή που αισθάνονται ότι είναι πιο κοντά στα ενδιαφέροντα τους και το ταλέντο τους.

Αποτελεί δε πολύ μεγάλη τιμή, προνόμιο και ευθύνη να συνεργάζομαι μαζί τους, προς όφελος της αγαπημένης μας Κοινότητας-Ενορίας του «Αγίου Σπυρίδωνος» Κυανής Ακτής-Μονακό.

Οι σημερινές εποχές είναι πολύ δύσκολες τόσο πνευματικά και οικονομικά και θα πρέπει να εργαστούμε περισσότερο και πιο σκληρά, όπως και όλοι οι προκάτοχοί μας, για την πρόοδο της εκκλησίας και της κοινότητάς μας. Καλή συνέχεια στην αποστολή όλων μας...

Με ευγνώμονες και πάλι ευχαριστίες

Ο Ιερατικός Προϊστάμενος
Μιχαήλ Σελινιωτάκης
Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΕΝΑΣ
ΕΥΓΝΩΜΟΣΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ
ΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΙΝΑΙ
ΜΙΑ ΤΑΧΕΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Το 1965 κατά τη διάρκεια ενός δείπνου Ευχαριστιών (σε ένα διεθνές κέντρο στη Χαβάη) οι συνδαιτηγμένες αποφάσισαν να θεσμοθετήσουν, στα Ηνωμένα Έθνη, τη μέρα της 21 Σεπτεμβρίου ως Παγκόσμια Μέρα Ευγνωμοσύνης. Στόχος, εκείνη τη μέρα να προβαίνουν σε γενναϊόδωρες πράξεις, αλλά και να αναστοχάζονται τις πράξεις τους μέσα στη χρονιά.

Η ευγνωμοσύνη όμως, είναι το νέκταρ της ψυχής! Η ψυχή όπως και το σώμα έχουν την ανάγκη της τροφής καθημερινά. Κατά συνέπεια για μας τους Χριστιανούς η ΚΑΘΕ μέρα είναι μια Παγκόσμια Μέρα Ευγνωμοσύνης.

Η πορεία προς μια Ανώτερη Συνειδητότητα είναι μια πνευματική διαδρομή, ένα εξελικτικό ταξίδι της ψυχής μας. Ζούμε όμως σε έναν υλικό κόσμο και θα πρέπει να βρούμε τις γέφυρες ώστε να περνάμε αρμονικά από το υλικό στο πνευματικό επίπεδο, βιώνοντας τη πνευματικότητα στη καθημερινή μας ζωή. Μια σταθερή εσωτερική κατάσταση ευγνωμοσύνης αποτελεί σύνδεση των δύο κόσμων, που μας μεταφέρει σε πολύ υψηλά δονητικά επίπεδα. Η ψυχή μας «τρέφεται» όταν εκπέμπουμε δυνατά συναισθήματα που πηγάζουν από αληθινή ευγνωμοσύνη. Ως ΝΕΚΤΑΡ της ψυχής λοιπόν, ο Ιερατικώς Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ορθόδοξης Ελληνικής Παροικίας Κρανης Ακτής-Μονακό, αισθάνονται την ανάγκη να εκφράσουν θερμές ευχαριστίες εις ...

Τον Άρχοντα Πρωτέκδικον κ. Οδυσσέα ΣΑΣΑΤΙΑΝΝΗ, Πρόεδρο της Αδελφότητας των Οφφικιάλων του Οικουμενικού Πατριαρχείου «Παναγία Παμμακάριστος» και Επίτιμο Πρόεδρο της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Νίκαιας-Κυανής Ακτής-Μονακό, ο οποίος επιμελώς οργάνωσε την αξιοπρεπή παραμονή της Α.Θ. Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κατά την πρόσφατη επίσκεψή του εις την περιοχή της Κυανής Ακτής και του Πριγκιπάτου του Μονακό.

Αξιέπαινη και η πρωτοβουλία του να συγκαλέσει ωραίες και εποικοδομητικές συναυτήσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων νέοι και εκλεκτοί φίλοι του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου δήλωσαν πρόθυμοι να συνδράμουν το πολυσχιδές έργο του.

Τον Εντιμολογιώτατο Άρχοντα του Οικουμενικού Θρόνου και Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στο Μονακό κ.κ. Παναγιώτη Τουλιάτο, για την άσμενη στήριξη του στο έργο της Εκκλησίας-Κοινότητας-Σχολείου, αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες που καταβάλλονται για το καλό της Παροικίας, των Ομογενών και των φίλων τους. **Ευγενική και πολύτιμη** υπήρξε η προσφορά του προσκαλώντας όλους εκείνους, επώνυμους και ανώνυμους νέους μας, φοιτητές και εργαζόμενους και οι οποίοι πρόσφεραν, ο καθένας με τον τρόπο του, ώστε να πραγματοποιηθούν με επιτυχία όλες οι εκδηλώσεις υποδοχής του Οικουμενικού μας Πατριάρχου, καθώς και του ετήσιου εορτασμού, του Πολιούχου της Παροικίας μας «Αγίου Σπυρίδωνος του Θαυματουργού».

Η διαχρονική του στήριξη δίνει δύναμη και βοηθά στο να ξεπεραστούν οι δυσκολίες και τα εμπόδια κάνοντας ακόμη πιο αξιόλογο το έργο της Ελληνορθόδοξης Παροικίας μας.

Τους αξιότιμους και εξαιρετους φίλους της Κοινότητας κ.κ., Klaus (Nicolas) Kirchberger και Ιωάννη Χριστοδούλου, για τη συμβολή τους στην οργάνωση της σημαντικής βραδιά της 13 Δεκεμβρίου 2013, προς τιμήν του «Αγίου Σπυρίδωνα» και της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου.

Το «ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ» της οικογένειας ΚΑΝΔΑΡΑΚΗ για την δημιουργική διαδικασία συναισθηματικής επικοινωνίας, προσφέροντας, δια μέσου της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Νίκαιας-Κυανής Ακτής-Μονακό, εις τον Οικουμενικό Πατριάρχη, το πρώτο αντίγραφο σε αντικείμενο τέχνης, αρχαίου λίθινου Συμβολαίου των Αιξωνέων, το οποίο εφιλοτεχνήθη από τον «πατριάρχη» της οικογένειας Ιωάννη. Με τον τρόπο αυτόν συνέβαλαν στην εορταστικές εκδηλώσεις της Κοινότητας προσθέτοντας ευχάριστες στιγμές και εμπλουτίζοντας τις όμορφες αναμνήσεις. (Η ενεπίγραφη πέτρινη στήλη με χαραγμένο μισθωτήριο συμβόλαιο ανευρέθη στις αυασκαφές του 1819 στη Γλυφάδα και χρονολογείται στο έτος 345 π.Χ.)

Η ενέργεια αυτή ήταν «μια έκφραση καρδιάς» προς την Ιστορία, του Εργαστηρίου της οικογένειας ΚΑΝΔΑΡΑΚΗ και έγινε το εφελτήριο για μια μελλοντική αναζήτηση των ιστορικών μας καταβολών.

Τους ευχαριστούμε επίσης, για την ευγενική τους πρόθεση να απονέμουν τιμητικό βραβείο-διάκριση στον πρώτο -σε επίδοση- μαθητή/τρια του Σχολείου μας, στο τέλος του τρέχοντος διδακτικού έτους. Είναι συγκινητική η σκέψη και η πρωτοβουλία, η οποία θα καλλιεργήσει και την «ευγενή άμιλλα». Την «ευγενής άμιλλα» που δίδαξαν οι πρόγονοί μας και όλοι μας γνωρίζουμε. Την αγνοούμε όμως, διότι απαιτεί υπομονή, δουλειά και κόπο, με αποτέλεσμα να είναι σήμερα δυσεύρετη. Η σημερινή κοινωνία, μας επιβάλλει έναν τρόπο ζωής σε υπερβολικά γρήγορους ρυθμούς. Λόγο δεν έχει η ουσία, το ήθος, η ειλικρίνεια, η εντιμότητα, αλλά το γρήγορο αποτέλεσμα έστω και αν υπάρχουν απώλειες στα βασικά γνωρίσματα του ανθρώπινου χαρακτήρα.

Ελπίζουμε, η οικογένεια ΚΑΝΔΑΡΑΚΗ να επισκεφθεί σύντομα την Παροικίας μας και να διαπιστώσει εκ του σύνεγγυς το πνευματικό, πολιτιστικό και παιδαγωγικό έργο που ταπεινά επιτελείται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Η ΔΕΙΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ
ΕΛΠΙΖΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ζωντανός παραμένει ακόμη ο απόηχος από το όμορφο μουσικό ταξίδι που μας επεφύλαξαν, ο αξιόλογος σολίστας πιάνου και καθηγητής του Μουσικού Ωδείου Νίκαιας Στέφανος Θωμόπουλος, οι μουσικοί Ευτυχία Αφιανέ, Μαρία Μεταξά, Όλια Μίχου, Χρίστος Παπαγεωργόπουλος, Αλεξία Ταπάκκη, Γιάννης Φέρης, καθώς και οι χορευτές Ειρήνη Λεοντή και Αχελ ΔΙΕΒΟΛΔ, την Παρασκευή 13 Δεκεμβρίου στην οργανωμένη από την Ορθόδοξη Ελληνική Κοινότητα, Ελληνική βραδιά.

Μια συνάντηση που παραμένει ζωντανή στις μνήμες όλων όσων την έζησαν και τους κάνει θερμούς υποστηρικτές της.

Μας ταξίδεψαν μουσικά και απολαύσαμε μια βραδιά χαράς, πλάι σε ανθρώπους που μας αγαπούν και τους αγαπούμε και γιατί όχι, σπειρευτήκαμε και λίγο, σε πείσμα των δύσκολων καιρών που ζούμε αφού η μουσική κι ο χορός αποτελούν τρόπο ζωής και έκφρασης. Δε γνωρίζουν σύνορα και φέρνουν τους ανθρώπους πιο κοντά. Σε μια περίοδο που ο Έλληνας έχει χάσει τον προσανατολισμό του, μέσα από τα τραγούδια αυτά ξαναθυμούμαστε και ξαναμαθαίνουμε να αγαπάμε τη μουσική, τον χορό και γενικότερα την τέχνη και τον πολιτισμό.

Ήταν μια όμορφη σύναξη, με παρέα την όμορφη Ομογένεια και τους Φιλέλληνες της περιοχής και πρωταγωνιστές επί της σκηνής τους νέους μουσικούς της Παροικίας μας. Ήταν μια γιορτή της μουσικής, μια γιορτή διαφορετική, της νεολαίας πιστεύω. Ήταν επίσης μια ευκαιρία για γνωριμία με τους άλλους νέους της Παροικίας που μοιράζονται τα ίδια ενδιαφέροντα σ' αυτή την τέχνη. Ήταν μια ευκαιρία για ανάδειξη των νέων ταλέντων αλλά και της περαιτέρω «προβολής» τους. Ήταν ακόμα και μια ευκαιρία δημιουργίας σχέσεων με άλλους ομογενειακούς παράγοντες για περαιτέρω πολιτιστικές συνεργασίες.

*Διερμηνεύοντας τα αισθήματα και τα συναίσθημα όλων των συνεργατών, ευχαριστούμε θερμά και συγχαίρουμε όλες και όλους, τους μουσικούς της Παροικίας μας για την εθελοντική και **αφλοκερδή** αυτή συμμετοχή τους, που αξίζει πολλά συγχαρητήρια. Η φιλότιμη προσπάθειά τους απέδωσε καρπούς...*

Φαίνεται να ήταν μόνο μια αρχή και πιστεύουμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι και σε μελλοντικές μουσικές προσκλήσεις.

Γεννημένος στη Θεσσαλονίκη, ο **Στέφανος Θωμόπουλος** σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, όπου απέσπασε το δίπλωμα πιάνου με "άριστα παμφηφεί" και στην Musikhochschule της Κολωνίας όπου απέκτησε το δίπλωμα του Σολιστικού Τμήματος, με άριστα. Συνέχισε τις σπουδές του στο Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris όπου αποφοίτησε παίρνοντας με άριστα δίπλωμα Πιάνου

(τάξη Jacques Rouvier), και Μουσικής Δωματίου καθώς επίσης στο μεταπτυχιακό τμήμα του Κονσερβατόριου του Amsterdam (στην τάξη του Jan - Marisse Huizing).

Καθηγητες του υπήρξαν ο Jacques Rouvier, η Δόμνα Ευνουχίδου και η Marie-Françoise Bucquet ενώ στην πορεία του τον συμβουλευουν εξέχουσες μουσικές προσωπικότητες όπως ο Aldo Ciccolini και ο Dmitri Bashkírov.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του αποσπά πληθώρα διακρίσεων (Yamaha Music Foundation Holland Music Sessions, Maria Canals, Hellepro, Αλεξάνδρα Τριάντη, AG Leventis).

Ο Στέφανος Θωμόπουλος έχει δώσει συναυλίες στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη νότια Αμερική και στην Ιαπωνία. Έχει εμφανιστεί επαγγελματικά σε αίθουσες όπως το Μεγάρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Concertgebouw στο Amsterdam, η Salle Gaveau, το auditorium του μουσείου Orsay, η Unesco, το Hôtel National des Invalides, η Cité de la Musique στο Παρίσι, το μικρό θέατρο Επιδαύρου. Έχει συμπράξει ως σολίστ με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Βελιγραδίου, την Καμεράτα Αθηνών, τη Netherlands Chamber Orchestra, Φιλαρμονική Ορχήστρα της Οδησού, την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου, Ορχήστρα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, την Ορχήστρα της Όπερας του Καίρου.

Η δισκογραφική του δουλειά περιλαμβάνει έργα Χατζιδάκη για το ιταλικό ίδρυμα CIMA, Scriabin για το Mécénat Musical de la Société Générale. Το Δεκέμβριο του 2011 κυκλοφόρησε ο δίσκος του με έργα Ξενάκη για τη Fondation Meyer, ο οποίος περιλαμβάνει για πρώτη φορά όλο το έργο του συνθέτη για σόλο πιάνο.

Από το Σεπτέμβριο του 2010 είναι καθηγητής στο Εθνικό Κονσερβατόριο της Νίκαιας.

Ο Στέφανος Θωμόπουλος είναι ο πρώτος μουσικός στη Γαλλία, που πραγματοποίησε ένα διδακτορικό ερμηνείας στο Conservatoire του Παρισιού, με διατριβή πάνω στο έργο του Γιάννη Ξενάκη. Η διατριβή αυτή τον οδηγεί σε συνέδρια και συναυλίες σχετικές με τον Ξενάκη στο Μόντρεαλ, Νέα Υόρκη, Παρίσι, Tourcoing, Λονδίνο, Βελιγράδι, Λειψία και Αθήνα.

Η Ευτυχία Αφρανέ, γεννήθηκε και μεγάλωσε στο νησί της Ικαρίας.

Απο μικρή ηλικία ασχολήθηκε με την κλασική μουσική, το θέατρο και τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς.

Τα τελευταία 2 χρόνια μετακόμισε στην Γαλλία για να ακολουθήσει σπουδές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Φοιτά στο πανεπιστήμιο Sorhnia Antipolis με σκοπό να φτιάξει καλλυπτικά προϊόντα από σταφύλι με σκοπό την αξιοποίηση των ιδιόκτητων αμπελώνων του πατέρα της, καθώς είναι οινοπαραγωγός στο νησί.

Η Ειρήνη Λεοντή με μεταπτυχιακές σπουδές στην Φιλοσοφία της Τέχνης και την Αισθητική του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (PARIS IV) ασχολείται με το Αργεντινικό ταγκό τα τελευταία 3 χρόνια. Έκτοτε, λόγω του έντονου ενδιαφέροντός της για την φιλοσοφία και την μαγεία του χορού, χορεύει συστηματικά ενώ παρακολουθεί εντατικά σεμινάρια με καταξιωμένους στο χώρο maestros όπως ο Pablo Veron (Νοέμβριος 2013, Παρίσι).

Ζει και εργάζεται στη Νίκαια.

Η Μαρία Μεταξά γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σε ηλικία 12 ετών έδωσε συναυλία στην Ακαδημία της Σόφιας στο πρόγραμμα "μικροί ταλαντούχοι πιανίστες". Έπειτα από εισαγωγικές εξετάσεις σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Το 2007 παίρνει Δίπλωμα πιάνου από την Pr. Milena Mollova (μαθήτρια του Emil Gillels). Παρακολούθησε master classes πιάνου και μουσικοπαιδαγωγικά σεμινάρια. Από το 2004 δούλεψε ως μουσικοπαιδαγωγός και ως καθηγήτρια πιάνου.

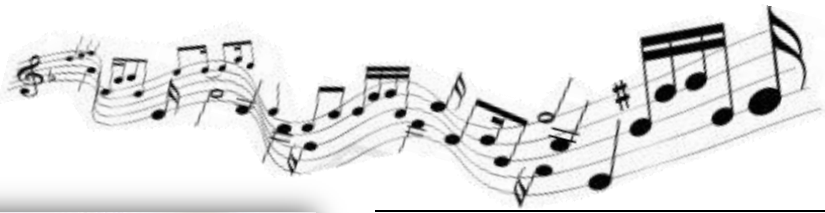
Είναι πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ και μεταπτυχιακή φοιτήτρια Εμπορικού Δικαίου στη Γαλλία.

Η Όλγα Μίχου ξεκίνησε τις σπουδές της στο κλασικό πιάνο και ανώτερα θεωρητικά στο ωδείο Πολυρυθμιά, με τη Θ. Παπαγγελή και Ν. Φώσο. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στις τάξεις Ε. Πορτοκάλη και Α. Θέμελη, από όπου έλαβε Πτυχίο πιάνου με Άριστα και Πτυχίο Αρμονίας.

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια με τους Florian Krumpöck, Herbert Kolmanovich, Δημήτρη Σέμση, Αλέξανδρο Μυράτ, Νίκο Ζαφρανά, Χρήστο Νούλη. Συμμετείχε ως τακτική πιανίστρια στη Συμφωνική ορχήστρα νέων 'Δημήτρης Μητρόπουλος' και δίδαξε αρκετά χρόνια κλασικό πιάνο στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Είναι απόφοιτος της Εφαρμοσμένης Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Ζει και εργάζεται στη Νίκαια τα τελευταία χρόνια.

Ο Χρήστος Παταγεωργόπουλος γεννήθηκε στο Παρίσι.

Σπούδασε Πληροφορική στο ΑΤΕΙ Λαμίας.

Εργάστηκε σε μεγάλους ελληνικούς τηλεπικοινωνιακούς παρόχους και παράλληλα έλαβε πιστοποιήσεις Cisco και RedHat.

Από τον Νοέμβριο του 2011, εργάζεται σαν προϊστάμενος Δικτύου και Τηλεπικοινωνιών στην εταιρεία TAS France.

Με τη μουσική ασχολείται ερασιτεχνικά πολλά χρόνια παίζοντας μπουζούκι και μπαγλαμά.

Η Αλεξία Τσπαάκκη γεννήθηκε στην Λεμεσό της Κύπρου.

Η πρώτη της επαφή με τη μουσική ξεκίνησε σε πολύ μικρή ηλικία παρακολουθώντας μαθήματα πιάνου και φωνητικής.

Σήμερα, είναι απόφοιτος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μεταπτυχιακή φοιτήτρια του Πανεπιστημίου της Νίκαιας στη «Διδασκαλία μη γλωσσικών μαθημάτων, στα Γαλλικά και Αγγλικά».

Ο Γιάννης Φέρης σπούδασε

κλασική κιθάρα με τον Βαγγέλη Μπουντούνη στο Εθνικό Ωδείο. Η συνάντηση με τα παραδοσιακά όργανα ήρθε αργότερα: πρώτα το τουμπελέκι (με τον Κώστα Μερετάκη, το 1998 στο Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων) και στη συνέχεια το ούτι (αυτοδίδακτος, master-class με τον Ahmad Al Khatib στην Arles, τον Ιούλιο του 2013).

Ζει και εργάζεται στη Νίκαια εδώ και αρκετά χρόνια.

Βραδινό Κονσέρτο

13 Δεκεμβρίου 2013

Γράφει η Αλεξία ΤΑΠΑΚΚΗ

Η βραδιά είχε απ'όλα! Ο χώρος καλά διαλεγμένος. Επίτιμοι προσκεκλημένοι, καθημερινοί άνθρωποι φοιτητές, εργαζόμενοι, παιδιά, Γάλλοι και Έλληνες. Το "Palais de la Méditerranée" από πολύ νωρίς άρχισε της προετοιμασίες, ημέρα Πάρασκευή, Δεκέμβρης και 13, για να υποδεχτεί τους 300 καλεσμένους του.

Εμείς καταφθάσαμε στην αίθουσα από το μεσημέρι. Μια πρόβα πριν κάθε εμφάνιση επιβάλλεται άλλωστε. Και μετά, κουβεντούλα στα χλιδάτα καμαρίνια μας. Ο κόσμος άρχιζε να καταφθάνει από τις 19:30 κι εμείς να κλέβουμε κρυφές ματιές πίσω από τη κουρτίνα της σκηνής. Πρωταγωνιστής της

βραδιάς ο δικός μας Στέφανος Θωμόπουλος που έδωσε την έναρξη στην όμορφη βραδιά. Αξιότιμος σολίστας του πιάνου, καθηγητής του Κονσερβατόριο της Νίκαιας που με το πρώτο άγγιγμα στο πιάνο μας κάνει περήφανους που είναι Έλληνες. Τα βλέμματα καρφωμένα στη σκηνή, απόλυτη ησυχία και ο πιανίστας να μας συνεπαίρνει με Αλκάν, Ξενάκι και Λιστ.

Στη συνέχεια ακολουθεί ένα αισθησιακό ταγκό από την Ειρήνη Λεοντή και τον Axel Diebold. Εμείς να ακολουθούμε κάθε τους βήμα μαγεμένοι και κάθε στροφή συνεπαρμένοι από το πόσο όμορφα μπλέκουν τα πόδια μαζί και δίνουν νόημα στην μουσική που έπαιζε στα πλήκτρα η μουσικός Όλια Μίχου.

Το πρώτο πιάτο έχει ήδη σερβιριστεί με γεύσεις από σολομό και φιλέτο ψάρι, ενώ το λευκό κρασί να ρέει άφθονο. Στη σκηνή η χορωδία του ελληνικού σχολείου της Νίκαιας να κλέβει την παράσταση με τα τραγούδια της και να δίνει ένα χριστουγεννιάτικο κλίμα με τα Κάλαντα. Η δασκάλα της μουσικής Μαρία Μεταξά, φαίνεται ότι έκανε πολύ καλή δουλειά μας και τα παιδιά έκλεψαν τις καρδιές μας με τις μαγευτικές φωνές τους και χάρισαν πολλά χαμόγελα. Τέλος, η Μαρία Μεταξά μας χάρισε με τη σειρά της όμορφες μελωδίες στο πιάνο.

Το κυρίως πιάτο ακολουθεί. Ο σεφ του "Palais de la Méditerranée", μας ευχαρίστησε με τοιπούρα και διάφορα λαχανικά και τέλος μας γλύκασε με την εξάισια μηλόπιτα του.

Έπειτα, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος μας μίλησε για το νόημα των Χριστουγέννων, ενώ ο Εξοχώτατος Πρέσβης της Ελλάδας στη Γαλλία χαιρέτισε την όμορφη βραδιά που διοργάνωσε για μας η Ελληνική Κοινότητα, την οποία τίμησαν με την παρουσία τους και οι Γενικοί Πρόξενοι της

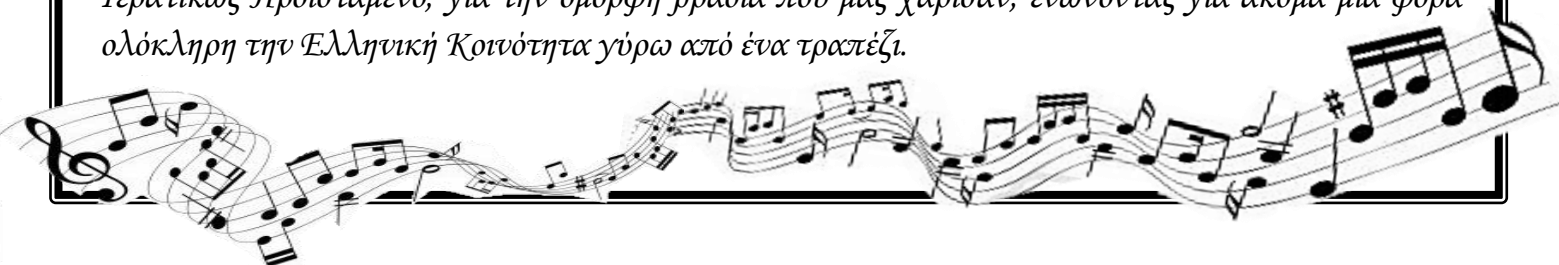

Ελλάδας στη Μασσαλία, στο Μονακό και στο Μιλάνο καθώς επίσης και ο νέος Πρόξενος της Ελλάδας στη Νίκαια.

Από κάθε Ελληνική βραδιά όμως δεν μπορεί να λείπει το λαούτο, η κιθάρα, το πιάνο, τα κρουστά και κυρίως το μπουζούκι. Το καινούριο μουσικό σχήμα που δημιουργήθηκε με τους Γιάννη Φέρη Χρίστο Παπαγεωργόπουλο, Μαρία Μεταξά, Όλια Μίχου, Ευτυχία Αφιανέ και Αλεξία Ταπάκκη μετά από πρόσκληση της Ελληνικής Κοινότητας, μας χάρισε λίγο από Ελλάδα, κερδίζοντας το χειροκρότημα όλων. Κάτω από το ρυθμό της σούστας και του ζεϊμπέκικου, Έλληνες και Γάλλοι γίνονται ένα.

Εμείς δεν έχουμε άλλο από το να ευχαριστήσουμε από καρδιάς, το Διοικητικό Συμβούλιο και τον Ιερατικώς Προϊστάμενο, για την όμορφη βραδιά που μας χάρισαν, ενώνοντας για ακόμα μια φορά ολόκληρη την Ελληνική Κοινότητα γύρω από ένα τραπέζι.

Παρασκευή 07-03-14 : Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
 ώρα 18.30, εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

Κυριακή 09-03-14 : ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
 Όρθρος ώρα 09.00, Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ώρα 10.15.

Πέμπτη 13-03-14 : Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
 Ακολουθία ώρα 19.00,
 εις το παρεκκλήσιο « Παναγία των Αγγέλων »
 15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Παρασκευή 14-03-14 : Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
 ώρα 18.30, εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

Παρασκευή 21-03-14 : Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
 Ακολουθία ώρα 19.00,
 εις το παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκέπτρια »
 Place de la Visitation / 98000 Μονακό.

Κυριακή 23-03-14 : ΣΤΑΓΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ
 Όρθρος ώρα 09.00, Θεία Λειτουργία ώρα 10.15.

Παρασκευή 28-03-14 : Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
 ώρα 18.30, εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

Σάββατο 29-03-14 : ΣΧΟΛΙΣΗ ΓΙΟΡΤΗ
 Με την ευκαιρία της Εθνικής Εορτής της «25^{ης} Μαρτίου 1821», σας προσκαλούμε, στην εκδήλωση που θα λάβει χώρα στην αίθουσα « Bréa » (29, Franck Pilate –Nice), ώρα 17.00. Λεπτομέρειες του προγράμματος στη σελίδα 15.

Κυριακή 30-03-14 : ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ - ΕΘΝΙΣΗ ΕΟΡΤΗ « 25ης Μαρτίου 1821 »
 Όρθρος ώρα 09.00, Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ώρα 10.15. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ για την Εθνική Εορτή ώρα 11.45 παρουσία των τοπικών ελληνικών Αρχών.
 Ακολουθεί δεξίωση στους κοινοτικούς χώρους προσφερόμενη από την **ελληνορθόδοξη Κοινότητα Νίκαιας - Κωνής Ακτής - Μονακό** και στην οποία είναι προσκεκλημένοι οι Έλληνες και Φιλέλληνες της περιοχής.

Vendredi 07-03-14 : L' ACAΨΥΣΤE (1ème Stance)
 Office à 18h30, à l'église « Saint Spyridon » - Nice.

Dimanche 09-03-14 : DE L'ORTHODOXIE
 Matines 09h00, Divine Liturgie à 10h15.

Jeudi 13-03-14 : L' ACAΨΥΣΤE (2ème Stance)
 Office à 19h00,
 à la chapelle « Notre Dame des Anges »
 15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Vendredi 14-03-14 : L' ACAΨΥΣΤE (2ème Stance)
 Office à 18h30, à l'église « Saint Spyridon » - Nice.

Vendredi 21-03-14 : L' ACAΨΥΣΤE (3ème Stance)
 Office à 19h00,
 à la « Chapelle de la Visitation »
 Place de la Visitation / 98000 Monaco

Dimanche 23-03-14 : DE LE SAINTE CROIX
 Matines 09h00, Divine Liturgie à 10h15

Vendredi 28-03-14 : L' ACAΨΥΣΤE (4ème Stance)
 Office à 18h30, à l'église « Saint Spyridon » - Nice.

Samedi 29-03-14 : FETE SCOLAIRE
 A l'occasion de la Fête Nationale Grecque du « 25 Mars 1821 » vous vous invitons à la manifestation qui aura lieu à 17h00, dans la salle « Bréa » (29, Franck Pilate –Nice).
 Détails du programme à la page 15)

Dimanche 30-03-14 : CONCELEBRATION DE L' ANNONCIATION DE LA TRÈS SAINTE MÈRE DE DIEU - FETE NATIONALE « 25 Mars 1821 »
 Matines 09h00, Divine Liturgie à 10h15. DOXOLOGIE à 11h45.
 La **Communauté Orthodoxe grecque de Nice – Côte d'Azur – Monaco**, invite tous les compatriotes et les philhellènes de la région, à la réception officielle qui sera donnée aux locaux de l'église, à l'occasion de la FETE NATIONALE HELLENIQUE.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ
 ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ
 ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ
 Όρθρος ώρα 09.00 - Θεία Λειτουργία ώρα 10.30

POUR LES AUTRES DIMANCHES
 LES HORAIRES DES OFFICES
 à SAINT SPYRIDON SONT ·
 MATINES 09H00 - DIVINE LITURGIE 10H30

Πέμπτη 03-04-14 : ΜΕΓΑΣ ΞΑΝΩΝ

Ακολουθία ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία των Αγγέλων »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Παρασκευή 04-04-14 : ΑΓΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ώρα 18.00, εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

Παρασκευή 11-04-14 : Ακολουθία ώρα 19.00,

εις το παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκοπέτρια »
Place de la Visitation / 98000 Μονακό.

Σάββατο 12-04-14 :

Η ΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
Όρθρος ώρα 09.30, Θεία Λειτουργία ώρα 10.15.

Jeudi 03-04-14 : OFFICE DU GRAND CANON

Office à 19h00,
à la chapelle « Notre Dame des Anges »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Vendredi 04-04-14 : L'ACAΘHCTE

à 18h00, à l'église « Saint Spyridon » - Nice.

Vendredi 11-04-14 : Office à 19h00,

à la « Chapelle de la Visitation »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

Samedi 12-04-14 :

LA RESURRECTION DE LAZARE
Matines 09h30, Divine Liturgie 10h15.

**ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 13-04-2014

- ✦ Όρθρος ώρα 09.00, Θεία Λειτουργία ώρα 10.30.
- ✦ Ακολουθία του Νυμφίου ώρα 18.30 (έξοδος Νυμφίου).

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 14-04-2014

Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα 18.30 (Άγιος Σπυρίδων)

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ 15-04-2014

εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

- ✦ Θεία Λειτουργία των Προσημασμένων, ώρα 09.00
- ✦ Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα 18.30

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 16-04-2014

- ✦ Ακολουθία Αγίου Ευκελαίου, ώρα 10.00
 - ✦ Θεία Εξομολόγηση, ώρα 11h30 - 12h30
- εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».

✦ Ακολουθία Αγίου Ευκελαίου, ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκοπέτρια »
Place de la Visitation / 98000 Μονακό.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 17-04-2014

εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος »

- ✦ Θεία Λειτουργία, ώρα 09.00
- ✦ Ακολουθία των Παθών (Δώδεκα Ευαγγέλια), ώρα 18.00

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18-04-2014

εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος »

- ✦ Στολισμός Επιταφίου από ώρα 09.00 ως 11.00
- ✦ Ακολουθία Μ. Ωρών / Αποκαθλώσεως, ώρα 10.00-13.00
- ✦ Ακολουθία Επιταφίου (Εγκάμα), ώρα 19.00
- ✦ Περιφορά Επιταφίου, ώρα 21.00 (περίπου).

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 19-04-2014

εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος »

- ✦ Θεία Λειτουργία, ώρα 09.00
- ✦ Θεία Εξομολόγηση, ώρα 20.30 - 21.30
- ✦ Εναρξη νυκτερινής Ακολουθίας ώρα 22.00
- ✦ Ακολουθία ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, ώρα 23.00
- ✦ Θεία Λειτουργία Αναστάσεως, ώρα 23.45

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 20-04-2014

- ✦ Εσπερινός της Αγάπης, ώρα 10.30
- εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος ».
- ✦ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΓΕΥΜΑ ώρα 12.00,
στο εστιατόριο « Lou Castelet » - Carros.

**DE LA SEMAINE SAINTE ET DE LA
RESURRECTION DE NOTRE SEIGNEUR**

DIMANCHE DES RAMEAUX 13-04-2014

- ✦ Matines 09h00, Divine Liturgie 10h30.
- ✦ Office de l'Époux à 18h30 (Présentation de l'Époux).

SAINT et GRAND LUNDI 14-04-2014

Office de l'Époux à 18h30 (Saint Spyridon)

SAINT et GRAND MARDI 15-04-2014

à l'église « Saint Spyridon »

- ✦ Divine Liturgie des Présanctifiés à 09h00
- ✦ Office de l'Époux à 18h30

SAINT et GRAND MERCREDI 16-04-2014

- ✦ Office des Saintes Huiles à 10h00
 - ✦ Confession de 11h30 à 12h30
- à l'église « Saint Spyridon ».

✦ Office des Saintes Huiles à 19h00
à la « Chapelle de la Visitation »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

SAINT et GRAND JEUDI 17-04-2014

à l'église « Saint Spyridon »

- ✦ Divine Liturgie de St. Basile à 09h00
- ✦ Office de la Passion (12. Evangiles) à 18h00

SAINT et GRAND VENDREDI 18-04-2014

à l'église « Saint Spyridon »

- ✦ Décoration de l'Épithaphos de 09h00 à 11h00
- ✦ Grandes Heures et Descente de la Croix de 10h00 à 13h00
- ✦ Début de l'Office de l'Épithaphos à 19h00
- ✦ La procession vers 21h00.

SAINT et GRAND SAMEDI 19-04-2014

à l'église « Saint Spyridon »

- ✦ Divine Liturgie de St. Basile à 09h00
- ✦ Confession de 20h30 à 21h30
- ✦ Début des Matines Pascales à 22h00
- ✦ Annonce de la Résurrection à 23h00
- ✦ Divine Liturgie Pascale à 23h45

SAINTE PÂQUES 20-04-2014

- ✦ Vêpres de l'Agapè à 10h30
- à l'église « Saint Spyridon ».
- ✦ Grand REPAS PASCAL à 12h00,
au restaurant « Lou Castelet » à Carros.

ΜΑΪΟΣ

Παρασκευή 16-05-14 :

Ακολουθία ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκέπτρια »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

Τετάρτη 21-05-14 :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Ακολουθία ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία των Αγγέλων »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Πέμπτη 29-05-14 : ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ορθρος ώρα 09.30, Θεία Λειτουργία ώρα 10.15
εις τον Ιερό του «Αγίου Σπυρίδωνος» - Νίκαια.

ΜΑΪ

Vendredi 16-05-14 :

Cérémonie à 19h00,
à la « Chapelle de la Visitation »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

Mercredi 21-05-14 :

CONSTANTIN ET HELENE

Office à 19h00,
à la chapelle « Notre Dame des Anges »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Jeudi 29-05-14 : L'ASCENSION DE N.S.J.C.

Matines 09h30, Divine Liturgie 10h15
à l'église «Saint Spyridon» - Nice.

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ
ΣΤΟΝ ΆΓΙΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

ΩΡΕΡΟΣ ΏΡΑ 09.00 - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΏΡΑ 10.30

POUR TOUS LES DIMANCHES

LES HORAIRES DES OFFICES
à SAINT SPYRIDON SONT :

MATINES 09H00 - DIVINE LITURGIE 10H30

ΙΟΥΝΙΟΣ

Σάββατο 07-06-14 : ΨΥΧΟΚΑΒΒΑΤΟ

Ορθρος ώρα 09.30, Θεία Λειτουργία ώρα 10.15
εις τον Ιερό Ναό του « Αγίου Σπυρίδωνος » - Νίκαια.

Κυριακή 08-06-14 : ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ορθρος ώρα 09.00, Θεία Λειτουργία ώρα 10.15.
Τελετή της «ΓΟΝΥΚΑΙΣΙΑΣ», ώρα 12.00.

Τετάρτη 11-06-14 : ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑ

Ακολουθία ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία των Αγγέλων »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Παρασκευή 13-06-14 :

Ακολουθία ώρα 19.00,
εις το παρεκκλήσιο « Παναγία η Επισκέπτρια »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

Samedi 07-06-14 : SAMEDI DES DEFUNTS

Matines 09h30, Divine Liturgie 10h15
à l'église « Saint Spyridon » - Nice

Dimanche 08-06-14 : PENTECOTE

Matines 09h00, Divine Liturgie 10h15.
Cérémonie de la «GENUFLECTION», à 12h00.

Mercredi 11-06-14 : BARTHELEMY ET BARNABE

Cérémonie à 19h00,
à la chapelle « Notre Dame des Anges »
15, avenue Notre Dame des Anges - Le Cannet.

Vendredi 13-06-14 :

Office à 19h00,
à la « Chapelle de la Visitation »
Place de la Visitation / 98000 Monaco.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ
ΣΤΟΝ ΆΓΙΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

ΩΡΕΡΟΣ ΏΡΑ 09.00 - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΏΡΑ 10.30

POUR LES AUTRES DIMANCHES

LES HORAIRES DES OFFICES
à SAINT SPYRIDON SONT :

MATINES 09H00 - DIVINE LITURGIE 10H30

«Και τη του ηλίου ημέρα λεγομένη ημέρα, πάντων, κατά πόλεις ή αγρούς μενόντων, επί το αυτό συνέλευσις γίνεται και τα απομνημονεύματα των αποστόλων ή τα συγγράμματα των προφητάν αναγινώσκειται μέχρι εγκωρεί. Είτα, παυσαμένου του αναγινώσκοντος, ο προεστώς δια λόγου την νουθεσίαν και πρόκλησιν της των καλών τούτων μνήσεως ποιείται. Είτε ανιστάμεθα κοινή πάντες και ευχάς πέμπτομεν και, ως προέφημεν, παυσαμένων ημών της ευχής, άρτος προσφέρεται και οίνος και ύδωρ και ο προεστώς ευχάς ομοίως και ευχαριστίας, όση δύναμις αυτώ, αναπέμπει και ο λαός επευφημεί λέγων αμίν και η διάδοσις και η μετάληψις από των ευχαριστηθέντων εκάστω γίνεται και τοις ου παρούσι δια των διακόνων πέμπεται»

(μαρτυρία του Ιουστίνου του Μάρτυρα, Α' Απολογία, 67, 3-5)

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ

ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΧΕΙ ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Προς το τέλος του 1955 η Ελληνική Κοινότητα Νίκαιας-Κρανής Ακτής-Μονακό αγόρασε μια έπαυλη (χρονολογείται περίπου στο 1920), στους πρόποδες του λόφου του Cimiez, επί της Λεωφόρος Desambrois, με σκοπό τη στέγαση μιας εκκλησίας, του πρεσβυτερίου και την έδρα της Κοινότητας.

Η αγορά αυτή επέτρεψε στην Κοινότητα να πραγματοποιήσει την μεγάλη επιθυμία των μελών της, την ίδρυση ενός τόπου λατρείας αφιερωμένο στον «Άγιο Σπυρίδωνα».

Διάφορες εργασίες διαμόρφωσης και αξιοποίησης της ιδιοκτησίας πραγματοποιήθηκαν με ζήλο, από το 1956 ως και τις αρχές του 2012. Πολλές οι τροποποιήσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στον περιβάλλοντα χώρο, όπως η δημιουργία βεράντας, η διαμόρφωση των εσωτερικών χώρων με σκοπό τη δημιουργία διαμερίσματος, σχολικής αίθουσας, γραφείων, και τέλος η κάλυψη μιας βεράντας για τη δημιουργία νέας αίθουσας πολλαπλών χρήσεων. Έτσι έγιναν βελτιώσεις και μετατράπηκε η ιδιοκτησία σε χώρο λατρείας, πολιτισμού και τόπο κοινωνικής δράσης για τους έχοντες ανάγκη. Η όλη προσπάθεια είχε ως στόχο την κάλυψη των αναγκών των μελών, των οποίων ο αριθμός δεν έπαυε να αυξάνεται συνεχώς.

Σήμερα ένα μωσαϊκό του «Αγίου Σπυρίδωνα» κοσμεί τη φυσική κόγχη στη βάση της εκκλησίας. Τα βιτρό των παραθύρων της εκκλησίας φιλοτεχνήθηκαν στο 1990-1991 και μία αυθεντική σύγχρονη δημιουργία εμπνευσμένη από αρχαίες τοιχογραφίες της Ελλάδας και της Κύπρου. Το 1992-1993 το εκκλησάκι καλύφθηκε εξ ολοκλήρου με τοιχογραφίες (περίπου 200 m²) οι οποίες φιλοτεχνήθηκαν από Έλληνα αγιογράφο της Αθήνας. Οι αναπαράστασεις είναι εμπνευσμένες από, έργα του Αγίου Όρους, εκκλησίες της Κωνσταντινούπολης και των Μετεώρων.

Ως είναι η αποστολή της, το 1993 η Κοινότητα άνοιξε τις «πύλες» της ιδιοκτησίας και σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου, δημιουργώντας νέα τμήματα και διευρύνοντας τις σχολικές δραστηριότητες.

Η Κοινότητα επί σειρά ετών φιλοξένησε το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στη Νίκαια, παραχωρώντας ένα γραφείο, δίνοντας με τον τρόπο αυτόν τη δυνατότητα καλύτερης εξυπηρέτησης των Ελλήνων πολιτών.

Με το πέρασμα του χρόνου, προκλήθηκαν διάφορες ζημιές, μεταξύ των άλλων και η δημιουργία μεγάλων ρωγμών στους τοίχους του κτιρίου.

Η έννοια όλων των υπευθύνων ήταν και παραμένει η συντήρηση του κτιρίου. Και αυτό για να διατηρηθεί έντονη η παρουσία της « Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας και Κοινότητας » στο οικοδομικό τετράγωνο και την ευρύτερη περιοχή.

Σήμερα, το κτίριο καλύπτεται από μια πλούσια βλάστηση που δίνει μια αόριστη και ασαφή όψη του χώρου, στερούμενο την εικόνα σημείου αναφοράς για τους περαστικούς.

Με την πραγματοποίηση των συγκεκριμένων έργων αποσκοπούμε στην απόκτηση επιβολής του κτιρίου στο αστικό του περιβάλλον και τη δημιουργία ενός συμβόλου μιας αληθινής Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η υλοποίηση αυτών των έργων ανακαίνισης και αναδιάρθρωσης του κτιρίου, ανατέθηκε στο Αρχιτεκτονικό Γραφείο «Griesmar Αρχιτέκτονες και Συνεργάτες»

Οι αρχιτέκτονες έκριναν ότι είναι επείγουσα και επιτακτική ανάγκη να προβούν σε έργα με στόχο την ενίσχυση της δομής, του εν

λόγω κτιρίου, καθώς και υπόγειες εργασίες ενίσχυσης των θεμελίων στον προαύλιο χώρο (στην κυρία είσοδο της εκκλησίας).

Επειδή η ιδιοκτησία βρίσκεται στους πρόποδες ενός λόφου, του οποίου το εδάφος παρουσιάζει συνεχώς αμυδρές κινήσεις, είναι πιθανόν οι ζημιές να έχουν προέλθει από καθίζηση του εδάφους του οικοπέδου.

Το αρχιτεκτονικό γραφείο έκρινε ότι επιβάλλεται κατά την πρώτη φάση να ενισχυθούν τα θεμέλια του κτιρίου.

Για εξειδικευμένη συντήρηση-ανακαίνιση (λίφτινγκ) της πρόσοψης του κτιρίου οι αρχιτέκτονες συστήνουν τον καθαρισμό της, μεταφέροντας όλα τα στοιχεία του κλιματισμού, της ασφάλειας, του ηλεκτρισμού και του φωτισμού και τοποθετώντας τα στην κάτω πλευρά της σκεπής που θα κατασκευαστεί στη θέση της υπάρχουσας ταράτσας.

Για λόγους αισθητικής και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, οι αρχιτέκτονες θέλησαν να επαυαφέρουν το κτίριο στην αρχική του μορφή, εκτελώντας εργασίες καθαρισμού προσόψεων επισκευής και αποκατάστασης επιχρισμάτων και πέτρινης επένδυσης. Το αρχικό χρώμα του κτιρίου φαίνεται να ήταν το πορτοκαλο-κόκκινο, πανομοιότυπο με εκείνο των γειτονικών κτιρίων. Η επεξεργασία των χρωμάτων των όψεων θα σηματοδοτήσει την εκκλησία στο αστικό τοπίο της πόλης της Νίκαιας.

Τέλος για την απόκτηση μιας πραγματικής εικόνας Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, οι αρχιτέκτονες προτείνουν την οικοδόμηση ενός καμπαναριού που θα θυμίζει στους περαστικούς την ελληνική παρουσία στην πόλη. Το καμπαναριό θα επιστεγάσει την εκκλησία και για τον λόγο αυτόν έχει προβλεφθεί η αναδόμηση κάτω από το καμπαναριό. Έχει επίσης προβλεφθεί η μόνωση της οροφής και των βεραντών. Όλα αυτά με σκοπό τη βέλτιστη περισυλλογή και διοχέτευση των ομβρίων υδάτων.

Μεταξύ των προτάσεων του αρχιτεκτονικού γραφείου είναι και η ευαρμόνιση των εξωτερικών δαπέδων και των προστατευτικών κυκκλωμάτων των βεραντών.

Η αυτοματοποίηση της αυλόπορτας, η συντήρησή της καθώς και ο χρωματισμός αυτής αλλά και των κυκκλωμάτων είναι επίσης προγραμματισμένα.

Μία άλλη πρόταση των αρχιτεκτόνων είναι η διαπλάτυνση του «κήπου» δεξιά και επάνω της εισόδου.

Παράλληλα με αυτές τις εργασίες, θα πραγματοποιηθούν και εργασίες βελτίωσης του συστήματος αποχέτευσης των ομβρίων υδάτων καθώς και του συστήματος αυτόματου ποτίσματος του κήπου. Αυτό γίνεται για να εξασφαλιστεί η διατήρηση και ανάπτυξη της υπάρχουσας -επί σειρά ετών - βλάστησης.

Σε συνεργασία με το αρχιτεκτονικό γραφείο, καταθέσαμε αιτήσεις επιχορήγησης για τη χρηματοδότηση του έργου. Έτσι έχουμε ήδη λάβει σημαντική χρηματοδότηση από το «**Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος**» που καλύπτει το 50% του προβλεπόμενου κόστους, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό καλύπτεται από την οικονομική ενίσχυση που παρέχουν ο **Δήμος της πόλης της Νίκαιας** και το **Conseil Général 06**.

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

VILLE DE NICE

CONSEIL GENERAL
DES ALPES-MARITIMES

UN
GRAND

PROJET

PETIT APERÇU DE LA PLACE HISTORIQUE ET ACTUELLE DE L'ÉGLISE ORTHODOXE GRECQUE À NICE

Vers la fin de 1955 la communauté Grecque acheta une villa au pied de la colline de Cimiez, sise avenue Désambrois, pour y installer son église et son presbytère. La villa date d'environ 1920.

Cette acquisition a permis à la communauté de concrétiser son vœu par la réalisation d'un lieu de culte dédié à Saint Spyridon.

De divers travaux d'aménagement de la propriété étaient réalisés avec ardeur depuis 1956 jusqu'au début de l'année 2012. De nombreuses transformations tant qu'intérieures qu'extérieures ont été réalisées afin de répondre aux besoins de ses membres dont leur nombre ne cessait de grandir (création du porche aménagement intérieur d'un appartement, aménagement de la salle de classe et des bureaux et enfin la couverture d'une terrasse pour la création d'une salle polyvalente).

Ainsi des améliorations étaient réalisées qui ont transformé la propriété en lieu de culte, lieu de culture et lieu d'action sociale pour les démunis.

Aujourd'hui une mosaïque de Saint Spyridon se situe dans la grotte située au pied de l'Église. Les vitraux actuels à l'intérieur de la Chapelle sont apparus en 1990-1991 qui sont une réalisation originale récente dont les thèmes sont inspirés de fresques anciennes de Grèce et de Chypre.

En 1992-1993 la Chapelle est entièrement recouverte de peintures murales (environ 200m²) réalisées par un iconographe grec d'Athènes. Les représentations sont inspirées d'œuvres du Mont Athos, d'Églises de

Constantinople et des Météores.

En tant que vocation, en 1993 la propriété a ouvert ses portes à une nouvelle section du niveau collège et lycée. La Communauté pendant des années offrait la possibilité au Consulat Général de Grèce à Nice de recevoir ses ressortissants en mettant un bureau à sa disposition.

RAISONS POUR LA RÉALISATION DES TRAVAUX

Pendant ces années, de larges fissures ont été observées sur les murs du secteur du bureau. Des dégâts sont survenus sur le bâtiment, et notamment des fissures importantes étaient repérées sur plusieurs zones du bâtiment.

D'autre part, dans un souci d'entretien du bâtiment, nous avons voulu effectuer des travaux. Ceci afin de maintenir la présence de l'église orthodoxe grecque dans le quartier.

Aujourd'hui l'édifice reste camoufler derrière une végétation luxuriante qui donne un aspect obscur et ambigu au lieu, et n'offrant aucun repère aux passants.

Nous souhaitons aussi marquer le bâtiment dans son environnement urbain et ainsi créer un signal d'une vraie église orthodoxe grecque.

CONFIGURER LE TRAVAIL À L'AGENCE GRIESMAR ARCHITECTES

Afin de réaliser ces travaux de rénovation et restructuration de l'édifice, nous avons confié cette mission au bureau d'architecture Griesmar Architectes et Partenaires.

Les architectes ont trouvé comme urgent et indispensable d'opérer à des travaux de renforcement de la structure du bâtiment en question. Ainsi qu'à des travaux de reprise en sous œuvre des fondations de la terrasse (à l'entrée principale de l'église).

Du fait que le terrain est situé sur une colline qui présente des risques faibles de mouvement des sols, les dégradations sont probablement dû à un tassement de terrain.

Le bureau a trouvé comme impératif dans un premier temps de reprendre les fondations du bureau.

Pour un ravalement de façade précis les architectes ont préconisé le nettoyage des façades de tous les éléments de climatisation, de sécurité, d'électricité et d'éclairage et leur intégration en sous-face de la toiture crée à la place de la toiture terrasse actuelle.

Dans un souci esthétique et patrimonial, les architectes ont voulu redonner au bâtiment son ampleur, en effectuant des travaux de ravalement des façades, constituant de la réfection des enduits et reprise des parements en pierre. La couleur d'origine de celle-ci semblerait être d'un rouge orangé à dentique à celui

des immeubles limitrophes. Le traitement de la couleur des façades marquera l'église dans le paysage urbain de la ville de Nice.

Afin de donner une vraie image à l'église orthodoxe grecque les architectes ont proposé l'édification d'un clocher qui pourra rappeler aux passants la présence grecque au sein de la ville. Le clocher couronnera le volume de la Chapelle et pour ceci la reprise de structure sous le clocher est préconisée. L'étanchéité de la toiture ainsi que des terrasses est prévu. Tout ceci pour le but d'améliorer la récupération des eaux pluviales.

Les architectes ont notamment proposé d'uniformiser le traitement du sol extérieur ainsi que d'uniformiser les garde-corps posés sur les terrasses.

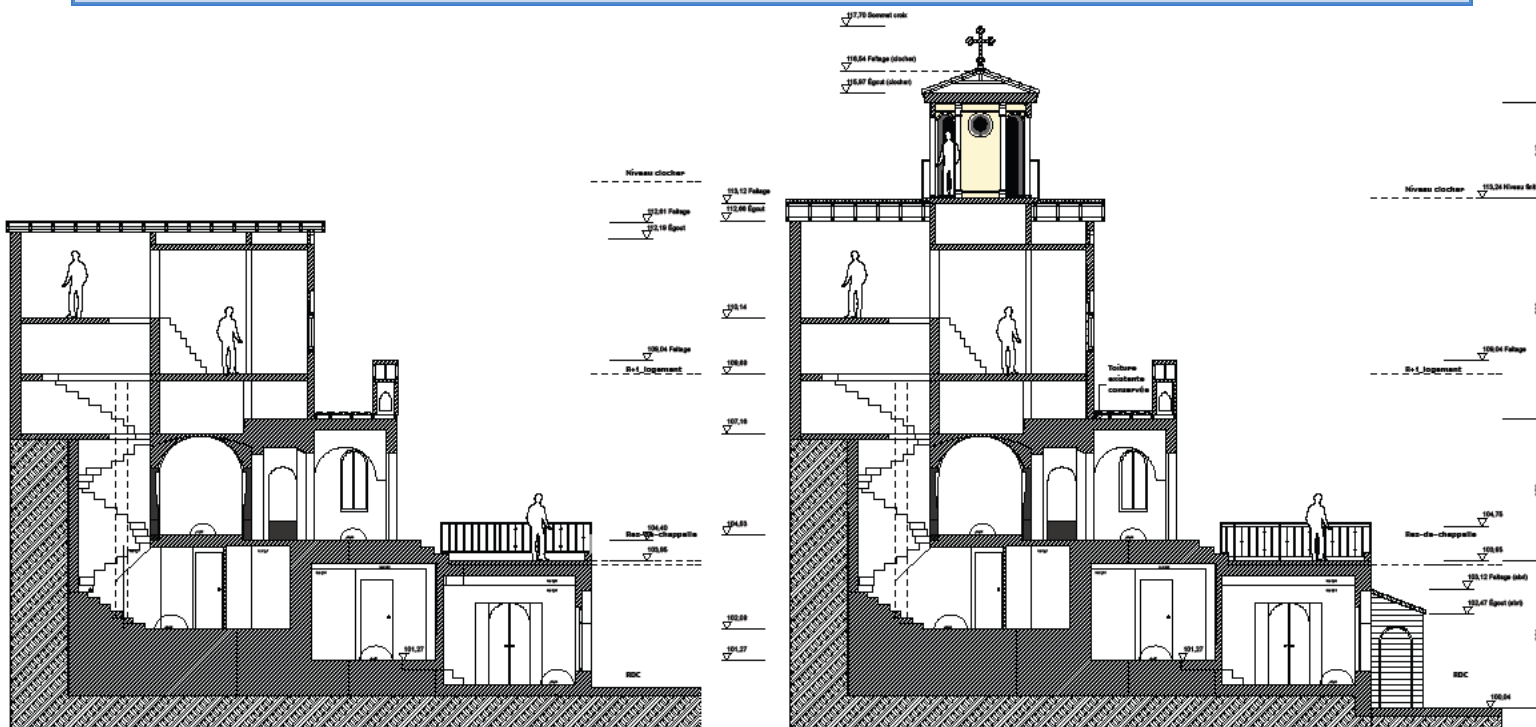
Des travaux de reprises de peinture sur le portail et sur les garde-corps sont aussi prévu à part la rénovation du portail en portail automatique.

Afin de répondre aux besoins spatiaux des membres de la communauté grecque, une extension du jardin à droite de l'entrée est proposée par les architectes.

En parallèle à ces travaux, l'amélioration du système de drainage des eaux pluviales ainsi que du système d'arrosage sera une phase indispensable des travaux. Ceci pour assurer la prolifération de la végétation créée en strates depuis les années précédentes.

FINANCEMENT REÇUS

Avec la collaboration du bureau architectural, nous avons établi des demandes de subvention afin de financer les travaux divers. Nous avons ainsi reçus des financements importants de la part de la **fondation Stavros Niarchos**. Des aides financiers ont été également accordés par la **ville de Nice** et le **Conseil Général 06**.

Existant

Projet

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ

Ενημερώνουμε

τους ομογενείς της περιοχής ότι,

το νέο γραφείο του Προξενείου της Ελλάδας στη Νίκαια εδρεύει στη 13, rue Maccarani – 06000 και το ωράριο λειτουργίας είναι: καθημερινά από 09.30 ως 13.00 και από 14.30 ως 17.30.

τηλέφωνα: - 04 93 01 21 11 καθημερινά τις ώρες γραφείου

- 06 89 83 41 43 για επείγουσες περιπτώσεις

email : INFO06@consulatgrece.fr

**ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΡΟΞΕΝΟ κ. ΠΑΣΧΑΛΗ-ΑΡΜΑΝΔΟ ΚΑΡΡΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ**

ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΛΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΞΕΝΟ

Ο **Πασχάλης-Αρμάνδος ΚΑΡΡΑΣ** γεννήθηκε στο Παρίσι. Είναι απόφοιτος του Université Paris 1, Sorbonne, - Panthéon, École de Management de la Sorbonne - Gestion & Économie d'entreprise

Γιός του Ιωάννη Καρρά, μηχανολόγου Μηχανικού & αυτοδημιούργητου επιχειρηματία που από το 1980 δραστηριοποιείται στον τεχνικό έλεγχο οχημάτων αναπτύσσοντας ένα από τα μεγαλύτερα Δίκτυα Επιχειρήσεων Ιδιωτικών ΚΤΕΟ στην Γαλλία υπό το εμπορικό σήμα AUTOVISION.

Από νεαρή ηλικία αναλαμβάνει καίρια θέση στην οικογενειακή επιχείρηση, με αντικείμενο την ανάπτυξη του Δικτύου της AUTOVISION, την οργάνωση και λειτουργία νέων μονάδων Ιδιωτικών ΚΤΕΟ σε όλη την Γαλλία.

Το 1999 ιδρύει στην Αθήνα την AUTOVISION SAKAR A.E. και αναλαμβάνει τη Διοίκησή της ως Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος. Αντικείμενο της Εταιρείας αποτελεί η παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών τεχνικού ελέγχου οχημάτων καθώς και η προμήθεια μηχανολογικού εξοπλισμού και λογισμικού στα Δημόσια Κέντρα τεχνικού ελέγχου οχημάτων.

Από το 2001 η AUTOVISION SAKAR A.E. δραστηριοποιείται δυναμικά στον Ιδιωτικό Τεχνικό Έλεγχο οχημάτων ιδρύοντας και αναπτύσσοντας το πρώτο Δίκτυο ΙΚΤΕΟ σε όλη την Ελλάδα, που αριθμεί σήμερα 45 Κέντρα τεχνικού ελέγχου πανελλαδικά, ιδιόκτητα και με σύστημα δικαιόχρησης (franchise).

Στο πλαίσιο επέκτασης της AUTOVISION SAKAR A.E. στην Ελλάδα ο κος Καρράς χρηματοδοτεί επενδύσεις ύψους 70.000.000 ευρώ οι οποίες συνίστανται στην αγορά ακινήτων σε όλη την Ελλάδα για την ίδρυση νέων μονάδων ΙΚΤΕΟ ως επίσης και την επέκταση των υπάρχοντων μονάδων σε νέες κατηγορίες ελεγχόμενων οχημάτων. Αποτέλεσμα αυτού είναι η AUTOVISION σήμερα να διαθέτει το

μοναδικό Δίκτυο ΙΚΤΕΟ πανελλαδικής εμβέλειας.

Από το 2009 αναλαμβάνει τη θέση του Προέδρου & Δ.Σ. της SAKAR Group S.A. στη Γαλλία έχοντας την ευθύνη 200 ιδιόκτητων και 900 franchise ΙΚΤΕΟ στο δίκτυο της AUTOVISION. Η SAKAR GROUP SA διαχειρίζεται ένα σύνολο εταιρειών μεταξύ των οποίων και εταιρείες διαχείρισης ακινήτων, εταιρείες μηχανογράφησης, εταιρείες πιστοποίησης και εταιρείες προμήθειας μηχανολογικού εξοπλισμού.

Έχει ενεργό συμμετοχή σε πληθώρα κοινωνικών εκδηλώσεων που προάγουν την εικόνα της Ελλάδας στην Γαλλία. Ιδιαίτερως, ενισχύει σε μόνιμη βάση την Ελληνορθόδοξη Εκκλησία και τις Ελληνικές Κοινότητες Παρισίων και Νίκαιας, συμμετέχοντας επίσης ενεργά στις ποικίλες πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες των απανταχού ελληνικών συλλόγων που επισκέπτονται την Γαλλία όπως επίσης και στη διοργάνωση εκδηλώσεων με σκοπό την προαγωγή της ελληνικής γλώσσας και πολιτισμού.

LE CONSUL DE GRECE À NICE

Pascal-Armand KARRAS est né à Paris. Il est diplômé de l'Université Paris 1, Sorbonne, - Panthéon l'École de Management de la Sorbonne - Gestion & Économie d'entreprise

Fils de Jean Karras, ingénieur en mécanique et homme d'affaires autodidacte qui depuis 1980 est impliqué dans le Contrôle Technique automobile, en développant l'un des plus grands réseaux de contrôle technique en France, sous la marque commerciale, AUTOVISION. La famille Karras, a investi ses 20 dernières années, plus de 350.000.000 euros en France.

Dès son plus jeune âge, il prend une place primordiale au sein de l'entreprise familiale, qui vise à développer le réseau d' AUTOVISION, avec la mise en place et le fonctionnement de nouvelles unités de Contrôle techniques automobiles, dans toute la France.

En 1999, Il fonde à Athènes AUTOVISION SAKAR A.E et assume sa Gestion comme Président du Conseil d'Administration. L'objectif de la Société consiste à fournir des services spécialisés d'inspection technique des véhicules ainsi que l'approvisionnement de matériel et de logiciels dans des centres étatiques de contrôle technique automobiles.

Depuis 2001 AUTOVISION SAKAR A.E est très actif et de manière très dynamique dans le contrôle technique privé des véhicules en créant et développant le 1er réseau ΙΚΤΕΟ dans toute la Grèce, qui compte désormais 45 centres de contrôle technique nationale, détenue en propre ou en franchise.

Dans le cadre de l'expansion d'AUTOVISION SAKAR A.E en Grèce, M. Karras finance des investissements totalisant 70.000.000 euros, qui consistent à l'achat de biens immobiliers en Grèce destinés à la création de nouvelles unités ΙΚΤΕΟ ainsi que le développement des unités existantes dans de nouvelles catégories de contrôle automobiles. Le résultat est qu'AUTOVISION est aujourd'hui le seul réseau avec une portée nationale.

Depuis 2009, il occupe la Présidence du conseil d'Administration du Groupe SAKAR S.A. en France ayant la responsabilité de 200 centres en appartenance propre au réseau et 900 centres franchisés AUTOVISION dans le réseau. Le Groupe SAKAR SA gère un ensemble d'entreprises impliquées dans la gestion immobilière, EDP, de certification et des sociétés fournissant des machines.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ

Ο Γιάννης Πρ. ΙΩΑΝΝΟΥ γεννήθηκε στην Κύπρο και πήρε τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό Σχολείο Αμμοχώστου και στη συνέχεια απεφοίτησε από το Ελληνικό Γυμνάσιο της ίδιας πόλης.

Η αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο συνέπεσε με τις προετοιμασίες για το ξεκίνημα του αγώνα της Κύπρου για απελευθέρωση από τους Άγγλους (1955-1959). Στρατολογήθηκε από τους πρώτους στις τάξεις της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών (Ε.Ο.Κ.Α.) ορκισθείς από τον

υπαρχηγό της οργάνωσης, τον Σταυραετό του Μαχαιρά Γρηγόρη Αυξεντίου (Ζήδρο) και έλαβε το ψευδώνυμο « Κολοκοιτρώνης » σαν αρχηγός της ομάδας Κιλκίς.

Στην οργάνωση είχε πλούσια δράση και από προδοσία συνελήφθη από τους Άγγλους. Μετά από μέρες ανακρίσεων και φρικτών βασανιστηρίων και αφού δεν κατόρθωσαν να του αποσπάσουν καμιά πληροφορία τον έστειλαν στα κρατητήρια Πύλας (στρατόπεδο συγκέντρωσης).

Με το τέλος του αγώνα και την ανακήρυξη της Κύπρου σε Ανεξάρτητη Δημοκρατία εισήλθε στο Υπουργείο Εξωτερικών, αφού φοίτησε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο στον κλάδο Πολιτικών Επιστημών.

Υπηρέτησε στις Πρεσβείες της Κύπρου στην Αθήνα, το Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη και το Παρίσι.

Σήμερα βρίσκεται ως αναπληρωτής Πρόξενος της Ελλάδας στη Νίκαια, στο πλευρό του Πασχάλη-Αρμάνδου ΚΑΡΡΑ.

LE CONSUL SUPPLÉANT

Yiannis Pr. IOANNOU est né à Chypre, scolarisé à l'École Primaire de Ammochostos puis au Collège Grec de la même ville.

L'obtention de son diplôme de fin d'études coïncide avec les préparatifs de la lutte pour la libération de Chypre occupée par les Anglais (1955-1959). Il compte parmi les premiers à s'engager au sein de l'Organisation Nationale des Combattants Chypriotes (E.O.K.A.) où il prête serment devant le chef adjoint de l'Organisation Stavraetos de Mahaira Grigori Afksendiou (Zidros) et reçoit le surnom « Kolokotronis » en tant que Chef de l'équipe de Kilkis.

Son activité dans l'organisation est riche, mais il est arrêté par les Anglais après avoir été trahi. Après des jours d'interrogatoires et de tortures horribles et sans que l'on puisse lui arracher des aveux, il est envoyé au camp de Pylas (camp de concentration).

À la fin de la lutte et à la proclamation de l'Indépendance de la République Chypriote, il exerce des fonctions au Ministère des Affaires Étrangères après avoir effectué ses études au Département des Sciences Politiques de l'Université Panteion.

Ensuite, il a été en poste dans les Ambassades de Chypre à Athènes, Londres, New York et Paris.

Actuellement il est le Consul Suppléant de Grèce à Nice, sur le côté de Pascal-Armand KARRAS .

Αγαπητοί Έλληνες και Φιλέλληνες,

25η Μαρτίου και για μία ακόμη φορά γιορτάζουμε την κορυφαία Εθνική μας Γιορτή, την Επανάσταση του Γένους και την απελευθέρωση των Ελλήνων από τον Τούρκικο ζυγό. Μεγάλο το δίλημμα να πει και να γράφει κανείς για τη γιορτή της εθνικής μας παλιγγενεσίας χωρίς τον κίνδυνο να γίνει μονότονος σαν τους διάφορους που επαναλαμβάνουν τα ίδια και τα ίδια που κατά βάση προκαλούν ανία και λιγότερο προσφέρονται για έναν γόνιμο προβληματισμό ευατένισης μιας κορυφαίας στιγμής του Έθνους μας και άντλησης διδαχμάτων για τη στάση μας στο παρόν και το αύριο.

Το δίλημμα μεγαλώνει καθώς στην ίδια επέτειο υψώνονται μεγάλες ζητωκραυγές από μερικούς υπερπατριώτες που κάμποσες φορές ξεπερνούν το μέτρο και κινούνται στα πλαίσια της πατριδοκαπηλίας, ιδίως αν σταθεί κανείς προσεκτικότερα στο βίο και πολιτεία μερικών από αυτούς που εκστομίζουν τα μεγαλόστομα λόγια.

Μία άλλη σκόπελος και ειδική παράμετρος είναι η προσπάθεια αρκετών να ελαχιστοποιήσουν τη συμβολή της ορθόδοξης Εκκλησίας και όταν δεν μπορούν να το καταφέρουν, επιδίδονται σε μία προσπάθεια ελαχιστοποίησης της συμβολής της με διάφορα επιχειρήματα, όπως ότι η συμμετοχή αυτή πιστώνεται στους απλούς παπάδες του κρυφού σχολειού και όχι στους δεσποτάδες. Αυτή τη διάσταση καλλιέργησαν οι εκπρόσωποι της ιντελιγκέντσιας που στην πλειοψηφία τους εγκατέλειψαν τη σκλαβωμένη πατρίδα φεύγοντας προς τη Δύση για να σωθούν και στη συνέχεια εκ του ασφαλούς να διεκδίκησαν μερίδιο περγαμηνών που δεν τους ανήκουν.

Στις καταγιωτικές αλλαγές που φέρνει σήμερα η παγκοσμιοποίηση της κοινωνίας και της οικονομίας με την τάση πλήρους ισοπέδωσης των αξιών που φθάνει μέχρι και την παραγνώριση της ιστορικής αλήθειας, δημιουργείται μία ακόμη εστία άδικης προστριβής με την εκκλησία, το ένα από τα δύο πόδια –Ελληνικός Πολιτισμός δια μέσου των αιώνων και Ορθόδοξος Χριστιανισμός ήταν οι δύο πυλώνες, η ιδεολογία που ζέσταινε τις καρδιές των υπόδουλων παππούδων μας - του

Ελληνισμού και του Πολιτισμού μας που άλλοι λαοί τον σέβονται πολύ περισσότερο. Μία τέτοια δίκαια απόδοση τιμής στον Ελληνικό στοιχείο ήταν για πρώτη φορά και η υπογραφή πριν 10 χρόνια της σχετικής πράξης ανεξαρτησίας που υπέγραψε σε μεγαλειώδη τελετή ο Πρόεδρος της υπερδύναμης του πλανήτη, σε αίθουσα του Λευκού Οίκου παρουσία εκπροσώπων της Ορθοδοξίας και του απανταχού Ελληνισμού.

Ανάγκη λοιπόν να υπογραμμίσουμε μέσα από τις στήλες του ταπεινού περιοδικού μας, μερικές πλευρές του Αγώνα του Έθνους μας.

Πριν από το μεγάλο ξεσηκωμό να υπενθυμίσουμε στα Ελληνόπουλα ότι είχαν προηγηθεί περίπου 80 κινήματα και επαναστάσεις που κατεστάλησαν, πνίγηκαν στο αίμα και δεν εξαπλώθηκαν. Ο ξεσηκωμός που ξεκίνησε από την Αγία Λαύρα ήταν ο τυχερός που μέσα από ανείπωτα κατορθώματα, απίστευτες θυσίες που δεν μπορούν εύκολα να περιγραφούν και τον απaráμιλλο ηρωισμό –βλέπε Μεσολόγγι με την ηρωική έξοδο των ελεύθερων πολιορκημένων, τις ηρωίδες Σουλιώτισσες με το χορό του Ζαλόγγου, το τραγικό τέλος του Θανάση Διάκου- οδήγησε στο «ποθούμενο», καθώς συνήθισε συνθηματικά να λέει ο μεγάλος δάσκαλος Κοσμάς ο Αιτωλός. Θύλακες αντίστασης, προπύργια υποστήριξης του Αγώνα της Ανεξαρτησίας τα Μοναστήρια. Από τις Μονές της Αθωνικής Πολιτείας ξεκίνησε και ο Κοσμάς ο Αιτωλός με τις ευλογίες των Ηγούμενων και με την κραταιά πεποίθηση ότι δεν είναι αρκετό να σώσει κανείς την ψυχή του, αλλά χρειάζεται να δραστηριοποιηθεί να σώσει κι άλλες ψυχές. Και ξεκίνησε να οργώνει τη σκλαβωμένη πατρίδα και να διδάσκει όχι μόνον το λόγο του θεού, αλλά και το πνεύμα της ελευθερίας και του ελληνικού μεγαλείου.

Εάν και η απόπειρα αυτή δεν πετύχαινε, απλά θα ήταν ακόμη μία από τις πολλές που ήδη είχαν αποτύχει. Το στοιχείο που πρέπει, όμως, να διευκρινισθεί στον απληροφόρητο, είναι τι σόι σπίθα ήταν αυτή που έμενε άσβεστη και συντηρούσε το πάθος για την ελευθερία αντιπαλεύοντας τον εξισλαμισμό σε ένα Έθνος αγράμματων δούλων;

Αναμφίβολα έχουμε να τονίσουμε και να υπογραμμίσουμε το ρόλο και τη σημασία των Ελλήνων της τότε διασποράς και κυρίως αυτών της Βενετίας και της Βιέννης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη Βενετία και μέσα από την Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου συνέπρατταν και ομνοούσαν περί τις 20.000 Έλληνες. Επιστήμονες, επαγγελματίες, επιχειρηματίες, λόγιοι, καλλιτέχνες, διακεκριμένοι άνθρωποι του πνεύματος που καλλιέργησαν την Ελληνική Παιδεία. Δίπλα στον μεγάλο πρωτεργάτη το Φήγα τον Βελεστινλή, στάθηκαν εκλεκτοί Έλληνες για να βοηθήσουν στη «σπορά» που ο μεγάλος Εθνεγέρτης ξεκίνησε. Τη σύσταση της Φιλικής Εταιρίας στην οποία τα περισσότερα μέλη ήταν κληρικοί.

Κληρικοί ήταν επίσης αυτοί που συνέδραμαν αποφασιστικά να μείνει η σπίθα της Λευτεριάς αναμμένη. Ο ρόλος και το μήνυμα της Γαλλικής Επανάστασης και του Διαφωτισμού έπαιξαν το ρόλο τους και αναμφίβολα στην διαπαιδαγώγηση του Φήγα. Δεν θα αμφισβητήσουμε, ούτε θα περιορίσουμε τη σημασία και τη συνεισφορά των φιλελλήνων, του Λόρδου Βύρωνα, του Ελβετού Μάγιερ που εξέδιδε τα «Ελληνικά Χρονικά» για να πληροφορεί τους Έλληνες μαχητές και τόσων άλλων. Το ράσο της Ορθοδοξίας, όμως, κρατώντας κάμποσες φορές στο ένα χέρι το δυσκολότηρο και στο άλλο το καρυοφύλλι, ήταν αυτό που κατάφερε μέσα σε μία μακρά περίοδο σκλαβιάς να αντιπαλέψει και αποτρέψει την εκβαρβάρωση του Έθνους μας. Φωτεινό παράδειγμα ο Κοσμάς ο

Αιτωλός με το τεράστιο έργο του και το μαρτυρικό του τέλος κοντά στις εκατόμβες των κληρικών μας, αλλά και ο ρόλος του κρυφού σχολείου δεν ήταν μικρός. Και σαφώς υπηρετήθηκε από τους κληρικούς. Εδώ δεν είναι το επίπεδο και το εύρος της παρεχόμενης παιδείας –αυτό θα δεν μπορέσαμε ακόμη σήμερα, 193 χρόνια μετά την απελευθέρωση, να το σταθμίσουμε ικανοποιητικά– αλλά ήταν το καίριο μήνυμα που κρατούσε τη φλόγα του Ελληνισμού και τον πόθο για την Ελευθερία αναμμένη. Τα λίγα «κολλυβογράμματα» που μάθαιναν τα σκλαβωμένα ελληνόπουλα μέσα στα απρόσιτα σπήλαια εστιάζονταν μόλις να ξέρουν να γράφουν και να διαβάζουν την Ελληνική, αλλά συνάμα οι παπάδες πότιζαν την ψυχή των παιδιών με την βασική πληροφορία, ότι ήταν οι απόγονοι των σπουδαίων αρχαίων Ελλήνων που δίδαξαν και φώτισαν με τον πολιτισμό τους ολάκερη την ανθρωπότητα.

Το έργο και το ρόλο της ορθοδοξίας στην Επανάσταση του '21 δεν μπορεί και δεν πρέπει κανείς να το αμφισβητήσει ή να το περιορίσει. Οι όποιες εξαιρέσεις, που διαπιστώνονται άλλωστε σε κάθε κοινωνία και κάθε σύνολο προσώπων, δεν ανατρέπουν την διαπίστωση αυτή. Πρόκειται περί εξαιρέσεων που απλά επαληθεύουν τον κανόνα. Το ίδιο θα πούμε για όσους έξω από το χώρο των κληρικών, καθ' έξιτι εριστικοί και ορμώμενοι από ταπεινά ελατήρια αποπειρώνται να αμφισβητήσουν τη μεγάλη αυτή ιστορική αλήθεια.

Σ' αυτούς τους ίδιους που προσπαθούν να ξεχωρίσουν τους απλούς παπάδες από τους δεσποτάδες, θα πρέπει να θυμίσουμε τόσα και τόσα παραδείγματα θυσίας και προσφοράς του κλήρου στις ανώτερες βαθμίδες ιεραρχίας. Είναι μεν γεγονός ότι οι ανώτεροι στην ιεραρχία της Ορθοδοξίας βρέθηκαν πιο κοντά στο Σουλτάνο, αλλά δεν έπαψαν να υποστηρίζουν τον αγώνα. Στις δεήσεις των είχαν περιλάβει αναφορές σε ήρωες και μάρτυρες που πολέμησαν το ζυγό, πίσω από τον συντοπίτη μας Θανάση Διάκο, είναι ο Μητροπολίτης Σαλώνων που οργάνωσε την πολεμική επιχείρηση, σαν άριστος στρατηγός. Σκληρό και μαρτυρικό ήταν το τέλος του Μητροπολίτη Κύπρου Κυπριανού που απαγχονίστηκε τον Ιούλιο του '21 από τους Τούρκους. Πρώτος στον αγώνα ο Κύπριος Μητροπολίτης, πλην σκληρή η μοίρα θέλησε ακόμη και σήμερα ένα μεγάλο μέρος της Κύπρου να υποφέρει κάτω από τον ίδιο τουρκικό ζυγό.

Ο απλός λαός δεν επηρεάζεται από τις όποιες σκοπιμότητες ή την παραπληροφόρηση και βάζει συνήθως τα πράγματα στη θέση τους. Οι αγράμματοι οπλαρχηγοί, οι Αρματολοί και οι Κλέφτες με τα σπουδαία παραδείγματα θάρρους, ηρωισμού και αυτοθυσίας, οι Κατσαντώνηδες και τόσο άλλοι είχαν πίστη και αφοσίωση στην Ορθοδοξία και κάθε τους κίνηση ήθελαν να τη συνοδεύουν από την ευχή και ευλογία της Εκκλησίας μας. Ο μεγάλος Στρατηγός Καραϊσκάκης είχε ζητήσει να θαφτεί στη Σαλαμίνα, μετά τη μοιραία μάχη στο Φάληρο. Οι ευσεβείς και απλοί κάτοικοι της Σαλαμίνας διατηρούν με μεγάλη τιμή και σεβασμό στον ήρωα, μέσα στην Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου, τον τάφο του Στρατηγού, ενώ στον τοίχο και ανάμεσα στις τοιχογραφίες με τους αγίους απεικονίζουν τον μεγάλο Στρατηγό Καραϊσκάκη. Τόσο πολύ ο Λαός μας στις δύσκολες εκείνες περιόδους, αλλά και σήμερα, συνδέεται με την Πίστη του.

Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Σελινιωτάκης

Δάσκαλος του Ελληνικού Σχολείου

ΑΠΛΗΚΟΙΝΩΣΗ - ΑΝΗΘΙΣΕ

« ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ »

Με την ευκαιρία της Εθνικής Εορτής της

« 25^{ης} Μαρτίου 1821 »

η « Ορθόδοξη Ελληνική Κοινότητα »
Νίκαιας - Κρανής Ακτής - Μονακό

οι Εκπαιδευτικοί

και ο

« Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων »

του

« Ελληνικού Σχολείου »

Νίκαιας-Κρανής Ακτής-Μονακό

σας προσκαλούν

στην εκδήλωση που θα λάβει χώρα το

Σάββατο 29 Μαρτίου 2014

και ώρα 17.00

στην αίθουσα « **Βρέα** »
(29, Franck Pilate -Nice)

με το εξής πρόγραμμα:

🇬🇷 Παρουσίαση (από τον Συγγραφέα) του ιστορικού μυθιστορήματος « **Κνωσός 1560 π. Χ. Η ιδανική πολιτεία** », του Διδ/ρος Μανόλη Αλεξάκη, Συντονιστού Εκπαίδευσης Α. Ευρώπης.

🇬🇷 Παρουσίαση πατριωτικού θεατρικού προγράμματος από τους μαθητές/τριες του Σχολείου μας

🇬🇷 Τελετή Αδελφοποίησης του « **Ελληνικού Σχολείου** » Νίκαιας - Κ. Ακτής - Μονακό με τα Σχολεία:

- « **1^ο Γενικό Λύκειο** »

Πανοράματος Θεσσαλονίκης

- **8^ο Γυμνάσιο Γλυφάδας**

« INVITATION »

A l'occasion de la Fête Nationale Grecque du

« 25 Mars 1821 »

la « **Communauté Orthodoxe Grecque** »
de Nice - Côte d'Azur - Monaco

les Enseignants

et l'

« **Association des Parents d'Elèves** »

de l'

« **Ecole grecque** »

de Nice - Côte d'Azur - Monaco

vous invitent

à la manifestation qui aura lieu le

Samedi 29 mars 2014

à 17h00

dans la salle « **Βρέα** »
(29, Franck Pilate -Nice)

avec le programme suivant :

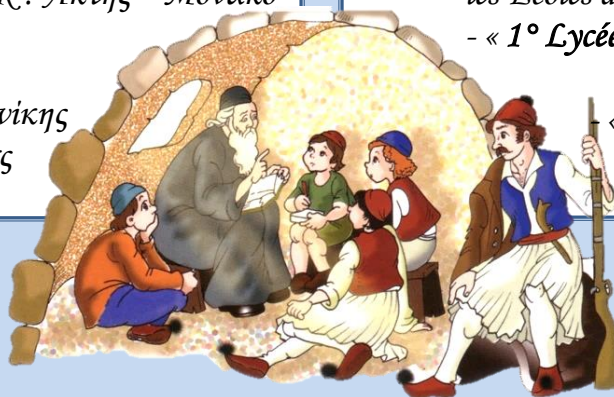
🇬🇷 Présentation (par l'Auteur) du roman « **Knossos 1560 av.J.C. Une cité idéale** » par le Dr Manolis Alexakis, Conseiller de l'Education Nationale en Europe Occidentale .

🇬🇷 Présentation du programme scolaire patriotique par les élèves de notre Ecole.

🇬🇷 Jumelage de notre **Ecole Grecque** avec les Ecoles de :

- « **1° Lycée Générale** » de Panorama-Thessaloniki

- « **8° Collège** » de Glyfada

Αγαπητοί μου ενορτίες,

Με μια ερώτηση-προβληματισμό θα ήθελα να ξεκινήσω.

Ένα από τα μεγάλα ερωτήματα που απασχόλησαν και απασχολούν την ανθρωπότητα είναι αυτό που έχει να κάνει με το ποιος αληθινά είναι ο Χριστός. Το ερώτημα αυτό το έθεσε πρώτος ο ίδιος ο Κύριος στους μαθητές Του: «τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι είναι τον υιόν του ανθρώπου;» και «Υμείς δε τίνα με λέγεται είναι;» (Ματθ.16, 14-15).

Το έθεσαν όμως και στους Φαρισαίους, λίγο πριν το τέλος της επίγειας δράσης Του: «Τι μνίν δοκεί περί του Χριστού; Τίνος υιός εστι;» (Ματθ.22, 42). Και θέτει

αυτό το ερώτημα ο Χριστός γιατί θέλει να τους δείξει ότι στο πρόσωπό Του εκπληρώνονται οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, όχι όμως με τον τρόπο που οι Φαρισαίοι τις ερμήνευαν, δηλαδή ανθρωποκεντρικά, αλλά με τον τρόπο του Θεού. Οι Φαρισαίοι περίμεναν τον Μεσσία ως εκείνον που θα οδηγούσε τον λαό του στην δόξα. Που θα αναδείκνυε την περιουσιότητά του. Που θα έδινε την πνευματική και την κοσμική εξουσία σε όσους τον αποδέχονταν. Ο Χριστός όμως μιλά για την Θεανθρώπινη φύση του Μεσσία. Ότι δεν ήταν μόνο ένας τέλειος άνθρωπος, μία ξεχωριστή προσωπικότητα, αλλά ότι ήταν ο Ίδιος ο Θεός που θα προσλάμβανε την ανθρώπινη φύση και, επομένως, ό,τι θα πρόσφερε, δεν επρόκειτο να περιοριστεί στον ιουδαϊκό λαό. Θα ήταν δωρεά και ευλογία για όλους τους ανθρώπους και όλους τους λαούς, με υπέρβαση του χρόνου και των δεδομένων μέσα από τα οποία οι άνθρωποι βλέπουν τη ζωή.

Εμείς ξεχνάμε όλα αυτά γιατί είμαστε απασχολημένοι, τόσο βυθισμένοι στις καθημερινές έγνοιες μας, που ξεχνάμε ακόμα και το θάνατο και τελικά, εντελώς αιφνιδιαστικά, μέσα στις «απολαύσεις της ζωής μας» μας έρχεται τρομακτικός, αναπόφευκτος, παράλογος.

Πραγματικά ζούμε σαν να μην ήρθε ποτέ Εκείνος. Αυτή είναι η μόνη πραγματική αμαρτία, όλων των κατ' όνομα Χριστιανών. Αν το αναγνωρίσουμε αυτό, τότε μπορούμε να καταλάβουμε τι είναι το Πάσχα και γιατί χρειάζεται και προϋποθέτει τη Μεγάλη Σαρακοστή.

Ολόκληρη η λατρεία της Εκκλησίας μας είναι οργανωμένη γύρω από το Πάσχα, που είναι το Τέλος και που ταυτόχρονα είναι και η Αρχή.

Γιά πολλούς από τους χριστιανούς, η Μεγάλη Σαρακοστή αποτελείται από τυπικούς κανόνες που επικρατεί το αρνητικό στοιχείο, όπως η αποχή από ορισμένα φαγητά. Όμως σκοπός της είναι να «μαλακώσει» τη καρδιά μας τόσο, ώστε να μπορεί να αποκτήσει την εμπειρία της κρυμμένης «δίψας και πείνας» για επικοινωνία με το Θεό. Αυτή η «ατμόσφαιρα» της Μ. Σαρακοστής δημιουργείται βασικά με τη λατρεία, με τους ύμνους του Τριωδίου που οι ιεροί υμνογράφοι, σύνθεσαν και οργάνωσαν όλες τις ακολουθίες, με θαυμαστή κατανόηση της ανθρώπινης ψυχής.

Το ερώτημα επανέρχεται στην εποχή μας. Οι άνθρωποι βεβαίως, στην πλειονοψηφία τους, δεν ασχολούνται ιδιαίτερα με το πρόσωπο του Χριστού. Τον θεωρούν μία ξεχωριστή προσωπικότητα, που δίδαξε την αγάπη και προσέφερε κοινωνικά στον κόσμο, ίδρυσε μία θρησκεία, από την οποία ο άνθρωπος λαμβάνει παρηγοριά στις δύσκολες στιγμές της ζωής του, καίρεται έθιμα και παραδόσεις, στρέφεται και λίγο εντός του μέσα στην τύρφη της ζωής, λαμβάνει οικονομική και κοινωνική βοήθεια και συμπάρσταση. Οι άνθρωποι βλέπουν τους συνεχιστές του Χριστού που είναι η Εκκλησία, οι επίσκοποι, οι ιερείς και οι μοναχοί. Έχουν λαμβάνειν στην καλύτερη περίπτωση. Αλλιώς θεωρούν ότι ο Χριστός και η Εκκλησία είναι κατάλοιπα ενός παρελθόντος, η στάση έναντι των οποίων αφορά στην ιδιωτική ζωή του καθενός και δεν πρέπει η συντεταγμένη μορφή κοινωνικής ζωής, που είναι το κράτος και η πολιτεία, να ασχολείται με τέτοιες πεποιθήσεις.

Όμως ο Χριστός είναι παρών και θα είναι «νυν και αεί» στη ζωή του κόσμου. Και θα συνεχίσει να θέτει το ερώτημα «τι μνίν δοκεί περί Αυτού». Και θα μας υπενθυμίζει, μεταξύ των άλλων, τρία σημεία της δικής Του αυτοσυνειδησίας, της δικής Του ταυτότητας, τα οποία θα μας καλεί να οικειωθούμε, για να γίνουν σημεία και της

δικής μας ταυτότητας ως χριστιανών. Σημεία τα οποία τον καθιστούν, κατά τον λόγο του Συμεών του Θεοδόχου στην Υπαπαντή, «σημείον αντιλεγόμενον»(Λουκ.2,34). Το ίδιο και όσους Τον ακολουθούν.

Το πρώτο ότι ο Ίδιος είναι ο Θεάνθρωπος. Αυτό σημαίνει ότι η ανθρώπινη φύση μας κοινωνεί με την Θεία στο πρόσωπό Του. Δεν πιστεύουμε σε μια Ιδέα, σε ένα κήρυγμα, σε μια διδασκαλία περί του Θεού, αλλά στον Ίδιο το Θεό που είναι πρόσωπο, προσέλαβε την ανθρώπινη υπόσταση και μας οδηγεί στην θέωση, στην αιώνια κοινωνία μαζί Του στη ζωή της Εκκλησίας. Για να γίνει όμως αυτός ο δρόμος βίωμα, χρειάζεται να θυμίζουμε στους εαυτούς μας τις δωρεές και τα χαρίσματα που έχουμε λάβει από Αυτόν. Το κατ' εικόνα μας. Την πορεία προς το «καθ' ομοίωσιν». Αυτή η πορεία όμως προϋποθέτει υπέρβαση της θέασης του κόσμου και της ζωής με γνώμονα τον ορθολογισμό και τις αισθήσεις μας. «Δεν βλέπω το Θεό». «Ο Θεός είναι δημιουργημα του ανθρώπινου νου». Είναι δύο προτάσεις που εκπορεύονται από τα στόματα και τις καρδιές πολλών ανθρώπων σήμερα. Έχουν εγκλωβιστεί στη λογική. Έχουν εγκλωβιστεί στη γνώση δια των αισθήσεων. Και έχουν αφήσει στην άκρη το άνοιγμα που η καρδιά του ανθρώπου καλείται να κάνει, για να συναντήσει το Θεό. Άνοιγμα προσευχής. Άνοιγμα αγάπης. Άνοιγμα εμπιστοσύνης. Άνοιγμα υπέρβασης του εγώ.

Το δεύτερο ότι δεν μας έταξε κάποια εξουσία. Δεν μας έταξε την αποδοχή από τον κόσμο και τους ανθρώπους. Μαρτύριο ήταν και είναι ο δρόμος στον οποίο καλούμαστε να προχωρήσουμε, αν Τον αποδεχούμε. Μαρτύριο από τις επιθέσεις των λογισμών της αμφιβολίας. Μαρτύριο από τις επιθέσεις των δικαιωμάτων. Μαρτύριο από τις επιθέσεις του κοσμικού πνεύματος. Μαρτύριο από το μίσος των ανθρώπων προς Εκείνον, εξαιτίας του πονηρού και από την μεταφορά αυτού του μίσους και προς εμάς. Μαρτύριο από την δυσκολία του εαυτού μας να επιλέξει το δρόμο της συγχώρεσης, του μη καταλογισμού και της μη απόρριψης των άλλων. Μαρτύριο από τις επιθέσεις του θανάτου, με όλες του τις μορφές, σωματικές, πνευματικές, κοινωνικές, υλικές, πνευματικές, που μας κάνουν να αναρωτιόμαστε «πού είναι ο Θεός». Μαρτύριο από τις αγωνίες που μας προσθέτουν οι βιοτικές μέριμνες και η διάσπαση από τον χρόνο. Μαρτύριο από τις επιθέσεις των Ισχυρών που ζητούν να μας υποχρεώσουν να εγκαταλείψουμε την πίστη μας, αντί πινακίου φακής. Μαρτύριο μοναχικότητας σε μια εποχή που δεν θέλει Θεό. Και η φύση μας αρέσκειται στην εξουσία. Στην καταξίωση. Την αποδοχή. Κι αυτό αυξάνει την ένταση του μαρτυρίου. Όμως αυτό το μαρτύριο περιέχει την χαρά της δικής Του συμπαράστασης. Της δικής Του φώτισης. Της δικής Του παρουσίας, που μας δίνει τη δυνατότητα να αντέχουμε. Αρκεί να Τον ζητούμε και να Τον εμπιστευόμαστε.

Το τρίτο ότι «εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί αυτού»(Ματθ.10,36). Η αδυναμία πολλές φορές, τόσο η δική μας όσο και των άλλων χριστιανών, να κατανοήσουμε ο ένας τον άλλο. Να συμπαρασταθούμε. Να έχουμε κοινή πορεία. Να προσανατολίσουμε τη ζωή στο Χριστό και στην αγάπη. Βλέπουμε ο καθένας τον εαυτό του να σκέπτεται διαφορετικά. Να μην είναι σε θέση να ακούσει τον αδελφό του. Να μην είναι σε θέση να κατανοήσει και να θελήσει να συνάρει τον σταυρό του. Να βιώνουμε μέσα στην ευχαριστιακή κοινότητα μια μοναξιά. Να μην υπάρχει η θυσιαστική αγάπη, αλλά να πρωτανεύει ο εγωισμός. Και πρωτίστως, ο καθένας να ενδιαφέρεται μόνο για τον εαυτό του, την καθημερινότητά του, τις σκέψεις και τα συναισθήματά του, χωρίς να είναι σε θέση ή να θέλει να μοιραστεί με τον άλλο ό,τι τον βαραίνει, αλλά και την ίδια στιγμή να φορτωθεί λίγο από το φορτίο που βαραίνει τους άλλους. Γιατί, εδώ βρίσκεται και το κέντρο της αμαρτίας. Στο να μεριμνούμε μόνο για το «εγώ». Κι αυτή η μέριμνα μας γεμίζει πάθη, κακίες και απογοήτευση. Γιατί ξεκινάμε από τους άλλους και δεν βλέπουμε τη δική μας πτώση.

Ο Χριστός για τον καθέναν μας αποτελεί μία πρόκληση.

Τι είναι για μας ;

Η απάντηση στο ερώτημα και την πρόκληση θα μας βοηθήσει να προσανατολίσουμε τη ζωή μας είτε στην εκπλήρωση της αλήθειας του ονόματος «χριστιανός» ή στην ψευδαίσθηση ότι «είμαστε», ενώ στην πράξη η καρδιά μας πόρρω θα απέχει από Εκείνον. Γιατί ο Χριστός θέλει να είναι ο προσωπικός Θεός και Σωτήρας του καθενός μας. Η σχέση όμως μαζί Του δεν μας εγκλωβίζει ούτε στο χρόνο, ούτε στα σχήματα του κόσμου τούτου. Μας δίνει τη ευλογία να Τον κοινωνούμε στην αγάπη, αλλά και να σωζόμαστε μαζί με τους άλλους. Τους αγίους και τους αμαρτωλούς. Χωρίς να χάνουμε την προσωπική μας ταυτότητα, αλλά και χωρίς να περιοριζόμαστε στο «εγώ» μας. Χρειάζεται αγώνας για να θυμόμαστε ότι ο Χριστός μας ζητά να επιστρέψουμε στο Θεό και τη σχέση μαζί Του. Να μην νομίζουμε ότι η ζωή μας θα είναι ευχάριστη και να απογοιτευόμαστε μπροστά στο κάθε λογής μαρτύριο. Και να μην κλονίζεται η πίστη μας από το ότι δεν λαμβάνουμε από τους άλλους αυτό που θα θέλαμε.

Χριστιανός σημαίνει να πιστεύεις και να ξεκινάς εσύ να ζητάς το Χριστό. Να ζητάς την αγάπη. Και Εκείνος θα σε συνδράμει, ώστε να μην νικηθείς από την απόγνωση και τον φόβο που προέρχεται από την περικύκλωση από τους ωρόμενους λέοντες του κόσμου, του πονηρού και της αμαρτίας.

βαλή Τεσσαρακοστή και χαρούμενη Ανάσταση, αγαπητοί μου.

π. Μιχαήλ Σελινιωτάκης
Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου

ΣΕ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Το Ελληνικό Σχολείο Νίκαιας –Κυαίνης Ακτής – Μονακό για την φετινή χρονιά 2013-2014 έκανε ένα αρκετά δυναμικό και πολιτιστικά υποσχόμενο ξεκίνημα εντάσσοντας στο πρόγραμμά εκπαίδευσης επιπρόσθετες δραστηριότητες με σημαντικές αναφορές στην ελληνική πολιτιστική κληρονομιά. Σκοπός αυτής της πρωτοβουλίας η επαφή των μαθητών με τον πλούτο του πολιτισμού της Ελλάδας αλλά και η ανάδειξη του δημιουργικού ελληνικού πνεύματος.

Στο καθιερωμένο σχολικό πρόγραμμα των μαθημάτων της ελληνικής γλώσσας από τους εκπαιδευτικούς π. Μιχάλη Σεληνωτάκη και Ειρήνη Λεοντή, έρχονται να προστεθούν τα τμήματα διδασκαλίας ελληνικών παραδοσιακών χορών και ελληνικής μουσικής. Τα νεοσύστατα αυτά προγράμματα πλαισιώνονται από την Έυα Οικονόμου, χοροδιδάσκαλο και την Μαρία Μεταξά, καθηγήτρια μουσικής. Το πολιτιστικό περιεχόμενό τους συμπληρώνει αρμονικά τα ήδη υπάρχοντα συμβάλλοντας σημαντικά στην εκμάθηση της ελληνικής κουλτούρας.

Συγκεκριμένα, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα της χοροδιδασκάλου Έυας Οικονόμου προτείνει ένα μεγάλο χορευτικό ταξίδι σε κάθε γωνιά της Ελλάδας προκειμένου οι μαθητές να μάθουν τα πολυποίκιλα είδη των ελληνικών παραδοσιακών χορών. Οι μαθητές έρχονται σε επαφή με τις εκάστοτε ιδιομορφίες των χορών ανά την Ελλάδα ενώ ταυτόχρονα γνωρίζουν τις παραδοσιακές τοπικές ενδυμασίες των χορευτών. Εν συνεχεία, το μάθημα μνεί τους μαθητές αφενός στην αψύπνιση και ανάπτυξη της χορευτικής τους έκφρασης κι αφετέρου στην διδασκαλία των ελληνικών παραδοσιακών χορών. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να ανακαλύπτουν και να χορεύουν τον ανάλογο παραδοσιακό χορό από τα διάφορα μέρη της Ελλάδας, εφόδιο σημαντικό στην εξοικείωσή τους με μια σπουδαία πτυχή της ελληνικής παράδοσης.

Καίρια προσθήκη στο φετινό πρόγραμμα του σχολείου και το τμήμα μουσικής με σκοπό την μουσική παιδεία των μαθητών καθώς επίσης και την τριβή τους με το ελληνικό τραγούδι. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Μαρίας Μεταξά, καθηγήτριας μουσικής, χαρακτηρίζεται πολυδιάστατο καθώς στοχεύει στην εκμάθηση της ιστορίας της μουσικής από την προ-κλασική περίοδο ως την ύστερη ρομαντική και σύγχρονη καθώς και στην έμφαση της διδασκαλίας των σημαντικότερων ελληνικών συνθετών. Εν συνεχεία, μέσω της μύησης των παιδιών στο ελληνικό τραγούδι, τους δίνεται η ευκαιρία να εξασκήσουν τις φωνητικές τους δεξιότητες και να πλαισιώνουν με αρκετή επιτυχία την χορωδία του σχολείου ερμηνεύοντας σημαντικά τραγούδια Ελλήνων καλλιτεχνών. Κατά συνέπεια, με το μάθημα της μουσικής οι μαθητές ενσωματώνονται πλέον και βιωματικά στην πλούσια ελληνική κουλτούρα.

Η πολιτιστική κληρονομιά της Ελλάδας φτάνει μέχρι και στα τμήματα των ενηλίκων Γάλλων μαθητών του σχολείου. Με την προσθήκη του μαθήματος

του ελληνικού πολιτισμού στο τμήμα των προχωρημένων ενηλίκων, οι μαθητές εκτός από την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, έχουν την δυνατότητα να έρχονται σε επαφή με διαφορετικές κάθε φορά πτυχές της ελληνικής κουλτούρας όπως αυτές των ελληνικών εθίμων και συνηθειών, της ελληνικής ιστορίας και μυθολογίας, της μουσικής και λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας και της τέχνης αλλά και της ελληνικής γαστρονομίας. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Ειρήνης Λεοντή πέρα από τα όρια της διδασκαλίας της γλώσσας, στοχεύει σε μια ολική προσέγγιση των Γάλλων μαθητών σε διαφορετικές εκφάνσεις του ελληνικού πολιτισμού τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο.

Για την φετινή σχολική χρονιά το Έλληνικό Σχολείο και κατ'επέκταση η Ελληνική Κοινότητα της Νίκαιας- Κρανής Ακτής και Μονακό δίνει νέα πνοή στον πολυδιάστατο και ευρύ χαρακτήρα της: πολιτιστικά και πολιτισμικά ερεθίσματα που ενδυναμώνουν και παγιώνουν για μια ακόμη φορά, την σημαντική πορεία και προσφορά της στην εξύψωση της ελληνικής κληρονομιάς, του ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού.

ΑΠΟ ΤΗ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ
ΣΧΟΛΙΚΗ
ΓΙΟΡΤΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΤΙΓΜΙΟΤΎΠΑ

Pourquoi nous apprenons le grec

Γιατί μαθαίνουμε Ελληνικά

L'école grecque de la Communauté n'est pas seulement ouverte aux enfants, elle l'est aussi aux adultes. Cette année, nous sommes ainsi une vingtaine de « grands enfants » à suivre les cours du père Michel et d'Irini Leonti. Français pour la plupart d'entre nous, mais venus d'horizons variés. Vingt personnes animées cependant d'une même volonté : apprendre à parler et à écrire le grec.

Drôle d'idée ! En France, l'apprentissage à l'école des langues étrangères est plus subi que désiré... Alors le grec ! Informons un ami qu'on apprend cette langue, en précisant qu'il ne s'agit pas du grec ancien, et la réponse tombe, invariablement : « Ah bon ! mais pourquoi faire ? » Toutefois, au-delà de l'air ébahi de notre interlocuteur, on perçoit parfois un soupçon d'envie... et d'admiration.

C'est assez dire que notre démarche est forte. Il faut en effet dégager une heure ou deux par semaine, voire quatre pour certains d'entre nous, afin de suivre les cours à l'église. A ce temps s'ajoute celui consacré à faire les devoirs à la maison et, plus généralement, à étudier la langue. Et ne parlons pas du temps de transport de ceux qui habitent jusqu'à trente-cinq kilomètres de Nice, à Cannes ! Faut-il préciser que la plupart d'entre nous ont un emploi ?

Nous connaissons parfois des moments de découragement : la langue grecque est difficile au moins autant que le français. Mais nous sommes motivés. Pour une excellente raison commune à nous tous : l'amour de la Grèce et des Grecs ! L'un est tombé amoureux d'un(e) Grec(que). L'autre simplement de la Grèce et de ses habitants. Un troisième de ses lointaines racines...

Nous sommes tous des philhellènes !

Voici les histoires de nos destins croisés.

Το ελληνικό σχολείο της Κοινότητας δεν είναι μόνο ανοιχτό στα παιδιά, είναι επίσης και στους ενήλικες. Φέτος, είμαστε μια εικοσαριά «μεγάλα παιδιά» που παρακολουθούμε τα μαθήματα του πατέρα Μιχάλη και της Ειρήνης Λεοντή. Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε Γάλλοι, αλλά ερχόμαστε από διαφορετικούς ορίζοντες. Είκοσι άνθρωποι ωστόσο παρακινούμενοι από την ίδια επιθυμία: να μάθουμε να μιλάμε και να γράφουμε ελληνικά.

Τι ιδέα κι αυτή! Στη Γαλλία, η εκμάθηση ξένων γλωσσών στο σχολείο είναι κάτι που βιώνεται πιο πολύ σαν υποχρέωση παρά σαν επιθυμία... Πως λοιπόν τα Ελληνικά; Αν πούμε σε κάποιο φίλο, πως μαθαίνουμε αυτή τη γλώσσα διευκρινίζοντας ότι δεν πρόκειται για αρχαία Ελληνικά, τότε έχουμε μόνιμα την απάντηση: «Α ναι! και τι να το κάνετε;» Ωστόσο, πέρα από την έκπληξη του συνομιλητή μας, υπάρχει μερικές φορές μια ένδειξη ζήλιας... και θαυμασμού.

Αυτά αρκούν για να εκφράσουν τη σοβαρότητα της απόφασής μας. Είναι πράγματι απαραίτητο να ελευθερώσουμε μία ή δύο ώρες την εβδομάδα ή ακόμα και τέσσερις για μερικούς από εμάς προκειμένου να παρακολουθήσουμε μαθήματα στην εκκλησία. Σ'αυτόν τον χρόνο προστίθεται ο χρόνος που αφιερώνουμε για να κάνουμε τις εργασίες στο σπίτι και, γενικότερα, για να μελετήσουμε την γλώσσα. Και δεν μιλάμε για το χρόνο ταξιδιού για εκείνους που μένουν μέχρι και τριάντα πέντε χιλιόμετρα από τη Νίκαια, στις Κάννες! Χρειάζεται να πούμε ακόμη και ότι οι περισσότεροι από εμάς δουλεύουμε;

Γνωρίζουμε μερικές φορές στιγμές αποθάρρυνσης. Η ελληνική γλώσσα είναι δύσκολη, τουλάχιστον τόσο όσο η γαλλική. Αλλά έχουμε πολλά κίνητρα. Και ένας πολύ καλός λόγος, κοινός σε όλους μας είναι η αγάπη για την Ελλάδα και τους Έλληνες! Ο ένας αγάπησε μία ελληνίδα, ο άλλος απλά την Ελλάδα και τους κατοίκους της. Ένας τρίτος τις μακρινές του ρίζες...

Είμαστε όλοι φιλέλληνες! Να λοιπόν πως διασταυρώθηκαν οι δρόμοι μας.

Jean-Yves : *Je fais partie de ceux pour qui l'étude de la langue et des textes grecs anciens dès le lycée, a été une révélation. Elle m'a conduit à voyager et à naviguer très jeune en Grèce. C'est alors que j'ai découvert, sur terre comme sur mer, une Grèce contemporaine d'une telle beauté, et si accueillante, qu'elle m'a très profondément ému. Je me suis longtemps contenté de petites conversations très simples en puisant dans mes souvenirs de grec ancien jusqu'au jour où j'ai souhaité apprendre le grec moderne, mais tout en conservant la sensation et l'évidence d'une parfaite continuité avec le grec ancien. C'est-à-dire que le moderne vienne compléter l'ancien, mais sans en démythifier la magie.*

Fabienne et Christian : *Après bien des voyages autour du monde, la Grèce, par son accueil, nous a retenus pour nos diverses pratiques sportives, estivales et familiales. Maintenant nous vivons six mois sur l'île de Karpathos et notre voisin, un agriculteur qui nous a en sympathie, nous a dit : « Vous vivez en Grèce il faut parler grec ! » Notre résidence en France, Cannes, nous a permis de rencontrer le père Michel qui, plus que l'enseignement du grec, dispense sa vision historique, patriotique et religieuse de la Grèce... C'est passionnant et parfaitement adapté pour une intégration dans ce magnifique pays.*

Rolando : *Je suis né à Alexandrie. Quand j'étais enfant, tout le monde parlait grec dans mon entourage, la gouvernante, mon père... Puis, au fil du temps, entre Le Caire et Alexandrie, le français, l'anglais et l'arabe (qui était après la guerre obligatoire) ont supplanté le grec, que j'ai oublié. C'est à la faveur de la mise au jour d'une cité grecque à Ai Khanoun en Afghanistan, par l'archéologue Daniel Schlumberger (1904 – 1972), que j'ai rencontré ma femme. Plus tard, en visite en Australie et au Canada pour revoir mes amis d'enfance, je fus surpris de constater qu'ils continuaient à parler le grec couramment. Le dynamisme des communautés grecques n'y était pas étranger. Arrivé à Nice, je me suis juré de reprendre le grec pour lequel j'avais gardé l'oreille. J'ai immédiatement téléphoné à l'ambassade de Grèce, à Paris, qui m'a indiqué l'église à Nice et le père Michel.*

Francis : *Enfant dans ma ville natale du Mans je collectionnais des vignettes à coller ; celles représentant la Grèce me fascinaient : j'étais attiré, je crois, par la blancheur des maisons des Cyclades.*

Jean-Yves : *Είμαι ένας από εκείνους για τους οποίους η μελέτη της γλώσσας και αρχαίων ελληνικών κειμένων στο γυμνάσιο, ήταν μια αποκάλυψη. Με οδήγησε πολύ νέο σε ταξίδια και πλοηγήσεις στην Ελλάδα. Τότε είναι που ανακάλυψα, σε στεριά και θάλασσα, μια σύγχρονη Ελλάδα με μια τέτοια ομορφιά, τόσο φιλόξενη που πολύ βαθιά με συγκίνησε. Για πολύ καιρό αρκέστηκα σε μικρές πολύ απλές συζητήσεις αντλώντας από τις αναμνήσεις μου των αρχαίων ελληνικών, μέχρι την ημέρα όπου θέλησα να μάθω την νέα ελληνική γλώσσα, αλλά εξακολουθώντας να διατηρώ την αίσθηση και την φανερότητα μιας τέλει συνέχειας με την αρχαία ελληνική. Δηλαδή, η σύγχρονη γλώσσα συμπληρώνει την αρχαία, αλλά χωρίς να απομυθολογήσει τη μαγεία.*

Fabienne et Christian : *Μετά από πολλά ταξίδια σε όλο τον κόσμο, η Ελλάδα, με τη φιλοξενία της, μας κράτησε κοντά της για τις διάφορες αθλητικές, καλοκαιρινές και οικογένειακές μας δραστηριότητες. Τώρα ζούμε έξι μήνες το χρόνο στην Κάρπαθο και ο γείτονας μας, ένας γεωργός που μας έχει συμπαθήσει, μας είπε: «Ζείτε στην Ελλάδα, πρέπει να μιλάτε ελληνικά!» Η κατοικία μας στη Γαλλία, οι Κάννες, μας επέτρεψαν να γνωρίσουμε τον πατέρα Μιχάλη, που, εκτός από τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας, μάς παρέχει την ιστορική, πατριωτική και θρησκευτική του θεώρηση της Ελλάδας... Είναι συναρπαστικό και ιδανικό για την αφομοίωσή μας σε αυτή την υπέροχη χώρα.*

Rolando : *Γεννήθηκα στην Αλεξάνδρεια. Όταν ήμουν παιδί, όλοι γύρω μου μιλούσαν ελληνικά η οικονόμος, ο πατέρας μου... Στη συνέχεια, με την πάροδο του χρόνου, μεταξύ Καΐρου και της Αλεξάνδρειας, τα γαλλικά, τα αγγλικά και αραβικά (που ήταν υποχρεωτικά μεταπολεμικά) υποσκέλισαν την ελληνική που ξέχασα. Χάρη στην ανακάλυψη μιας ελληνικής πόλης στην Αϊ Χανούμ, στο Αφγανιστάν, από τον αρχαιολόγο Daniel Schlumberger (1904-1972), γνώρισα τη σύζυγό μου. Αργότερα, όταν επισκέφτηκα τους παιδικούς μου φίλους στην Αυστραλία και τον Καναδά, έμεινα έκπληκτος διαπιστώνοντας ότι συνέχιζαν να μιλούν ελληνικά άπταιστα. Σ'αυτό είχε συνεργήσει και ο δυναμισμός των ελληνικών κοινοτήτων. Όταν γύρισα στη Νίκαια ορκίστηκα να ξαναρχίσω τα ελληνικά, για τα οποία έπιανε ακόμη τ'αυτί μου. Τηλεφώνησα αμέσως στην Πρεσβεία της Ελλάδος στο Παρίσι που μου υπέδειξε την εκκλησία στην Νίκαια και τον πατέρα Μιχάλη.*

Francis : *Παιδί στο Le Mans, μάζευα αυτοκόλλητα. Αυτά που εκπροσώπευαν την Ελλάδα με γοήτευαν. Με προσέλκυε, πιστεύω η λευκότητα του των σπιτιών των Κυκλάδων.*

Etudiant à Strasbourg, ma meilleure amie benjamine d'une vieille famille grecque de Constantinople, m'offrit un jour un disque de Theodorakis sur la pochette duquel elle avait écrit : « La Turquie c'est beau, mais la Grèce aussi ! » Une incitation qui me sauta aux yeux quelques années plus tard à Montpellier lorsque je rencontrais ma future femme, Vicky (née à Alexandrie de parents grecs installés en Grèce à l'aube de leurs trente ans). Elle tenta en vain de m'apprendre sa langue car le temps me manquait. Libre aujourd'hui, j'essaye de rattraper le temps perdu. Avec son aide...

Lydia : *Mon mari et moi allons en Grèce depuis dix ans et nous adorons ce pays. Nous y avons acheté une maison sur l'île de Paros. J'ai envie de communiquer avec mes voisins qui sont adorables mais parlent seulement grec. De plus, en y allant trois fois par an, je pense qu'il est nécessaire de connaître un minimum la langue pour pouvoir communiquer plus facilement.*

Christiane : *Ma motivation pour apprendre le grec, c'est le souvenir vivant d'une histoire et d'une langue que ma mère et ma grand-mère parlaient entre elles, après un long périple qui avait déjà conduit la famille de Smyrne, en passant par Zante, jusqu'à Alexandrie puis Beyrouth.*

Jean-Louis : *Cela fait plus de vingt ans que je vais régulièrement en Grèce pour l'amour du pays, pour l'accueil, pour le dépaysement. Je suis tombé amoureux d'une petite île des Cyclades, Sikinos. J'y ai acheté une petite maison et, chaque année, je fais ma cure de calme, de paix, de tranquillité. J'ai commencé par apprendre le grec tout seul et je me suis fait adopter par tous les gens du village que je connais. J'essaye de communiquer à l'aide de quelques mots, mais je suis vite bloqué si je veux avoir une discussion intéressante. Alors je me suis dit : « Jean-Louis, il faut suivre des cours de grec ! » Puis, un été, j'ai rencontré dans l'île un couple de touristes niçois qui m'a fortement conseillé de suivre les cours du père Michel. L'année suivante, le hasard m'a fait rencontrer Frederika dans le vol Athènes-Nice. Elle m'a dit : « Venez vous joindre à nous aux cours du père Michel ! » Ce que j'ai fait.*

Olivier : *Je me suis mis au grec car la « yaya » de ma femme, qui ne parle ni français ni anglais, se demandait pourquoi, au bout de huit ans de mariage, je ne savais toujours pas parler grec. Elle se demandait même si je*

Φοιτητής στο Στρασβούργο, η καλύτερή μου φίλη, η μικρότερη κόρη μιας παλιάς ελληνικής οικογένειας της Κωνσταντινούπολης, μου έκανε δώρο μια μέρα ένα δίσκο του Θεοδωράκη. Πάνω στον φάκελο είχε γράψει: «Η Τουρκία είναι όμορφη, αλλά η Ελλάδα επίσης!» Μια υποκίνηση που πήρε μορφή, λίγα χρόνια αργότερα, στο Μονπελιέ, όταν συνάντησα τη μέλλουσα σύζυγό μου, τη Βίκυ που γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια από Έλληνες γονείς που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα γύρω στα τριάντα τους. Δεν είχα χρόνο και μάταια προσπάθησε να μου μάθει τη γλώσσα της. Ελεύθερος σήμερα προσπαθώ να αναπληρώσω τον χαμένο χρόνο. Με τη βοήθειά της...

Lydia : *Ο σύζυγός μου και εγώ πηγαίνουμε στην Ελλάδα εδώ και δέκα χρόνια και λατρεύουμε αυτή τη χώρα. Έχουμε αγοράσει ένα σπίτι στο νησί της Πάρου. Θάθελα να επικοινωνήσω με τους γείτονές μου, που είναι αξιολάτρευτοι, αλλά μιλούν μόνο Ελληνικά. Επιπλέον, καθώς πηγαίνουμε τρεις φορές το χρόνο, νομίζω ότι είναι απαραίτητο να κατέχουμε τουλάχιστον κάποιες βάσεις στη γλώσσα για να επικοινωνούμε ευκολότερα.*

Christiane : *Το κίνητρό μου για να μάθω ελληνικά, είναι η ζωντανή ανάμνηση μιας ιστορίας και μιας γλώσσας που η μητέρα μου και η γιαγιά μου μιλούσαν μεταξύ τους, μετά από ένα μακρύ ταξίδι που είχε ήδη οδηγήσει την οικογένειά μας στη Σμύρνη, πηγαίνοντας από την Ζάκυνθο μέχρι την Αλεξάνδρεια και στη συνέχεια στη Βηρυτό.*

Jean-Louis : *Είναι πάνω από είκοσι χρόνια που πηγαίνω τακτικά στην Ελλάδα γιατί αγαπώ αυτόν τον τόπο, την φιλοξενία του και την αλλαγή που μάς προσφέρει. Ερωτεύθηκα ένα μικρό νησί των Κυκλάδων, τη Σίκινο. Αγόρασα ένα μικρό σπίτι, και κάθε χρόνο, κάνω θεραπεία πνευμίας, πονυχίας. Άρχισα να μαθαίνω Ελληνικά μόνος μου και όλοι οι άνθρωποι του χωριού που ξέρω με υιοθέτησαν. Προσπαθώ να επικοινωνώ με λίγες λέξεις, αλλά είμαι πολύ περιορισμένος όταν θέλω να κάνω μια ενδιαφέρουσα συζήτηση. Έτσι, είπα στον εαυτό μου: «Jean-Louis, πρέπει να παρακολουθήσεις μαθήματα ελληνικών!» Στη συνέχεια, ένα καλοκαίρι, συνάντησα στο νησί ένα ζευγάρι από τη Νίκαια που μου συνίστησε να παρακολουθήσω τα μαθήματα του πατέρα Μιχάλη. Την επόμενη χρονιά, έτυχε σύμπτωση να γνωρίσω την Frederika στην πτήση Αθήνα-Νίκαια. Μου είπε: «Ελάτε μαζί μας στα μαθήματα του πατέρα Μιχάλη!» Και αυτό έκανα.*

Olivier : *Βάλθηκα να μάθω ελληνικά επειδή η γιαγιά της γυναίκας μου, που δε μιλάει ούτε γαλλικά, ούτε Αγγλικά, αναρωτιόταν πως και μετά από οκτώ χρόνια γάμου, δεν ήξερα να μιλάω*

n'étais pas un peu attardé... Je me suis donc mis au grec pour avoir quelques petites discussions avec elle, entre autres raisons, et pour qu'elle parte rassurée : non, sa petite fille ne s'est pas mariée avec un demeuré ! Encore que... Mais ça, c'est une autre histoire.

Olga : *Bien sûr, je suis plus que motivée pour les cours de grec. Mon père était grec, mon mari, Antoine Athanassiou, aussi, et c'est pour leur rendre hommage que je veux absolument communiquer en grec. Je fais partie de la Communauté grecque depuis toute petite et c'est dans notre église saint-Spyridon que se sont passés les événements les plus importants de ma vie. Un grand merci au père Michel pour sa gentillesse et son aide si précieuses.*

Alix : *Avec mes grands-parents maternels venus de Smyrne en Belgique, j'ai été bercée par la culture grecque, les chansons, la cuisine... A leur décès, cette ambiance a disparu et tout s'est estompé. Avec mes parents, nous ne parlions que le français, mon père étant d'origine tchèque. Je suis demi-grecque, baptisée orthodoxe, croyante mais non pratiquante. Mon fils et mes petits-enfants le sont également. L'été dernier, lors du baptême de mes petits-enfants par le père Michel, j'ai ressenti d'énormes vibrations... Un retour de souvenirs et la profondeur de mes racines. Quel dommage de ne pas parler davantage le grec ! Suivre les cours a donc été motivé par ce ressenti et une recherche plus approfondie de ces racines enfouies en moi. Ainsi que pour mieux accompagner mes petits-enfants dans leur religion et la culture de leur grand-mère, si peu différente en fait de celle de leur pays d'origine... Tahiti.*

ακόμη Ελληνικά. Αναρωτιόταν μάλιστα αν δεν ήμουν και λίγο καθυστερημένος. Άρχισα λοιπόν να μαθαίνω ελληνικά για να κάνω κάποιες μικρές συζητήσεις μαζί της, μεταξύ άλλων, και για να φύγει καθουσιασμένη. Οχι, η εγγονή της δεν είναι παντρεμένη με έναν βλάκα! Αν και... Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Olga : *Φυσικά, είμαι κάτι παραπάνω από πρόθυμη να μάθω Ελληνικά. Ο πατέρας μου ήταν Έλληνας, ο σύζυγός μου, Αντώνης Αθανασίου επίσης, και είναι για να τους τιμήσω που θέλω οπωσδήποτε να επικοινωνήσω στα Ελληνικά. Ανήκω στην Ελληνική Κοινότητα από πολύ μικρή και στην εκκλησία μας του Αγίου Σπυριδώνα, έχω ζήσει τα πιο σημαντικά γεγονότα της ζωής μου. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πατέρα Μιχάλη για την καλωσύνη του και την πολύτιμη βοήθειά του.*

Alix : *Με τους μητρικούς παππούδες και γιαγιάδες που ήρθαν από τη Σμύρνη στο Βέλγιο, έχω μεγαλώσει μές τον ελληνικό πολιτισμό, τα ελληνικά τραγούδια, την ελληνική κουζίνα... Με τον θάνατό τους αυτή η ατμόσφαιρα εξαφανίστηκε και όλα έχουν ξεθωριάσει. Με τους γονείς μου, μιλούσαμε μόνο γαλλικά, ο πατέρας μου ήταν Τσεχικής καταγωγής. Είμαι μισή Ελληνίδα, βαφτίστηκα Ορθόδοξος, πιστεύω αλλά δεν τηρώ τους θρησκευτικούς τύπους. Ο γιος μου και τα εγγόνια μου είναι επίσης ορθόδοξοι. Το περασμένο καλοκαίρι, κατά το βάπτισμα των εγγονιών μου από τον πατέρα Μιχάλη, ένιωσα τεράστιες δονήσεις... Μια επιστροφή αναμνήσεων και το βάθος από τις ρίζες μου. Τι κρίμα να μή μιλάω περισσότερο ελληνικά! Αυτό που με υποκίνησε λοιπόν να μάθω ελληνικά είναι αυτό το συναίσθημα και η επιθυμία μου να ψάξω πιο βαθιά τις ρίζες που είναι κρυμμένες μέσα μου. Επίσης για να συνοδεύσω καλύτερα τα εγγόνια μου στην*

θρησκεία τους και την κουλτούρα της γιαγιάς τους τόσο διαφορετική στην πραγματικότητα από αυτή της χώρας καταγωγής τους... την Ταϊτή.

Texte de / Κείμενο του
Francis LUMINEAU

Traduction / Μετάφραση
Bίκυ LUMINEAU

EXPOSITION DES PHOTOS

AU REGARD DE L'ORTHOXIE EN MAGNE

par *Marinda Scaramanga*

Inspirée de la spiritualité du paysage architecturale des chapelles de Magne, l'artiste Marinda Scaramanga, crée une série originale de photos/peintures, illustrant le caractère primitif de l'Orthodoxie de cette Région.

La pierre, élément héréditaire de Magne, est retrouvée dans l'architecture des églises byzantines, qu'elles datent depuis le 11ème siècle. Parcours dans le temps et lieu de réflexion pour l'artiste, Magne est géographiquement la péninsule intermédiaire, située au sud du Péloponnèse. Le mythe veut qu'il s'agisse du pays de Kirke ou Odyssée a passé quelques années dans son palais, qui aujourd'hui est le village Mezapos (Omre). Historiquement, Magne est la partie de la Grèce qui n'a jamais connue l'occupation turque.

L'artiste empreints le paysage étrange et en même temps merveilleux, les gens, l'architecture particulière, la manifestation de la tradition orthodoxe, faisant une combinaison entre ces éléments fondamentaux en explorant également la nature primitive de la région. Dans ce travail nous retrouvons l'ambiance gracieuse du lieu, apercevons une énigme, un mystère romantique, un prétexte pour parcourir ces terres arides et sauvages. La collection, dont une partie sera exposée à l' Eglise Saint Spyridon à Nice, a été créée durant une période de 10 ans. Nous découvrirons la croyance profonde de plusieurs générations, aux d'églises et chapelles magnifiques qui comportèrent constamment un ensemble fabuleux de peintures murales qui étonnent encore aujourd'hui.

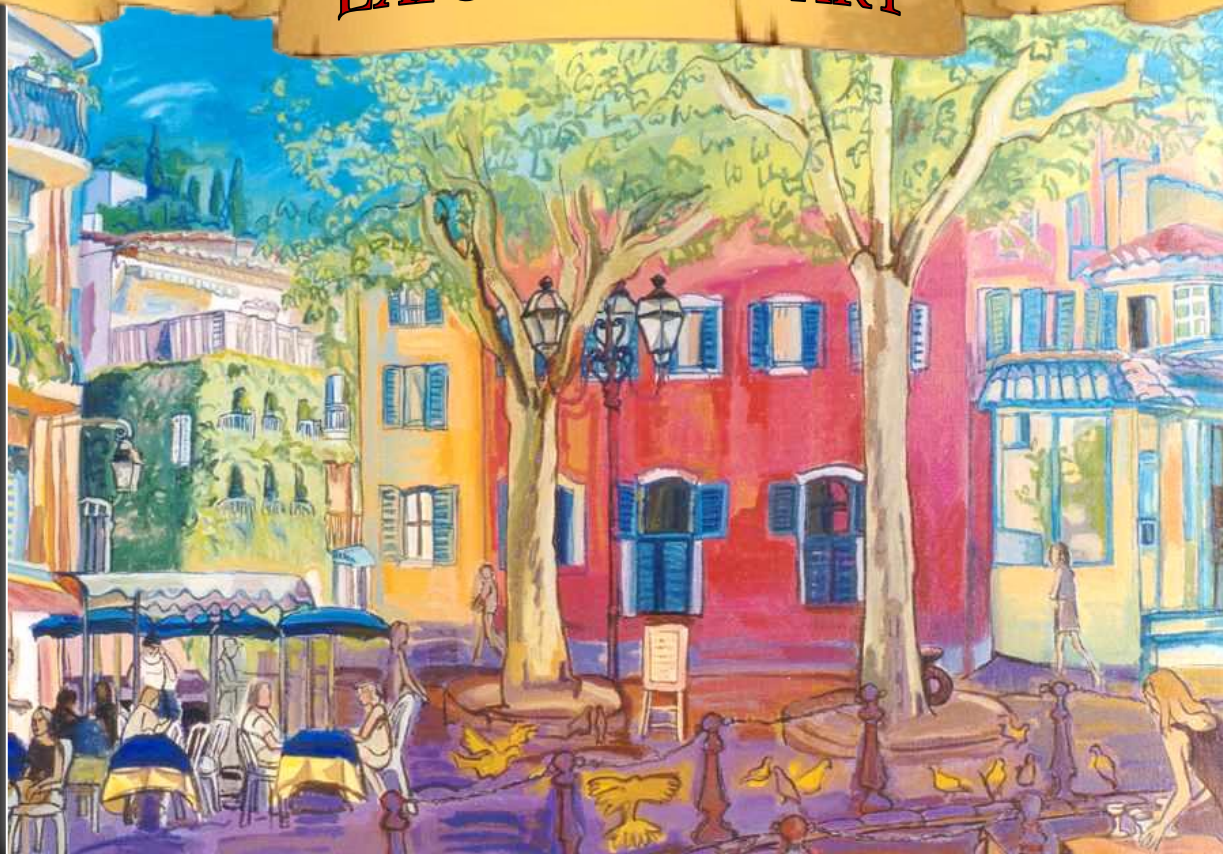

Les photos de Marinda SCARAMANGA
seront accueillies et exposées
à la Salle de la Communauté Grecque-Orthodoxe de Nice-Côte d'Azur-Monaco
à partir du 29 mars 2014

À propos de l'artiste

Née à Athènes en 1982, elle a étudié la Conservation-Restauration des Antiquités et d'Œuvres d'Art à l'Université d'Athènes. Après d'avoir acquis une bourse d'études, elle a continué sa formation académique à l'Université Paris I Panthéon-Sorbonne. Elle a étudié par la suite Gestion Culturelle et la Communication en niveau Master2 à l'Université Paul Cézanne à Aix-en-Provence. Aujourd'hui, toujours passionnée d'art, elle crée et restaure des œuvres d'art à Monaco. TheFineArtLab est son initiative culturelle sur la Côte d'Azur, associant la création artistique et la restauration de collections. Membre du Comité National Monégasque de l'A.I.A.P. de l'UNESCO, elle a exposé ses œuvres dans le monde entier.

EXPOSITION D'ART

L
U
M
I
È
R
E
S

D
U
S
U
D

Christiane NICOLAS est une artiste peintre française, d'origine libano-grecque. Son parcours débute par des études à l'Institut d'art et de restauration de Florence. Après une carrière d'illustratrice dans le domaine de la publicité à Beyrouth elle est uniquement consacrée à sa véritable passion : la peinture. La plupart de ses expositions ont été organisées surtout à l'étranger en particulier en Croatie ou dans les instituts français lors des journées internationales de la francophonie. Pour parler de sa peinture, on pourrait dire que dans la recherche des lignes, des formes et des tons justes, elle a le sentiment de voir s'esquisser sous la forme d'une harmonie plastique l'interprétation d'un monde qui la traverse. C'est probablement celui de la méditerranée. C'est la raison pour laquelle elle a intitulé cette exposition « LUMIÈRES DU SUD ».

L'exposition se tiendra à la « Banque Rothschild » à Monaco durant les mois de mai et juin

ΕΦΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ ...

Alma mater, Alma soror...

La Grèce ne serait-elle pas la destination que chacun se doit de choisir un jour pour s'accomplir? Cela ne fait guère de doute pour les philhellènes! « Aujourd'hui comme jadis la Grèce est de la plus haute importance pour quiconque est à la recherche de soi-même » écrivait Henry Miller en 1940.

Recherche inconsciente certes, masquée par divers motifs: souvenirs scolaires omniprésence du soleil, clichés des petites îles grecques. Quoi qu'il en soit, on en revient « autre ».

En effet, on ne « fait » pas la Grèce, c'est elle qui nous façonne. Aux paysages que l'on se plaît à montrer aux amis, s'ajoute un paysage intérieur qui modèle et oriente notre mode de vie.

Ma découverte de la Grèce a été intimement liée à celle de la chanson. Je voudrais reconstituer un modeste itinéraire géographico-musical dans lequel s'imbriquent durablement lieux, visages et mélodies.

Le point de départ fut un séjour dans le Magne. Une région âpre, austère. Là, au bout de ce doigt du Péloponnèse, j'ai entendu pour la 1ère fois « Συννεφιασμένη

Η Ελλάδα δεν θα ήταν ο προορισμός που ο καθένας πρέπει να επιλέξει μια μέρα για να ολοκληρωθεί; Αυτό είναι σχεδόν βέβαιο για τους Φιλέλληνες! «Σήμερα όπως και πάντα η Ελλάδα είναι υψίστης σημασίας για όποιον ψάχνει για τον εαυτό του», έγραφε ο Henry Miller το 1940.

Ασυνείδητη έρευνα φυσικά καμουφλαρισμένη πίσω από διάφορους λόγους : σχολικές αναμνήσεις, πανταχού παρουσία του ήλιου, πλάνα από τα μικρά ελληνικά νησιά. Όποιοι και αν είναι οι λόγοι γινόμαστε «αλλιότικοι».

Πράγματι, δεν «φτιάχνουμε» την Ελλάδα είναι αυτή που μας διαμορφώνει. Στα τοπία που μας αρέσει να δείχνουμε στους φίλους προστίθεται ένα εσωτερικό «τοπίο» το οποίο γίνεται μοντέλο και καθοδηγεί τον τρόπο ζωής μας.

Η ανακάλυψη της Ελλάδος για μένα προσωπικά υπήρξε στενά συνδεδεμένη με εκείνη του τραγουδιού. Θα ήθελα να αναπαραστήσω μια λιτή γεωγραφικο-μουσική διαδρομή στην οποία αλληλοσυνδέονται συνεχώς χώροι, πρόσωπα και μελωδίες.

Το σημείο εκκίνησης ήταν μια παραμονή στη Μάνη. Μια περιοχή τραχύ και αυστηρή. Εκεί, στο τέλος του δακτύλου της Πελοποννήσου, άκουσα για πρώτη φορά

Κυριακή ». Dans ce paysage austère, sous un ciel couvert – on était en mars- il m'a semblé que m'était révélée l'âme de la Grèce à travers le rebetiko. Depuis **Τσιτσάνις, Σωτηρία Μπελού** sont devenus des compagnons de route.

Pourquoi choisir ensuite **Σχοινούσα**, petite île des Cyclades au sud de Naxos, peu mentionnée sur les cartes? Parce qu'un charmant **Παππούς** du Pirée, dont le résiné n'avait pas d'égal, en était originaire et m'avait vanté avec flamme les charmes de son île. Pas de richesses archéologiques, pas de touristes. Mais chaque soir, à la taverne du village, j'étais accueillie par une chanson légère, «**Μαρία με τα κίτρινα**», car le soir de mon arrivée, j'arborais une petite jupe jaune. Ce refrain a été pendant tout le séjour comme une salutation rituelle, un passeport pour accéder à la vie insulaire, au cœur des habitants. Jeunes Grecs rencontrés sur le bateau qui me présentaient leur famille, m'emmenaient pêcher puis déguster les poulpes. Vieux autochtones qui, le cœur serré, évoquaient la solitude à venir quand en octobre, tous, y compris pope et médecin, regagneraient le continent.

Je suis revenue deux ans plus tard sur cette île. Sans jupe jaune... mais avec un mari. Ce fut le même accueil à ceci près qu'on ne me demandait plus, comme dans la chanson, si je préférais mon voisin à mon mari !

Une plus grande île, la Crète, parcourue **με τα πόδια** pour notre plus grand plaisir. Après les rencontres du jour (des paysans, mains sur le cœur, nous offraient qui un concombre, qui des figues) nous étions accueillis le soir dans des familles. Là c'était la fête : fête du goût, avec raki et pommes de terre au four, fête de l'ouïe, avec la lyra, fête du cœur à l'écoute des hymnes patriotiques crétois. Nous étions émus et impressionnés, par ce peuple pacifique attaché viscéralement à sa terre qu'il n'avait

« **Συννεφιασμένη Κυριακή** ». Σε αυτό το αυστηρό τοπίο, κάτω από ένα συννεφιασμένο ουρανό - ήταν Μάρτιος - μου φάνηκε ότι μου αποκαλύφθηκε η ψυχή της Ελλάδας μέσα από το ρεμπέτικο. Από τότε, **Τσιτσάνις, Σωτηρία Μπελού** έχουν γίνει συνοδοιπόροι.

Γιατί, στη συνέχεια, επιλέχθηκε η Σχοινούσα το μικρό Κυκλαδίτικο νησί νότια της Νάξου με μνεϊά σε ελάχιστους χάρτες; Διότι ένας γοπτευτικός Παππούς του Πειραιά, του οποίου η ρετσίνα ήταν ανεπανάλπητη καταγόταν από το νησί και μου παρουσίασε με ενθουσιασμό τις χάρες του νησιού. Δίχως αρχαιολογικό πλούτο, δίχως τουρίστες. Αλλά κάθε βράδυ στην ταβέρνα του χωριού, με υποδέχονταν με ένα ελαφρολαϊκό τραγούδι «**Μαρία με τα κίτρινα**» και αυτό επειδή το βράδυ της άφιξής μου φορούσα μια κίτρινη φούστα. Αυτή η επωδός παρέμεινε καθ'όλη την διάρκεια της παραμονής ως τελετουργικός χαιρετισμός, ένα διαβατήριο για πρόσβαση στη ζωή του νησιού, την καρδιά των ανθρώπων. Νεαροί Έλληνες τους οποίους συνάντησα στο σκάφος, μου παρουσίασαν την οικογένειά τους, με πήραν για ψάρεμα χταποδιών τα οποία στη συνέχεια γευτήκαμε. Παλιοί αυτόχθονες οι οποίοι, με σφιγμένη καρδιά επικαλούνταν την επερχόμενη μοναξιά όταν τον Οκτώβριο, όλοι συμπεριλαμβανομένων και του παπά και του γιατρού, θα επιστρέψουν στη πειρωτική Ελλάδα.

Επέστρεψα δύο χρόνια αργότερα σε αυτό το νησί. Χωρίς την κίτρινη φούστα..., αλλά με έναν σύζυγο. Η υποδοχή παρέμεινε η ίδια εκτός από το ότι δεν με ρωτούσαν πια, όπως στο τραγούδι, αν προτιμούσα τον γείτονα από τον σύζυγό μου!

Ένα μεγαλύτερο νησί, η Κρήτη, την οποία διανύσαμε **με τα πόδια** προς μεγάλη μας ευχαρίστηση. Έλειπα από τις γνωριμίες της ημέρας (αγρότες με το χέρι στην καρδιά, οι οποίοι μας πρόσφεραν ο ένας ένα αγγούρι, ο άλλος σύκα) το βράδυ γινόμασταν δεκτοί σε οικογένειες. Εκεί ήταν γιορτή: γιορτή της γεύσης, με ρακί και πατάτες στο φούρνο γιορτή της ακοής, με τη λύρα, γιορτή της καρδιάς ακούγοντας κρητικούς πατριωτικούς ύμνους. Ήμασταν συγκινημένοι και εντυπωσιασμένοι, από αυτόν τον ειρηνικό

pas hésité à défendre quand il le fallait : «**Να πάρω το ντουφέκι μου**».

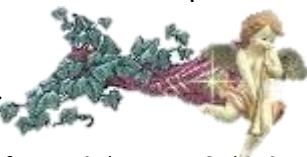

À Rhodes, j'évoquerai juste un lieu dans la vieille ville, où de minuit à l'aube, les rebetika éclatent en feu d'artifice : c'est le bien nommé « Café chantant ».

Un dernier souvenir vivace s'attache à Paros. Dans le cimetière d'un petit village nous avons remarqué la tombe d'un musicien. Très décorée, avec notes et instruments de musique. Mais surtout une épitaphe touchante. Elle remerciait cet homme d'avoir enchanté ses amis avec son bouzouki et assurait que là-haut, il continuerait à égrainer ses notes pour le bonheur de tous. Et il est certain que les anges sont sensibles à la musique. Ne dit-on pas dans une chanson :

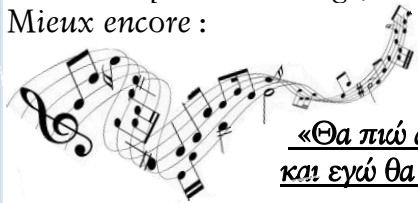
«Έλα απόψε στου Θωμά να σου παίξω μπαγλαμά, να κατέβουν οι αγγέλοι, να χορέψουν τσιφτετέλι»

D'ailleurs, si j'ai bien compris, les diables s'y mettent aussi !

C'est la fin (provisoire) du périple musical... La chanson a été, est encore, pour moi un triple moyen d'accès à l'identité grecque.

Elle contribue d'abord à l'apprentissage de la langue : tournures familières, tournures poétiques s'y côtoient. Et quelles magnifiques variations sur les nuages, le lune. C'est fou ce que les Grecs font avec la lune. Elle peut être rouge, verte, en papier. Mieux encore :

«Θα πιά απόψε το φεγγάρι και εγώ θα κόψω το φεγγάρι και θα μεθύσω και το καρφώσω στα μαλλιά»

Ensuite elle nous intègre à une communauté. C'est un plaisir de voir chanter un groupe de Grecs. Tous, jeunes et vieux, connaissent toutes les paroles. J'admire aussi les émissions de variété de la télévision grecque dont les animateurs communient avec leurs invités, chantant et

λαό, τον έμφυτα προσπλωμένο στη ΓΗ του την οποία δεν δίστασε να υπερασπιστεί όταν αυτό χρειάστηκε: «**Να πάρω το ντουφέκι μου**».

Στη Ρόδο, θα αναφέρω μόνο ένα μέρος στην παλιά πόλη, όπου από τα μεσάνυχτα ως την αυγή, τα ρεμπέτικα εκρήγνυνται ως πυροτεχνήματα: είναι το εύστοχα ονομασμένο « Café chantant » (τραγουδώντας).

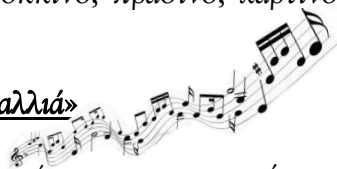
Μια τελευταία ζωντανή ανάμνηση συνδέεται με τον Πόρο. Στο νεκροταφείο ενός μικρού χωριού, προσέξαμε τον τάφο ενός μουσικού. Εξαιρετικά διακοσμημένος, με νότες και μουσικά όργανα, αλλά κυρίως με μια συγκινητική επιτάφια στήλη, στην οποία αναγράφονται ευχαριστίες προς αυτόν τον άνθρωπο ο οποίος μάγεψε με το μπουζούκι τους φίλους του και επιβεβαίωσε ότι εκεί «επάνω», θα συνέχιζε για την ευτυχία όλων. Και είναι βέβαιο ότι οι άγγελοι είναι ευαίσθητοι στη μουσική. Δεν το λέμε και σε ένα τραγούδι:

Εξάλλου, αν κατάλαβα καλά, οι 'διάβολοι' συμμετέχουν επίσης!

Αυτό είναι το τέλος (προσωρινό) του μουσικού ταξιδιού...

Το τραγούδι ήταν και παραμένει για μένα ένα τριπλό μέσο πρόσβασης στην ελληνική ταυτότητα.

Πρώτα βοηθάει στην εκμάθηση της γλώσσας: φράσεις καθομιλουμένης και ποιητικές συνυπάρχουν. Και τι υπέροχες παραλλαγές στα σύννεφα, στο φεγγάρι. Είναι εξωφρενικό το τι κάνουν οι Έλληνες με το φεγγάρι. Μπορεί να είναι κόκκινο, πράσινο, χάρτινο. Ακόμα καλύτερα:

Στη συνέχεια μας εντάσσει σε μια κοινότητα. Είναι μια ευχαρίστηση να βλέπεις μια ομάδα Ελλήνων να τραγουδά. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, να γνωρίζουν όλα τα λόγια. Θαυμάζω επίσης τις εκπομπές της ελληνικής τηλεόρασης ποικίλου περιεχομένου των οποίων οι παρουσιαστές επικοινωνούν με

dansant avec eux. De plus, nombre d'émissions rendent un hommage respectueux à des compositeurs et musiciens âgés ou disparus.

Enfin, la chanson nous plonge dans l'histoire grecque, de ses racines à son passé plus ou moins proche. On y croise des figures mythologiques comme des gorgones ou Perséphone. Dans une superbe chanson de Χατσιδάκης, on déplore ce que l'homme a fait de la Terre : là où étaient plantes et oiseaux sont maintenant ciment et raffineries. D'où le refrain désenchanté qui s'adresse à Perséphone :

Κοιμήσου Περσεφόνη
στον κόσμο το μπαλκόνι
στην αγκαλιά της γης
ποτέ μην ξαναβγείς

Que dire des chants poignants de Μικρά Ασία qui restituent la douleur de la grande catastrophe, des chants de détention de Théodorakis ?

À propos de cette conjugaison histoire et chanson, je ne peux m'empêcher d'évoquer l'admirable Théo Angelopoulos. Dans ses films, une quarantaine d'années sont retracées par le biais musical. Une scène m'a marquée. Dans les chasseurs – οι κυνηγοί – un homme qui sous le coup de la torture a trahi ses amis, s'apprête à danser un ζείμπέκικο pour renouer avec ses racines. Or deux miliciens le saisissent par le bras et le forcent à danser avec eux... Plus de rédemption pour cet homme. Quelques pas de danse suffisent à évoquer violence d'une part, désespoir de l'autre.

Pour terminer ce voyage, je laisse la parole au grand poète Ritsos dont les « Chansons de la patrie amère » ont été mises en musique par Théodorakis. Le dernier poème « Ne pleure pas la Grécité quand elle s'agenouille...Regarde ! la voici qui sursaute, elle prend courage, elle gronde...», bien qu'écrit dans un camp de prisonniers politiques à Léros, résonne comme un chant d'espoir dans la triste actualité grecque et nous convainc – s'il en était besoin – qu'immortelle est la Grèce.

τους καλεσμένους, τραγουδώντας και χορεύοντας μαζί τους. Επιπλέον, αρκετές εκπομπές αφιερώνονται ως φόρος τιμής σε ηλικιωμένους ή εκλιπόντες συνθέτες και μουσικούς.

Τέλος, το τραγούδι μας βυθίζει στην ελληνική ιστορία, από τις ρίζες του παρελθόντος του εγγύς ή του απώτερου. Συναντάμε μυθολογικά φυσιογνωμίες όπως τις γοργόνες ή την Περσεφόνη. Σ' ένα μεγάλο τραγούδι του Χατσιδάκης, εκφράζουμε τη λύπη μας για το τι ο άνθρωπος έχει κάνει της Γης: όπου υπήρχαν φυτά και πουλιά τώρα είναι το τσιμέντο και τα διυλιστήρια. Εξ ου και ο απογοητευμένος επωδός που απευθύνεται στην Περσεφόνη:

Τι μπορεί να ειπωθεί για τα σπαρακτικά τραγούδια της Μικράς Ασίας που αντανακλούν τον πόνο της μεγάλης καταστροφής ή τα τραγούδια κράτησης του Θεοδωράκη;

Σχετικά με τον συνδυασμό ιστορίας και τραγουδιού, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στον αξιοθαύμαστο Θεόδωρο Αγγελόπουλο. Στις ταινίες του, μέσω της μουσικής περιγράφεται μια περίοδος σαράντα χρόνων. Μια σκηνή με σημάδεψε. Στους «κυνηγούς» ένας άνδρας ο οποίος προδίδει τους φίλους υποκύπτοντας στα βασανιστήρια ετοιμάζεται να χορέψει ένα ζείμπέκικο για να επανασυνδεθεί με τις ρίζες του. Ωστόσο δύο ένοπλοι αστυνομικοί τον συλλαμβάνουν από το μπράτσο και τον αναγκάζουν να χορέψει μαζί τους... Περισσότερο και από λύτρωση για αυτόν τον άνθρωπο. Λίγα βήματα του χορού είναι αρκετά για να προκαλέσουν βία αφενός απελπισία, από την άλλη.

Ως επίλογο αυτού του ταξιδιού, δίνω τον λόγο στον μεγάλο ποιητή ΡΙΤΣΟ του οποίου τα "Τραγούδια της πικρής πατρίδας " μελοποιήθηκαν από τον Μ. Θεοδωράκη. Το τελευταίο του ποίημα «Τη ρωμοσύνη μην την κλαις εκεί που πάει να σκύψει...Νάτη πετιέται απο ξαρχής κι αντριεύει και θεριεύει...», αν και γράφτηκε σε στρατόπεδο πολιτικών κρατουμένων στη Λέρο, αντηχεί ως ένα τραγούδι της ελπίδας στη θλιβερή ελληνική ειδησιογραφία και μας πείθει – αν ήταν αναγκαίο– ότι η Ελλάδα είναι αθάνατη.

Les membres
du Conseil
d'Administration
de notre Communauté
vous invitent le

DIMANCHE DE PAQUES

après la cérémonie des Vêpres d'Agapes
(10h30-11h30)
en l'église « Saint Spyridon »

à participer au REPAS PASCAL
au restaurant

« LOU CASTELET »
RD1, 06510 CARROS
Tél : 00 33 (4) 93 29 16 66

Ambiance joyale - Musique grecque

PROGRAMME: Apéritif à 12h00, au jardin privatif, dans un cadre verdoyant, Repas à 13h00.

MENU

- L'Eventail de Jambon Cru et sa Tulipe
d'œufs Brouillés aux Truffes
- La Souris d'Agneau à la Provençal
(Légume Printaniers et Poêlée de Pomme de Terre)
- Le duo de Fromage sur le Lit de Mesclun
- Le Fraisier Maison, et sa Crème Glacée
Vanille
- Le Vin de Pays Rouge - Rosé à Discretion
- Eau Plate et Gazeuses en Carafe
- Café ou Infusion

MENU POUR LES ENFANTS DE 10 ANS

- Le Jambon Cuit et son Melon avec Tomate
Mozzarella
- L'Emincé de Poulet Rôti et Poêlé de
Pomme de Terre
- Le Fraisier Maison, et sa Crème Glacée
Vanille
- Jus de fruits et coca à volonté

NOM / Prénom :

Téléphone :

Je participe avec

_____ personne(s) (nombre total)

Je joins le règlement suivant :

_____ adulte (s) x 40 € = _____ €

_____ étudiant(s) x 25 € = _____ €

_____ enfant(s) x 20 € = _____ €

Règlement par chèque, à l'ordre de:

« ASSOCIATION CULTUELLE
ORTHODOXE GRECQUE »

envoyé à l'adresse de l'église, au plus tard le 12-04-14.

TOTAL : _____ €

Date _____

Signature _____

